



ஈழக்கவி. இ.சு.முரளிதரன். ஆ.கந்தையா.
பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா. அ.யேசுராசா. சந்திரகாந்தா
முருகானந்தன். கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன். க.சட்டநாதன்.
சண்முகம் சிவலிங்கம். வட அல்வை சித்ரா சின்னராஜன்.
சந்திரா தனபாலசிங்கம். சி.அஜந்தன். செல்வ மனோகரி.
எல் வஸீம் அக்கரம். மன்னார் அமுதன். சு.க. சிந்துதாசன்.

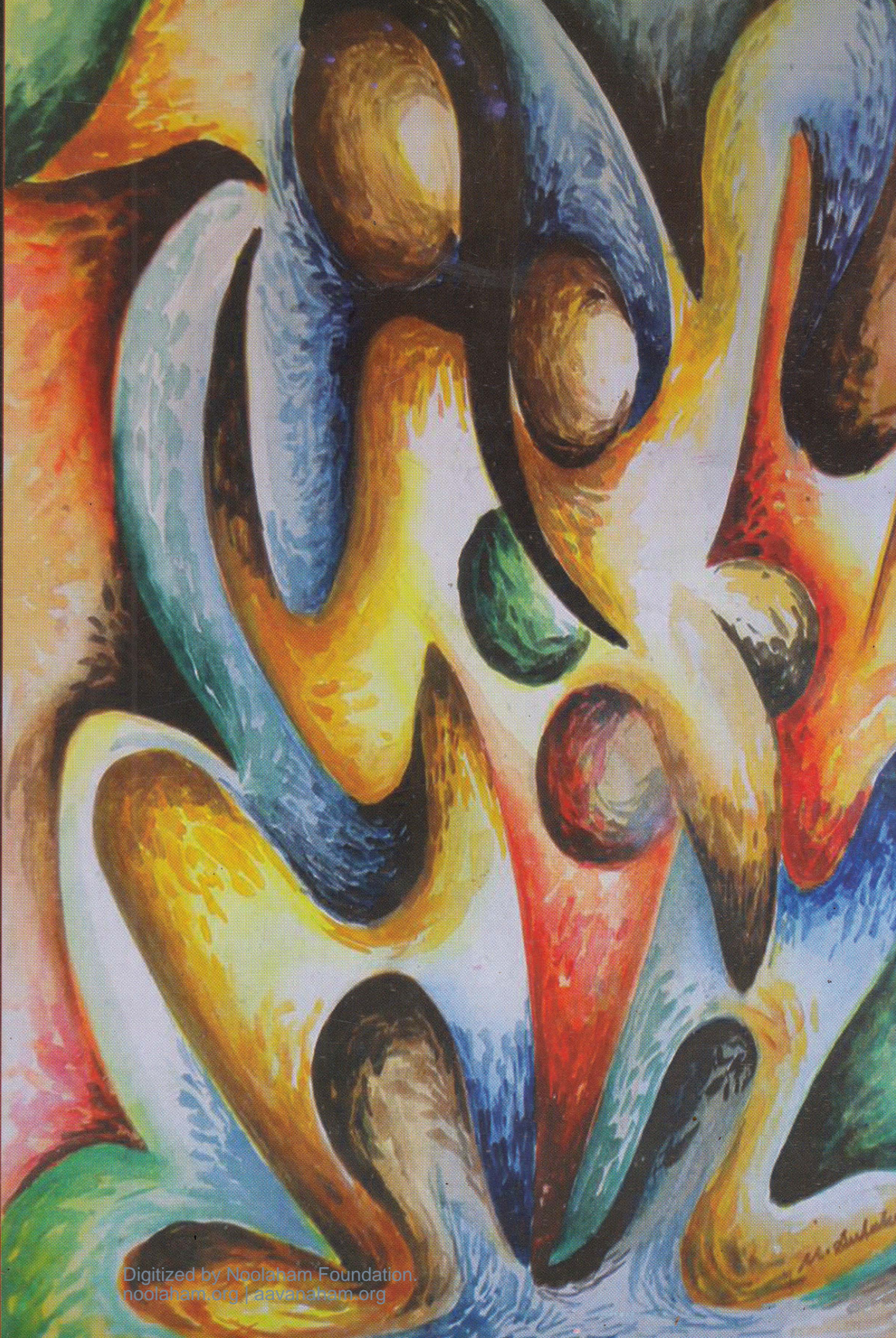
ஈழமடம்

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

102 100/-

கூலை
இலக்கிய
மாதி
சுருசிகை

பங்குனி 2017



Mp Manamagal

Jewel Palace

An all time favourite
Jewellery Collections

91

மணலகர்

Address: 91, Sea Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Telephone: +94 (11) 2 431 409 / 0772 058 999

Email: manamagal91@yahoo.com



ஆய்வு

கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும் நாட்டார் வழக்காற்றியலும்	
ஈழக்கவி.....	03
பிராத்தனானக்குரிய பிரதிமையின் துருவேறிய பக்கம்	
இ.சு.முரளிதரன்.....	14
ஆங்கில நாவலின் தோற்றமும் அதன் வழிவழியும்	
ஆ.கந்தையா.....	20
நமது கவிதை வளர்ச்சியின் இடைவெளிகள்	
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா.....	26
எலும்பிச்சை மரம் - நிழல்கள் - 8	
அ.யேசுராசா.....	29
போர் முடிந்த பின்னரும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் ஓயவில்லை	
சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	38
பெண்ணடிமையிலங்குகளை வில(ள)க்கும் “வன்முறையற்ற வாழ்வுக்கான ஓவியர்களின் காண்டியக்காட்சி	
கந்தர்மடம் அ. அஜந்தன்	43

சிறுகதைகள்

க.சட்டநாதன்	11
சண்முகம் சிவலிங்கம்.....	17

கவிதைகள்

வடஅல்லை சித்ரா சின்னராஜன்.....	24
சந்திரா தனபாலசிங்க.....	24
சி. அஜந்தன்.....	25
செல்வமனோகரி.....	36
எல்.வஸீம் அக்ரம்.....	43

நூல் மதிப்பீடு

மன்னார் அமுதன்.....	23
சு.க. சிந்துதாசன்.....	40

வேசும் கிதயங்கள்



பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும்
நாட்டார் வழக்காற்றியலும்
-ஈழக்கவி -



பிராத்தனானக்குரிய பிரதிமையின்
துருவேறிய பக்கம்
- இ.சு.முரளிதரன் -



அட்டை ஓவியம்
வல்லை சுலக்ஷன்

ஜீவநதி

2017 பங்குனி இதழ் - 102

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலயப்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெணியான்
திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தனிநாள் - 100/= ஆண்டுசந்தா - 1500/=

வெளிநாடு - \$ 60U.S

மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K.Bharaneetharan,

Kalaiahram,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch

• A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY



ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்..!

- பாரதிதாசன்-

மகளிர் நிலை

இம்மாதம் 8 ஆம் திகதி சர்வதேச மகளிர் தினமாகும். வழமைபோலவே மகளிர் தினத்தின் சிறப்புக் குறித்து சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இணையத்தளங்களிலும் செய்திகள், குறிப்புகள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்த சலசலப்பு இந்த மாதத்துடனேயே அடங்கி விடும். மீண்டும் அடுத்த வருட மார்ச் 8 ஆம் திகதிக்காக நாம் காத்திருக்க வேண்டியதுதான்.

எமது மனித சமுதாயம் தாய்வழிச்சமுதாயமாகவே, அதாவது பெண் தலைமைத்துவ சமுதாயமாகவே உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றதென ராகுல சாங்கிருத்தியாயன் தமது "வொல்காவிலிருந்து கங்கை வரை" என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்றும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் பல குடும்பங்களில் பெண் தலைமைத்துவ நிலையே காணப்படுகிறது. ஆனால் இப்பெண் தலைமைத்துவம் குடும்பச் சுமையினால் நசிந்து அல்லாடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பெண்கள் சுதந்திரம், பெண் கல்வி, ஆண் - பெண் சமத்துவம் என்பன இன்றும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளன. பெண்கள் இன்றும் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படும் செய்திகள் தினமும் வெளிவந்த வண்ணமே உள்ளன. பாலியல் வன்முறை தொடர்பான வழக்குகள் பல இன்னமும் இழுபறிப் பட்டுக் கொண்டே செல்கின்றன. இந்த நிலைமை ஒழிக்கப்படும் போதே, மகளிர் தினக்கொண்டாட்டம் அர்த்தம் பெறும்.

இதேவேளை, ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாள ஆளுமைகள் பற்றி முதன்முதலில் ஒரு சிறப்பு மலரை ஜனவரி 2017 இல் வெளியிட்டு வைக்க முடிந்தமை எமக்கு ஆறுதலைத் தருகின்றது. பெண்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் பெண் ஆளுமைகள் குறித்த இந்த ஆவண நூல் வரலாற்றில் பேசப்படும் என்பது எமது நம்பிக்கை ஆகும்

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதியின் பிரதி கிடைக்கும் இடங்கள்

யாழ்ப்பாணம் - புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, புக்லப் - திருநெல்வேலி,

கொழும்பு - வெள்ளவத்தை - புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,

செட்டித்தெரு புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

பரணீ புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி

தொடர்புகளுக்கு: 0775991949

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும் நாட்டார் வழக்காற்றியலும்



ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்கள் வரிசையில் பேரொளியாக பிரகாசித்த சுடரே பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் (1924 - 1989) ஆவார். இந்த பேரொளியை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி “ஈழத்தின் தமிழிலக்கியச் சுடர்கள்” (2010: 211,212,214) நூலில் இப்படி வெளிச் சப்படுத்துகின்றார்: “சுதந்திர இலங்கையில் தமிழ் அடையாளத்தை நாட்டுக்கூத்து மீட்பின் வழியாக நிலை நிறுத்தியவரும் சங்ககால தமிழர் சால்பு எனும் முழுமை நிறைந்த நூலின் ஆசிரியருமான பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன்” என்றும், “வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது எழுத்துக்களிலே கையாண்டுள்ள முக்கிய விடயங்களை ஏறுமுக முக்கியத்துடன் எடுத்துக்கூற விரும்பினால் அவற்றை,

ஈழத்து தமிழிலக்கியம்

நாட்டார் வழக்கியம்

நாடகம்/கூத்து

என வரிசைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இவற்றை அவற்றின் அடிப்படையிலான கருத்துநிலை நோக்கிலும், இந்த எழுத்துக் களுக்கும், இவரது வாழ்க்கைச் செயற்பாடு களுக்குமுள்ள இயைபு நிலையிலும் வைத்து நோக்கும்பொழுது மேலே கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியட்ச விடயவட்டத்துக்குக்கீழே, அவை யாவற்றுக்கும் ஆதாரமானதான ஓர் “ஆழ் நிலைக் கட்டமைப்பு” திண்ணியதாகக் கிடப்பது புலனாயிற்று. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாடு என்னும் கருதுகோளை ஜனநாயக, நிதர்சன முழுமையுடன் நோக்கும் தன்மையே இவரது எழுத்துக்கள், செயற்பாடுகளிற் காணப்படும் அந்த “ஆழ்நிலைக் கட்டமைப்பு” (deep structure) ஆகும். ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்கள் சகலரையும் உள்ளடக்கும் வகையிலும், பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையிலும் அமையும் ஒரு பண்பாட்டுக் கோலத்தை

தமிழர் பண்பாட்டாய்வினும் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வினும் இவரது கவனக்குவிவு அகற்சியுடன் வெளிப் படலாயிற்று. சைவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்கள் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தை வளப்படுத்தியதை ஆய்வு செய்து, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டினை ஒரு விரிந்த பரப்பிற்கு இட்டுச்சென்றார். அதாவது “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற கோட்பாட்டினை வலிமைபடுத்திய மூலவராக அவர் ஒளிர்கின்றார்.

விபரிப்பதும் அந்த விவரண அடிப்படையில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஒரு மீள் வரைவிலக்கணம் வழங்குவதுமே வித்தியானந்தன் அவர்களின் பணிகளின் உட்கிடைக்கையாகும்.”

ஈழத்தின் சிறந்த கல்வியாளரும், ஆய்வாளரும், தமிழறிஞருமாக அறியப்பட்ட சு.வித்தியானந்தன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகவும் பணிபுரிந்தவர். நண்பர்களாலும் அவரது மாணவர்களாலும் “வித்தி” என அன்புக்கலந்த மதிப்புணர்வோடு அழைக்கப்பட்ட வித்தியானந்தன், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தெல்லிப்பளையில் வழக்கறிஞரான சுப்பிரமணியத்தின் மகனாகப் பிறந்தார். அம்மா பெயர் முத்தம்மா. வீமன்காமம் அவரை வளர்த்தெடுத்த ஊர். அவரது குடும்ப முன்னோடிகள் ஆறுமுக நாவலரின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு கல்விக் கூடங்களையும் நிறுவியுள்ளார்கள். வித்தியானந்தனின் பேரன் சின்னத்தம்பியால் தொடங்கப்பட்டு தந்தையால் வளர்ந்த வீமன்காமம் தமிழ் பாடசாலையில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்றார். பின்னர் தெல்லிப்பளை ஒன்றியக் கல்லூரி, பரி.யோவான் கல்லூரி, யாழ்.இந்துக்கல்லூரி ஆகியவற்றில் கற்றுத் தேர்ந்த வித்தியானந்தன், 1941 இல் இலங்கை பல்கலைக்கழகம் சென்றார். அங்கு பேராசிரியர்களான சுவாமி விபுலாநந்தர், க. கணபதிப் பிள்ளை, வி.செல்வநாயகம் ஆகியோரிடம் தமிழ் கற்கும் அரிய வாய்ப்பினைப் பெற்றார். தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று கலைமாணி (1944), முதுகலைமாணி (1946) பட்டங்களைப் பெற்றார். 1948இல் லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கீழைத்தேய கல்விக்கல்லூரியில் “பத்துப்பாட்டு வரலாற்று, சமூக மொழியியல் நோக்கு” என்னும் விடயம் பற்றிக் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டார். கலாநிதி (முனைவர்) பட்டம் பெறும் போது அவருக்கு வயது 26. 1970இல் பேராசிரியராக பதவி உயர்வு பெற்றார். மூன்றுமுறை யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் உபவேந்தராக இருந்து அவர் ஆற்றிய உயரிய பணிகளை மதித்து, மிகப் பெரும் பொக்கிஷமாகத் திகழும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகம் “பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் நூலகம்” என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளமை பொருத்தப்பாடுமிக்க கைமாறு என்பதில் ஐயமில்லை. இலங்கைத் தபால் திணைக்களம் 1997 நவம்பர் 11 அன்று வித்தியாரின் முத்திரையை வெளியிட்டதன் வாயிலாக இலங்கைச் சமூகம் அவர் மீது கொண்ட மதிப்புணர்வையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழர் பண்பாட்டாய்வினும் தமிழ் இலக்கிய ஆய்விலும் இவரது கவனக்குவிவு அகற்சியுடன் வெளிப்படலாயிற்று. சைவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்கள் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தை வளப்படுத்தியதை ஆய்வு செய்து, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டினை ஒரு விரிந்த பரப்பிற்கு இட்டுச்சென்றார். அதாவது “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற கோட்பாட்டினை வலிமைபடுத்திய மூலவராக அவர் ஒளிர்கின்றார். இவரது முதல் நூல் “இலக்கியத் தென்றல்” (1953) என்பதாகும். இந்நூல் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில்

முஸ்லிம்களின் பங்களிப்புபற்றி விரிவாக பேசுகின்றது. “தமிழர் சால்பு” (1954) என்ற நூலே வித்தியானந்தன் அவர்களை உலகிற்கு அடையாளப்படுத்தியது. சால்பு என்ற சொல் பண்பாடு என்பதை குறிக்கின்றது. தமிழியல் என்பதற்கு முன்னோடி நூலாக இது விளங்குகின்றது. தமிழரின் தொன்மை வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, கல்வி, சமயம் இத்தியாதி விடயங்களை ஆய்வு செய்யும் துறையே தமிழியல் என அண்மையான காலத்தில் வரையரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய ஆய்வுப் பரப்பினை உள்ளடக்கிய நூலாக தமிழர் சால்பு நூல் காணப்படுகின்றது. “இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னெழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களை நன்கு ஆராய்ந்தும், பிற வரலாற்றுத் தரவுகளை ஒப்பிட்டு நோக்கியும் தமிழருடைய சால்பு என்ன என்பதை ஆசிரியர் நூலிலே தெளிவுற எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்” என்று பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் கூறுகின்றார் (இலங்கை பேராசிரியர்களின் தமிழியற் பணிகள்” 1998: 59). தமிழர் வரலாற்றின் தொடக்க காலப் பண்பாட்டைத் தெளிவாக ஆய்வு செய்து வெளிப்படுத்திய அந்நூல் இன்று வரை ஆய்வுக்கத்தால் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது. அவரது மாணவரான பேராசிரியர் க.கைலாசபதி தமிழர் வீரயுகத்தை மார்க்சிய ஒளியில் ஆழ்ந்து பார்த்துப் “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்” என்ற நூலைப்படைப்பதற்கு வித்தியின் “தமிழர் சால்பு” பேருதவியாக அமைந்திருந்தது. இதனைப் “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்; நூலின் அடிக்குறிப்புகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தமிழியல் பற்றி எழுதிய ஆய்வுகளைத் தொகுத்து “யாழ்ப்பாணம் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்” “தமிழியற் சிந்தனைகள்” (1979) என்னும் நூலை வெளியிட்டது. இந்நூலுக்கும் “கலையும் பண்பும்” (1961) என்ற இவரது நூலுக்கும் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது. வித்தி பார்வையும் பதிவும், வித்தியின் தமிழியற் பதிவுகள், வித்தியின் இலக்கிய முன்னோடிகள், நாடகம் நாட்டாரியற் சிந்தனைகள் போன்ற இவரது நூல்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

நாட்டார் வழக்காற்றியலுக்கு பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் வழங்கிய பங்களிப்பு ஆழ்ந்த அவதானிப்புக்குரியது. தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அடியாதாரமாக அமையத்தக்க நாட்டார் வழக்காற்றிலை தேடித் தொகுத்துத் தேசியப் பண்பு சார்ந்து வடிவப்படுத்தலானார். ஈழத்து நாட்டார் வழக்காற்றியலின் கூறுகளாகிய நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டுக்கூத்து ஆகியன பற்றி அறுபதுகளில் இலங்கைக் கலைக்கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தீவிர கவனஞ் செலுத்தினார். ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்து ஆகியவற்றின் காப்பிற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்திருக்கிறார். அவைபற்றிய தேடலுக்கும் நுண்ணாய்வுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறார். இலக்கிய வெளிப்பாடு என்பது உயர் இலக்கிய வகைகள் பற்றிய வரையறைப்பட்ட ஆய்வாக மாத்திரம் இருத்தல் முடியாது. அது நாட்டுப்பாடல்,

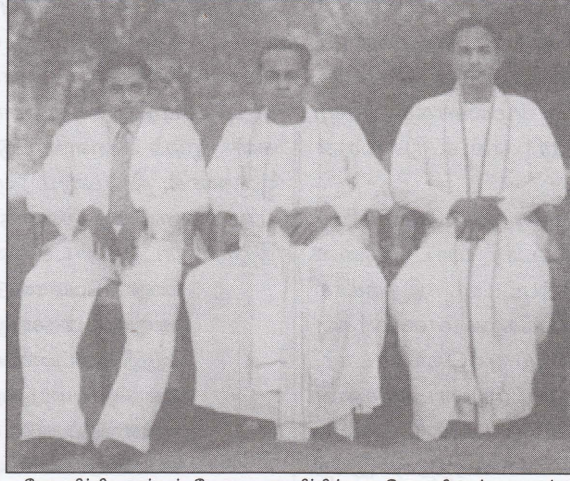
நாட்டுக் கூத்து முதலிய வற்றையும் உள்ளடக்குமென்பதைத் தனது ஆய்வுகளின் மூலம் தெளிவாக்கியவர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் ஆவார்.

ஒரு நாட்டுமக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டு நடப்பை உண்மைசார்ந்த உணர்வுடன் படம் பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டார் வழக்காற்றியலாகும். பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (Cultural Survival)

நாட்டார் வழக்காற்றியலாகும். நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது நாட்டுப்புறமக்களின் மரபு வழிப்பட்ட படைப்புகள் (Traditional creations) எனலாம். மண்ணின் மைந்தர் தம் மனக்கருவறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று உலா வரும் உள்ளத்தின் உண்மையான உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். இலக்கியங்கள் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்றால் நாட்டார் வழக்காற்றியல் சமுதாய வளர்ச்சியைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆங்கிலமொழியில் Folklore எனக்குறிக்கப்படும். 1846 ஆம் ஆண்டு வில்லியம் ஜான் தாமஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் Folklore என்ற சொல்லை உருவாக்கினார். அதற்கு முன்னர் Poluat literature, Polpular Antiquites என்று பயன்படுத்தினார். Folklore என்னும் சொல் இரண்டு சொற்களின் கூட்டுச் சொல்லாகும், Folo என்பது உழைக்கும் மக்களைக் குறித்துப்பின் ஏட்டறிவில்லாத பாமர மக்களைக் குறிக்கும்; குறியீட்டுச் சொல்லான lore என்பது மரபுச் செய்தித் தொகுதி என்ற பொருளைத் தந்து நிற்கிறது. வழக்காறு என்பது வாய்மொழியாக வரும் oral. பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. எனவே நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற சொல்லே Folklore என்ற சொல்லுக்கு இணையானது என்று தே.லூர்து போன்ற நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். நாட்டார் வழக்காறு என்ற சொல்லாட்சி 1974-ல் பேராசிரியர் நா.வானமாமலையால் “ஆராய்ச்சி” இதழில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனை மெருகேற்றி தே.லூர்து “நாட்டார் வழக்காற்றியல்” (1976-ல்) என்று துறைக்குப் பெயர் வைத்து இச்சொல்லுக்கு அடையாளம் கொடுத்துள்ளார்.

நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பாடல்கள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள் உள்ளிட்ட வாய்மொழி மரபு (Oral Tradition) எனவும், சடங்கு சார்ந்த, பொழுதுபோக்கு அம்சம் நிறைந்த கூத்து, ஆட்டமரபுகள் அடங்கிய கலைகள் (Folk Arts) எனவும், சமய நம்பிக்கையோடு, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான சடங்குகள், அவை சார்ந்த நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், ஊர்ப்பெயர், மக்கட்பெயர் உள்ளிட்ட பண்பாட்டுக் கோலங்கள் (Customs and



பேரா.வித்தியானந்தன், பேரா.க.கணபதிப்பிள்ளை, பேரா. வி.செல்வநாயகம்

Manners) எனவும் பகுத்துக் கொண்டு ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. முறைப் படுத்துவதற்காகவும், ஆய்வு முறைகளுக்காகவும், இப்படிப் பிரிக்கப்பட்டாலும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் அனைத்திற்கும் பொதுவான கூறு ஒன்று உண்டு. நிலம் சார்ந்த தொழில்களில் ஈடுபட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளிலிருந்து பிரிக்க முடியாதவை இவ்வழக்காறுகள் என்பதுவே அப்பொதுக் கூறு.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் வித்தும் வேரும் தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போதுதான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய தேடல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆங்கிலக்கல்வி வழியாக ஊட்டம் பெற்றவர் களும் அதன் வழி மேலெழுந்த குழாத்தினருமே தொகுப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டனர். 1871 இல் வெளிவந்த தென்னிந்திய நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் (The Folksongs of South India) என்ற நூலின் ஆசிரியரான சார்லஸ் கோவரிடமிருந்து (Charles Gover) நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய தேடல் முனைப்புபெறத் தொடங்குகின்றது. தமிழகத்தில் கி.வா. ஜகந்நாதன், பேராசிரியர் நா.வானமாமலை, ஆய்வாளர் தே.லூர்து, சண்முக சுந்தரம் ஆகியோரும் வேறு பலரும் தொகுப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டனர். தமிழகத்தில் தொகுப்புகள் வெளியானது போல், இலங்கையிலும் பாடல்களைப் பதிப்பித்தது பற்றிய ஒரு வரலாறு உண்டு. தி. சதாசிவ ஜயர் (1940), வ.மு. இராமலிங்கம் (1957). சு. வித்தியானந்தன் (1960), எல்.எக்ஸ்.சி. நடராசர் (1962) முதலானோர் வாய்மொழிப் பாடல் தொகுப்புகளைக் கொண்டு வருவதில் ஆர்வம் காட்டினர். 1950ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே இலங்கையில் நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றிய சேகரிப்பு மற்றும் ஆய்வுப் பணி ஆகிய வற்றில் சிலர் முனைப்புடன் செயல்பட்டதாகக் கூறுவர். இலங்கை நாட்டார் வழக்காற்றியலின் பிதா மக்களாக வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம், பேராசிரியர். மு.கணபதிப்பிள்ளை போன்றோரைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உயரிலக்கியங்களையே உண்மையான இலக்கியங்களாகக் கருதிவந்த ஒரு பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் எழுதாக் கிளவியான நாட்டுப்பாடலையும் நமது இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பிரிக்க முடியாத அங்கமாகக் கொண்டாடியோருள் வித்தியானந்தனும் முக்கியமானவர் என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார் (2010: 216). இவருடைய இத்துறை நிலைப்பாடு பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை வழிவந்த ஒன்றாகும். கணபதிப்பிள்ளை பேச்சுத் தமிழையே இலக்கிய (நாடக) ஆக்கத்தின் தளமாக்கியவர். நாட்டார் பாடல்கள் (Folk Songs) வாயில் பிறந்து செவிகளில் உலவி காற்றில் மிதந்து கருத்தில் இனிப்பவை. என்று பிறந்தது, எவரால் பிறந்தது என எடுத்துச் சொல்ல இயலாத பண்பும் பாங்கும்

பெற்றவை. இப்பாடலின் படைப்பாளிகள் இம்மண்ணின் மைந்தர்கள். “கிராமிய மக்களின் சமூக உறவுகளையும் பண்பாட்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கு நாட்டார் பாடல்கள் முக்கியமான ஊற்று மூலமாகத் திகழ்கின்றன” என்று பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிக்கின்றார்.

இத்தன்மைகளை நன்குணர்ந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஈழத்து நாட்டார் பாடல்களை தொகுப்பதில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டார். இதற்காக தன்னுடைய நண்பர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆகியோரது உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். மட்டக்களப்பு பிரதேசத்து நாட்டுப்பாடல்களை தொகுத்து “மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்” என்ற நூலை 1960ஆம் ஆண்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். இதே போல் 1964 ஆம் ஆண்டு “மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள்” என்ற நூலை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். “மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்” என்ற தொகுப்பில் தொல்சீர் அகத்துறை இலக்கியத்துக்குரிய “காதலன் கூற்று”, “காதலி கூற்று”, “தாய் கூற்று”, எனவரும் தொடர்களை நாட்டுப்பாடல்கள் மீது சார்த்தி வகுத்துள்ளார். நமது இலக்கியப்பண்பாட்டின் சனநாயகப்பாட்டிற்கு இத்தகைய முன் முயற்சிகள் பெரிதும் உதவின. இதனையும் அவர் நிறைவேற்றியுள்ள முறைமை போற்றற்குரியதாகும். ஈழத்தின் உயர் இலக்கிய இலக்கண மரபினைப் போற்றுவவராக விளங்கிய அதேவேளையில் நாட்டுப்பாடல் மரபு சுட்டும் இலக்கிய மரபினையும் போற்றினார் என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி கூறுகின்றார் (2010: 217). நாட்டார் பாடல்களை புத்தகங்களாக மட்டுமல்ல ஒலிப் பேழைகளாகவும் வெளியிட்டார்.

“மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள்; நூலில் நாட்டுப்பாடல்களைப் பற்றி நுண்ணயத்தோடு ஆய்வு செய்திருக்கின்றார். நாட்டுப்பாடல்களைப் பற்றியும் அதன் அமைப்பு, அணுகுமுறைகள் பற்றியும் உதாரணங்களோடு பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார்: “இயற்கையோடு ஒட்டிவாழும் உள்ளத்தினையும் பண்பினையும் உடைய நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சியையும் செயல்களையும் வெளியிடும் பாடல்களே நாட்டுப்பாடல்கள். மக்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள செய்திகளை, அவர்கள் இன்பதுன்பங்களை, விளையாட்டு வேடிக்கைகளை உள்ள படியே எடுத்துக்காட்டுபன நாட்டுப்பாடல்கள். இவைபல ஆண்டுகளாக தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்மொழியாகவும் கேள்வி மூலமாகப் பொதுமக்களிடையே பயின்று வருகின்றன. காலத்துக்கு காலம் இடத்துக்கு இடம் பரவி, மாறியும் விரிந்தும் சுருங்கியும் வழங்கும் இப்பாடல்களை யார் எப்பொழுது இயற்றினார் எனக்கூறமுடியாது. பாடலாசிரியர் யார் என கூற இயலாமை இவற்றின் இலக்கணங்களுள் ஒன்றாக அமைந்து விட்டது.

தொழிலாளர், குடிமக்கள், வேலைசெய்யும் பெண்கள் முதலியோர் தத்தம் வேலையினால் உண்டாகும் அலுப்பைப் போக்கி கொள்ளப்படும் பாடல்கள் ஒரு வகை; குழந்தைகளை தொடட்டிலில் இட்டு தாலாட்டி, நிலாக்காட்டி, தலையையாட்டி, விளை

யாட்டுக்காட்டி, தாய்மார் குழந்தையோடு குழந்தையாய் பாடும் தாலாட்டுப்பாடல்கள் ஒருவகை; புத்தாண்டு பொங்கல் போன்ற விழாக்காலத்தில் மக்கள் ஒன்று கூடி ஆடிப்பாடி இசைக்கும் பாடல்கள் ஒருவகை; சில பிள்ளைகள் ஆடும் விளையாட்டுக்களிடையே பாடும் பாடல்கள் ஒருவகை; திருமணம் இழவு வீடு முதலியவற்றில் பாடும் பாடல்களும் ஓர் இனத்தவை. இவ்வாறு பலதுறைப்பட்டு நிற்கும் நாட்டுப்பாடல்களை பாரதியார்,

மானுடப் பெண்கள் ஒரு காதலினால்
ஊனுருகப் பாடுவதிலூறிநீந் தேன்வாரியிலும்
ஏற்றநீர்ப் பாட்டினிசையினிலும் நெல்லிடிக்குங்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்ச மொழியினிலும்
சுண்ணமிடிப்பார்தல் சுவைமிகுந்த பண்களிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி யிசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்
எனத்தான் பாடிய குயிற்பாட்டிற் குறிப்பிடுகிறார்.

நாட்டுப் பாடல்களில் ஓசை இனிமையும் கருத்தழகும் மலிந்து கிடக்கின்றன. வயல்வெளியிலே நாற்றுநடும் பொதுமக்கள் பாடும் பாடல்களைக் கவனித்தால் இதன் உண்மை தெரியும். இசையுடன் நாற்றுநடுகை நடைபெறுகின்றது. முறைமுறையாக யாவரும் பாடுகின்றனர். இயற்கையான சங்கீதக் கச்சேரி இங்கு நடைபெறுகின்றது. கச்சேரியை நடத்துபவர் நாற்றுநடுவோர். நாற்றுநடும்போது தாளம் பிறக்கப்படும் அந்த சங்கீதம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஓர் இடத்திற்குள் சிறைப்படவில்லை அவர்கள் குனிந்து நாற்றுநடும்போது உண்டாகும் அலுப்பை அந்தச் சினிய பாட்டு மறக்கச் செய்கிறது. அவர்கள் தொழிலுக்கு இன்பம் அளிக்கின்றன அவர்கள் பாடும் பாட்டுக்கள். அவர்களுக்கு உணவே தேவையில்லை. முறைமுறையாக அவர்கள் பாடும் பாட்டுக்கள் அவர்களுக்கு இன்பத்தை கொடுக்கின்றன. ஓசை இனிமையிலும் கருத்தழகிலும் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து உவகைபொங்க தொழிலாற்றுகின்றனர். ஒரு விசயத்தைப் பலவகையாக திருப்பித் திருப்பிச்சொல்வது நாட்டுப்பாடல்களில் காணப்படும் ஒரு பண்பாகும். உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடல்களை கொள்ளலாம். சின்னப்பு என்பவன் தன் மச்சாள் லட்சுமிமேற் காதல்கொண்டிருந்தது அவன் தாயாருக்கும் பிடிக்கவில்லை. லட்சுமி வீட்டுக்குச் சென்ற சின்னப்புவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்து அவன் வந்ததும்,

இவ்வளவும் எங்கிருந்தாய்
சின்னப்பு சின்னப்பு
இவ்வளவும் எங்கிருந்தாய்
சின்னப்பு சின்னப்பு

என்று கேட்டார் அவள்.

அழகவல்லி லட்சுமியோடு
நாள் முழுதும் இருந்தேன்
இவன் என்னை கவர்ந்துகொண்டான்
அழகவல்லி லட்சுமி

என்று கூசாமல் விடை அளித்தான்.

சோறு கறி ஆக்குவாளா
சின்னப்பு சின்னப்பு
சோறு கறி ஆக்குவாளா

ஏன் சின்னப்பு சின்னப்பு
என்று கேட்டால் தாய்.
ஒடியல்கூழ் காப்ச்சுவான்
ஊழத்தம் கழியும்ங் கிண்புவான்
அவள் என்னை கவர்ந்து கொண்டால்
அழகவல்லி லட்சுமி
அன்று மறுமொழிகூறினான் அவன்.
சீதனமும் கேளடா
சின்னப்பு சின்னப்பு
சீதனமும் கேளடா
என் சின்னப்பு சின்னப்பு
என்று தாய்.

வன்னியலும் பரந்தன்காரும்
சீதனமாய்த் தருகிறார்கள்
அவள் என்னை கவர்ந்துகொண்டாள்
அழகவல்லி லட்சுமி
என்று அவன் மறுமொழி கூறக்கேட்ட தாய் இவர்
களுக்கு குறுக்கே நிற்க விரும்பாது,
அப்படியே செய்யடா
சின்னப்பு சின்னப்பு
அப்படியே செய்யடா
என் சின்னப்பு சின்னப்பு

இந்நிலையை மாற்றி அமைக்கும் நோக்கத்துடனேயே
இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றது” என்றும் எழுது
கின்றார் வித்தியானந்தன்.

நாட்டுப்பாடல்களையும் இலக்கியங்களையும்
ஒப்பாய்வு செய்து அவர் ஆய்கின்ற முறைமை நோக்கத்
தக்கது. “இலக்கியத்திற்கும் நாட்டுப் பாடல்களுக்கும்
குறிப்பிடத்தக்க வேற்றுமை உண்டு. இலக்கியங்கள்
பெரும்பாலும் இலட்சிய வாழ்க்கையையே அடிப்படைக்
குறிக்கோளாகக் கொண்டவை. தமிழிலுள்ள காவியங்
கள் பல அதர்மத்தின் அழிவையும் தர்மத்தின்
வெற்றியையும் கூற எழுந்தவையே. இதனால்
இலக்கியங்களுக்குத் தலைவராக அமைபவர் குற்றமே
இல்லாதவராய்க் குணங்களுக்கு இருப்பிடமாய்
படைக்கப்படுகின்றனர். எல்லாக் காவியங்களிலும்
இத்தகைய குணம்படைத்த தலைவரையே நாம் காணு
கின்றோம். இது உண்மையான வாழ்க்கைக்குப்
பொருத்தமற்றதாக இருக்கின்றது. இதற்கு மாறாக மனிதனின் குறை
குற்றங்களையும் சமூக ஊழல்களையு
ம் உள்ளவாறே எடுத்து இயம்பு
கின்றன நாட்டுப் பாடல்கள். கற்பின்
சிறப்பை இலக்கியம் பாட, உலகில்
மலிந்து கிடக்கும் கள்ளக்காதல்
வாழ்க்கையை நாட்டுப் பாடல்கள்
சித்திரிக்கின்றன. நாள் தோறும்
வாழ்க்கையிற் காணப்படும் நிகழ்ச்சி
களைச் சுவைபடப் பாடும் நாட்டுப்
பாடல்கள் ஆபாசங்களை வெட்ட
வெளிச் சமமாக உள்ளபடி கூறு
கின்றன. ஆகவே, கல்வி, உருவம்,
ஓழுக்கம், வயது முதலியவற்றில்
தம்மை ஒத்த ஆணையும்
பெண்ணையும் காவியங்கள் பாட,

எந்த விதத்திலும் ஒவ்வாத இருவர் வாழ்க்கை
நடத்துவதைக் கேலி செய்து இயம்புகின்றன நாட்டுப்
பாடல்கள். நடோடிப் பாடல்களில்வரும் பாத்திரங்கள்
நெல்லுக்குற்றும் பொன்னி, நாற்று நடும் சின்னாச்சி,
வண்டியோட்டும் சின்னப்பு, ஏற்றம் மிதிக்கும் மாரிமுத்து,
கஞ்சிகொண்டு வரும் வேலாயி, பொலிதூற்றும் சித்தி
போன்றவர்களே. இவர்களுக்கு என்ன காதல், இவர்
களைப்பற்றி என்ன பாடல் என்று நாடோடிப் பாவலன்
ஓதுக்கிவிடவில்லை. அவன் பொன்னியின் காதலைப்
பற்றிப் பாடுகின்றான், மாரிமுத்தனின் வீரத்தை விளம்பு
கின்றான், வேலாயியின் துக்கங்களை வியாக்கியானம்
செய்கின்றான். இத்தகைய யோரைப் பாத்திரங்களாக
வைத்துப் பாடிய பாடல் களிலேயே நாம் இலக்கியங்களிற்
காணமுடியாத இன்பத்தை, உணர்ச்சிப் பெருக்கை,
வாழ்க்கைப் பண்பைப் பார்க்கின்றோம். இதற்கு
உதாரணமாகத் தெம்மாங்கு என அமைந்தது எனக்
கூறுவர். வண்டி யோடும் வண்டிக்காரன் சுப்புவும் வண்டி
இழுக்கும் மாடு களும் மயக்கும்படி பாடப்படும்
அப்பாடல்கள் தேள் போலவே இனிக்கின்றன.

சின்னச்சின்ன வண்டி கட்டிச்
சேவலைமாடு ரெண்டு பூட்டி
வாழ்க்காய்ப் பாரம் ஏற்றி
வாருண்டி உன் புருஷன்

மாடுமோ செத்தல் மாடு
மணலுமோ கும்பி மணல்
மாடிமுக்க மட்டாமல்
மாகிறாண்டி உன் புருஷன்.

என்று பாடும்போது இவை கேட்போருடைய உள்ளத்தையு
ம் பாடுவோர் உள்ளத்தையும் கவர்கின்றன.” இத்தகைய
ஆய்வுகளை முன்னிலைப்படுத்தியே பேராசிரியர்
அ.சண்முகதரஸ் இப்படி முன் மொழிகின்றார்:
“இலங்கை நாட்டார் பாடல்களில் ஆய்வினை மேற்
கொள்பவர் எவருமே இரண்டு பெயர்களை மறக்க
முடியாது. ஒன்று, மக்கள் கவிமணி மு.இராமலிங்கம்;
மற்றையது பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் என்னும்
பெயர்களேயாகும்” (1998:61).

“நாடோடிப்பாடல்களுக்கு முன்னோடியாக



ஈழத்துப் தமிழ் பண்பாட்டின்
முக்கியமான சனநாயகப்பாட்டிற்கு
விஸ்தரிப்பாக அமைந்தது,
பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்
நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்கு
வழங்கிய முக்கியத்துவமாகும்.
ஈழத்துக் கூத்துக்களை
செம்மைப்படுத்தி பேணும்
முயற்சியுடே எதிர்கால
சந்ததிக்காக அவற்றைக்
கையளிக்கும் பணியை
ஆரம்பித்து வைத்தவர்களில்
அவர் முதன்மையானவர்.

பழைய தமிழ் இலக்கியத்துக்கு சில பகுதிகளைக் காணலாம். இளங்கோவடிகள் பாடிய சிலப்பதிகாரத்தில் அம்மனைவரிகந்துக வரி என்று வருபவை நாட்டுப் பெண்கள் அம்மாணை ஆடும்போது பாடும் பாட்டுக்களை ஒத்திருக்கின்றன. மணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகத்திற்பாடிய தோள் நோக்கம் சாழல் திருவந்தி என்பன உருவத்திலும் ஓசையிலும் நாட்டுப் பாடல் உலகத்திற் குரியன. குறவஞ்சி, பள்ளு முதலிய இலக்கியவகைகளும் நாடோடி இலக்கியங்களே. பொதுமக்களுடைய வாழ்க்கையையும் இன்ப துன்பங்களையும் படைத்துக் காட்டும் இப்பிரபந்தங்கள் நாட்டுப் பாடல் இலக்கியத்தைச் சேர்ந்தவையே” என்று “மட்டக்களப்புநாட்டுப்பாடல்கள்” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்ற பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், “இஸ்லாமியர் நாடோடிப் பாடல்கள்” என்ற ஆய்வில் இஸ்லாமியர் இத்துறை சார்ந்து ஆற்றிய பணிகளையும் பாடல்களையும் பிரகடன பூர்வமாக முன் வைத்திருக்கின்றார். “வாழ்க்கையிலுள்ள செய்திகளை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டுவன நாடோடிப் பாடல்கள்” எனக்கூறுகின்ற அவர், “ஈழத்தில் இஸ்லாமியர் நடமாடத் தொடங்கிய காலம்முதல் இப்பாடல்கள் பிறந்து வளர்ந்து வருகின்றன. ஈழத்தில் இஸ்லாமியர் வாழும் மூலை முடுக்குகளிலும், வயல் வெளிகளிலும் உலவுகின்றன; என்றும் இக்கட்டுரையில் கூறுகின்றார்.

இக்கட்டுரை உதாரணம் காட்டுகின்ற பாடல்களிலிருந்து ஒரு துளி,

“அன்புக் களஞ்சியமே

அழகொழுமுடி சித்திரமே

கற்புக் கணிகலமே - உன்னைச்

காணவென்று காத்திருந்தேன்”

இக்கட்டுரையை பின்வருமாறு முடிக்கின்றார்: “இந்நாடோடிப்பாடல்கள் இஸ்லாமிய மக்களிடையே அவர்தம் வாழ்க்கையோடு ஒன்றுபட்டுப் பிரிக்க முடியாமல் இருக்கின்றன. அவர்கள் வாயிலே தவழும் நாடோடிப் பாடல்கள் பல்லாண்டுகளாக இவர்களிடையே பயின்று வருகின்றன. இப்பாடல்கள், இஸ்லாமியரின் தாய்மொழி வளத்தையும் ஈடுபாட்டையும் உலகறிய எடுத்துக் காட்டும் சான்றுகளாக என்றும் விளங்கும்.”

இதன்காரணமாகத்தான் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றார்: “நாட்டுப்பாடல் போற்றப்பட்டமை காரணமாக முஸ்லிம்களின் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய முக்கியத்துவம் மேலும் வற்புறுத்தப்படலாயிற்று” (2010: 219).

மட்டக்களப்பு, மன்னார் நாட்டுப்பாடல்களை தொகுத்த அவர், மற்றைய பிரதேசத்து நாட்டார் பாடல்களைப்பற்றி நுணுக்கமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இதற்கு “மன்னார் - முல்லைத்தீவு நாட்டுப்பாடல்கள் ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு” (1977) என்ற கட்டுரையை எடுத்துக்காட்டலாம். இக்கட்டுரையை தொடங்கும் வரிகளிலேயே அவரது நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிய தேடலின் ஆர்வத்தையும், அதனை தொகுக்க வேண்டிய அவசியத்தின் உணர்வையும் துல்லியமாக அறிய முடிகின்றது. ஆய்வின் ஆரம்பவரிகள் இவை: “யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டுத் தெற்கே முல்லைத்தீவு.

வவுனியா, மன்னார், திருகோணமலை மாவட்டங்களை உள்ளடக்கி, புத்தளத்தின் சில பகுதிகள்வரை பரந்துள்ள “வன்னி” என்ற நிலப்பரப்பு, நாட்டார் வழக்கியல் தொடர்பான அடிப்படை ஆய்வுகளை எதிர்தோக்கி நிற்கும் பண்பாட்டுக் களமாகும். இப்பிரதேசத்தின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் பயின்றவரும் நாட்டார் இலக்கியம், நாட்டார் கலைகள், கிராமிய வாழ்க்கை முறை தொடர்பான அம்சங்கள் என்பவற்றைத் தொகுத்துப் பேணுவதன் மூலமும் அவற்றை ஆய்வுக் குப்படுத்துவதன் மூலமே ஈழத்துத் தமிழர் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதி வரலாற்றைநாம் கண்டறிய முடியும்.”

ஈழத்துத் தமிழ் பண்பாட்டின் முக்கியமான சனநாயகப்பாட்டிற்கு விஸ்தரிப்பாக அமைந்தது, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்கு வழங்கிய முக்கியத்துவமாகும். ஈழத்துக் கூத்துக்களை செம்மைப்படுத்தி பேணும் முயற்சியூடு எதிர்கால சந்ததிக்காக அவற்றைக் கையளிக்கும் பணியை ஆரம்பித்து வைத்தவர்களில் அவர் முதன்மையானவர். ஈழத்தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் வித்தியானந்தனின் கூத்துப் புத்தாக்கப்பணி முக்கியமானது. 1950களின் பின் சிங்கள - தமிழ் மக்களிடையே மேலெழுந்த “தேசிய உணர்வு” இம்முயற்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது. சிங்கள அரங்கில் பேராசிரியர் எதிரிவீர சரச்சந்திரா மேற்கொண்ட அரங்கப் பணிகளால் உந்தப்பட்டு பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழர் பாரம்பரிய அரங்காக நாட்டுக் கூத்தை இனங்காட்டி அதனை ஒரு மதிப்புமிக்க கலையாக மத்தியதர மக்கள் மத்தியிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் பாடசாலை மட்டத்திலும் புதுமெருகுடன் அறிமுகம் செய்தார். கிராமங்களில் மக்களோடு மக்களாகக் கிராமியக் குணங்களோடு காணப்பட்ட நாட்டுக் கூத்துக்களை நவீன அரங்க எண்ணக்கருக்களை உள்ளவாங்கி வடிவமைத்தார். “கூத்து” என்று இறுகிக்கிடந்த கூத்தை தேக்க நிலைக்கு இட்டுச் செல்லாது காலத்தின் மாற்றத்துக்கு ஏற்ப மாற்றஞ் செய்ய வேண்டும் என்ற வித்தியானந்தனின் எண்ணவுருவாக்கம் மிகவும் போற்றப்பட வேண்டியது. இதுவே கூத்துக்கள் ஆண்டாண்டு காலம் நின்று நிலைக்க உதவும். 1960களில் வித்தியானந்தன் கூத்தை நகரச் சூழலுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் நவீன அரங்கிற்கு கொண்டு வருகின்றார். இது பேராசிரியர் எதிரிவீர சரச்சந்திரா நவீன சிங்கள அரங்கில் முன்னெடுத்த அரங்கச் செயற்பாட்டின் தாக்கத்தினாலாகும். சிங்களப் பாரம்பரியக் கூத்துக்களான “மனமே”, “சிங்கபாகு” ஆகிய நாடகங்களை பேராசிரியர் எதிரிவீர சரச்சந்திரா நவீன அணுகுமுறையில் மேடையேற்றினார்.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் “ஈழத்தில் நாட்டுக் கூத்து மரபு” என்ற ஆய்வில் கூத்துக்கலைப் பற்றியும் ஈழத்தில் அதன் நிலை பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ளார். “ஈழத்திலே தமிழர் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களிலெல்லாம் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. கூத்தே அன்றைய தமிழரது நாடகமாக இருந்தது. ஆடலும் பாடலும் இதன் அடிநாதமாகும். கூத்தாவது கதை தழுவிய ஆட்டம் என அடியாருக்கு நல்லார் கூறியுள்ளார். இக்கூற்றுக்கு இலக்கணமாக அமைந்த கூத்துக்களை ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார்,

முல்லைத்தீவு, மலைநாடு, சிலாபம் ஆகிய பிரதேசங்களிற் காணலாம். சில பிரதேசங்களில் இன்றும் செல்வாக்குடன் இம்மரபு நிலைத்துள்ளது. சில பிரதேசங்களில் அழியும் நிலையிலுள்ளது. கூத்துக்கள் வாழ்வோடு பிணைந்தது, ஊரின் சகல நடவடிக்கைகளோடும் இணைந்தது; சமயத்தோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டது. இன்றும் பல கூத்துக்கள் கோயில் வெளியில் நேர்த்திக் கடனுக்காகவே ஆடப்படுகின்றன. விடிய விடிய ஆடப்படும் இக்கூத்துக்கள் செழுமையும், தனித்துவமும் வாய்ந்தவை. தமக்கெனப் பிரத்தியேகமான மேடையமைப்பு, உடை, ஓப்பனை, பாடல் வகைகள், ஆட்ட முறைகள் ஆகியவற்றையுடையவை” (“வித்தியானந்தம்”; 1984:1,2).

வித்தியானந்தன் கிராமங்கள் தோறும் காணப்பட்ட இத்தகைய கூத்துக் கலைகளை நாடிச் சென்றார். இவர் சென்றபோது கிராமங்களில் காணப்பட்ட கூத்துக்களில் சில சிதைந்தும், சில பட்டைதீட்டி செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலையிலும் காணப்பட்டதனை அவதானித்த போது ஏற்பட்ட மனஆதங்கத்தினை “ஈழத்தில் நாட்டுக் கூத்து மரபு” என்ற கட்டுரையில் இப்படி வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்: “வெகுவேகமான மாற்றத்திற்குள்ளாகி வரும் தமிழர் வாழ்வில் பண்டைய இக்கூத்துக்கள் இன்று அதிகம் கவனத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. அவற்றின் பழமை காரணமாகவும், சமூகத்திற்கும் அவற்றிற்குமுள்ள இயைபின்மை காரணமாகவும், அவற்றின் பாமரத்தன்மை காரணமாகவும் இன்று இக்கூத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படினும், கூத்தே நமது நாடக மரபு என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. இந்தியக் கூத்து மரபு அதன் சகல பிரதேசத்தன்மைகளுடன் இன்றும் காணப்படுவதும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் அவைகளின் கூத்து மரபு பேணப்படுவதும் சிங்களவர் மத்தியில் அவர்களுட்குரிய கூத்து மரபு பேணப்படுவதும் வளர்ச்சியடைந்த ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிற் கூட ஜப்பானியக் கூத்து மரபுகள் பேணப்படுவதும் ஈழத்தமிழர் அறிய வேண்டியவையாம். நாமும் நமது கூத்து மரபைப் பேண வேண்டும்; வளர்க்கவும் வேண்டும்” (1984:2). எனவேதான் கூத்துக் கலையை பேணும் அப்பணியை பல்கலைக் கழகத்தின்துணையோடு அவரே மேற் கொண்டார்.

பாலசாலைகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் கூத்துக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தன் பணியை தொடர்வதற்கான “மாணவர் பரம்பரை” ஒன்றை உருவாக்கினார். கூத்துக்களும் நாட்டார் கலைகளும் பல்கலைக் கழக ஆய்வுக்குரியவை என்ற நிலையையும் உருவாக்கினார். இதன் தொடர்ச்சியாக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் “இராவணேசன்”, “நொண்டி” ஆகிய இரண்டு கூத்துக்களை தயாரித்து மேடையேற்றினார். பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தனின் கூத்துப் புத்தாக்க முயற்சியில் கூடவே நின்று கற்றுக் கொண்டவர்களில் பேராசிரியர்



பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூத்துக்கலை நீண்ட நெடுநாள் வாழவேண்டும் என்ற அவாவில் கூத்து ஏடுகளை புத்தகங்களாக வெளியிட்டார். மட்டக்களப்புக் கூத்துப்பிரதியே முதன்முதலில் வித்தியானந்தனால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது “அலங்கார ரூபன் நாடகம்” என்ற பெயரில் 1962 இல் நூலானது.

சி.மெளனகுரு முக்கியமானவர். கூத்து ஆடத்தெரிந்த இவர் இன்றுவரை பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் பணியை நகர்த்தி வருபவர். சிறந்த கூத்தாய்வாளன். பல கூத்தாய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். 1964 - 65 காலப்பகுதிகளில் மேடையேற்றப்பட்ட “இராவணேசன்” நாடகத்தில் முக்கிய வேடம் தாங்கி நடித்தவர். தற்போது பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு “இராவணேசன்” நாடகத்தை மீள்நுருவாக்கம் செய் துள்ளார். இராவணேசனின் மீள் உருவாக்கம் சமகால இயங்குநிலையை கருத்தில் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது சிறப்பானது. எழுத்து, பாடல் மெட்டுக்கள், இசை, காண்பியங்கள், அசைவியக்கங்கள் எனப் பல வற்றில் மீள் உருவாக்கம் நடைபெற்றுள்ளது. இன்றைய பார்வையாளருக்கு ஏற்றதான மாற்றங்களை உருவாக்கி ஒரு நாட்டார் கலை புதுமெருகு பெறுவது வரவேற்கத்தக்கது.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூத்துக்கலை நீண்ட நெடுநாள் வாழவேண்டும் என்ற அவாவில் கூத்து ஏடுகளை புத்தகங்களாக வெளியிட்டார். மட்டக்களப்புக் கூத்துப்பிரதியே முதன்முதலில் வித்தியானந்தனால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது “அலங்கார ரூபன் நாடகம்” என்ற பெயரில் 1962 இல் நூலானது. அதன் பிறகு மன்னார் பகுதிக்குரிய மூன்று கத்தோலிக்க நாட்டுக் கூத்துப் பிரதிகளைப் புத்தகமாக வெளிக் கொணர்ந்தார். அவை: எண்டிற்சு எம்பர்தோர் நாடகம் (1964), மூவிராசாக்கள் (1966), ஞானசௌந்தரி நாடகம் (1967) என்பனவாகும். “எண்டிற்சு எம்பர்தோர் நாடகம்” என்ற கூத்துநாடக நூலை பதிப்பித்து, அதில் அவர் எழுதிய “தோற்றுவாய்”இல் உள்ள இப்பகுதி எடுத்து நோக்கத்தக்கது: “பலநூற்றாண்டாக யாழ்ப்பாணம், மன்னார், சிலாபம், மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளிலே நாட்டுக் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்தன. சிலாபம் பகுதியில் முனிஸ்வரம், மருதகுளம் போன்ற இடங்களில் விழாக்காலங்களிற் கோயில் முன்றிலில் மார்க்கண்டன் நாடகம், வாளபிமன் நாடகம் போன்றவற்றை இன்றும் நடித்து வருகின்றனர். மன்னார் மாவட்டப் பகுதிகளில் எம்பர்தோர் நாடகம், ஞானசௌந்தரி, மூவிராசாக்கள் வாசகப்பா போன்ற நாட்டுக் கூத்துக்கள் இன்றும் அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திற்

பண்டைக்காலத்தில் தென்மோடிக் கூத்துக்களும் விலாசங்களும் நடிக்கப்பெற்றன. இன்று அவற்றை ஆடுவோர் தொகை அருகிவிட்டது. மட்டக்களப்பிலே இன்றும் காரைத்தீவு, கழுதாவளை, மண்டூர், ஆரம் பற்றை, தம்புலுவில், வந்தாறுமுலை போன்ற இடங்களில் அலங்காரரூபன் நாடகம், கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம் முதலிய நாடகங்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன” (1964: vii).

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஈழத்து கூத்துக் கலை பற்றி தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். “ஈழத்தின் கிராமிய நாடகங்கள்” என்ற ஆய்வில் மட்டக்களப்பு, மன்னார் பிரதேசத்து கூத்து நாடகங்கள் பற்றி நுணுக்கமான விபரங்களுடன் அவதானத்திற்கு உட்படுத்தியுள்ளார். “ஈழத்தில் நாட்டுக் கூத்து மரபு” என்ற கட்டுரை ஈழத்து கூத்துக் கலைப்பற்றிய விரிவான விபரங்களைத் தருகின்றது. “பல கருத்தரங்குகளிலும் கலையிதழ்களிலும் ஆங்கிலமொழியில் தமிழ்க் கூத்துப் பற்றி எழுதியுள்ளார். சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிலே ஈழத்தவருக்கே தனித்துவமான இரண்டு மோடிக் கூத்துக்களைப் பற்றி விரிவான விளக்கங்கொடுக்கும் “A Study of Two types of Folk Drama Particular to the Tamils of Ceylon” (1968) என்று ஆங்கிலத்திலே கட்டுரை படித்தார். “Tamil Folk Drama in Ceylon” (1964) என்னும் கட்டுரையினையும், “Tamil Folk Drama Basis for future Tamil Theatre” (1964) என்னும் கட்டுரையினையும் எழுதினார். இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட கட்டுரை எதிர்காலத் தமிழ் அரங்குக்குத் தமிழ்க் கிராமிய நாடகம் அல்லது கூத்து எவ்வாறு அடிப்படையாக அமையும் என்பதை ஆராய்கின்றது” (1998: 62). “இந்நூற்றாண்டின் ஆறாம் தசாப்தத்தில் நாட்டுக்கூத்து மரபை மீட்டுடுத்து அதனையே நமது பண்பாட்டுக் கோலத்துக்குரிய இயல்பான நாடக வடிவம் என்பதை வித்தியானந்தன் நிலை நிறுத்தினார். பண்பாட்டு வரலாற்றாசிரியனுக்குரிய மன நிலையுடனேயே இப்புத்தியிர்ப்புப் பணியில் வித்தியானந்தன் ஈடுபட்டிருந்தாரெனினும், நாட்டுக்கூத்து மரபைச் செந்நெறி மரபாக நிலை நிறுத்தியதன் காரணமாக ஒரு முக்கியமான சமூகமாற்றம் ஏற்பட்டது. வித்தியானந்தன் அவர்களின் பண்பாட்டின் மீள் கண்டுபிடிப்பு முயற்சி காரணமாக, நமது சமூகத்தின் அடிநிலை அந்தஸ்துக்குரியவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களும் நவீன சமுதாயத்தோடிணையாது நிற்கும் பழைமையாளரெனவே கருதப்பட்ட அண்ணாவிமாரும் நமது பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் முக்கிய அம்சத்தினர் ஆகினர். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நாடக மேன்மையைப் போற்றிப் புகழ்ந்த அதே வேளையில் அதே ஈடுபாட்டுடனும் கடப்பாட்டு உணர்வுடனும் நடிக்க மணி வைரமுத்து நாடக மேதாவிலாசத்தையும் வித்தியானந்தன் போற்றினார்; வளர்த்தார். வைரமுத்துவைப் போற்றும் அதே ஈடுபாட்டுடன் கூத்து அண்ணாவிமாரையும் போற்றினார்; கௌரவித்தார்; (2010; 217,218). கூத்துக்களை வடிவமைத்து மேடையேற்றும் அண்ணாவிமார்களுக்கு நவீன நாடக உத்திகள் பற்றிக் கருத்தரங்குள் மூலம்

கவிஞர் புத்தூர் வே. இளையகுட்டி அவர்களுக்கு ஜீவந்தியின் அஞ்சலி

புத்தூர் மணற்பகுதியைச் சேர்ந்த கவிஞர் வேலன் இளையகுட்டி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். மரபுக் கவிதைகளிலும் கவியரங்கங்களிலும் தேர்ச்சி மிக்கவராக விளங்கியவர். ஆண்பாவம் என்ற கவிதைத் தொகுதி ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். கவிஞரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் அவரது குடும்பினருக்கு எமது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

விளக்கமளித்தும் அவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். நாட்டுக்கூத்து வடிவங்களுக்கு உரம் சேர்க்கும் வகையில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத் தீவு, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்து வந்த அண்ணாவிமார்களை ஒன்று சேர்த்து அங்கெல்லாம் அண்ணாவிமார் மகாநாடு நாடாத்தி அவர்களுக்கு கௌரவமளித்து உயர்வடையச் செய்தார். இச் செயற்பாடுகளால் நாட்டுக் கூத்துக்கள் சமூகத்தினரிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுக் கொண்டது.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் பணிகள் இன்று ஒரு சில நாடகத்துறை சாரா ஆய்வாளர்களால் குறை கூறப்படுகிறது. “கிராமங்கள் தோறும் கூத்து அழிவதற்கு” இவரது பணிகளே காரணம் போன்றதான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் கூத்துக்கள் வீழ்ச்சியடைந்ததற்கும் வித்தியானந்தனின் பணிகளுக்கும் முடிச்சுப் போடுவது களநிலை ஆய்வு அனுபவம் அற்றவர்களின் எழுமாற்றான கூற்றேயல் லாமல் உண்மை அதுவல்ல என்ற விமர்சனங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன (இணையம்).

வெறும் பழைமையின் மீட்டுருவாக்கமாக இல்லாமல் ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் அடியாதாரமாக அமையத்தக்க நாட்டார் வரலாற்றியலையும் கூத்துக் கலையையும் தேடித் தொகுத்துத் தேசிய பண்பு சார்ந்து வடிவப்படுத்தலானார். இந்த அம்சத்தில் அவருக்கு வழிகாட்டியவர் அவரது ஆசிரியரான பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஆவார். இந்தப் பணியே தனது அடிப்படை அம்சமாகக் கருதியதாற் போலும், வித்தியானந்தன் தன் குருவென விதந்து போற்றியது பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையே. தனது குருவின் நாடகச் செயற்பாடுகளின் பரிணமிப்பாக நாட்டுக் கூத்து களை நவீன வாழ்முறைக்கு உகந்த வகையில் நவீனப்படுத்தினார். அரங்காற்றுகை மட்டுமன்றிப் பல நாட்டுக்கூத்துப் பிரதிகளை அழிவிவிருந்து காத்து அச்சேற்றினார். இவையும் அவர் தொகுத்து வெளியிட்ட நாட்டார் பாடல்களும் ஈழத்தமிழ் தேசியக்கலை இலக்கியத்திற்கான அடிப்படையாகத் திகழ்வன என்பது வெள்ளிடைமலை! □

எனது தம்பி ரகுவைப் பற்றிய கதைதான் இதுவும். அவன் புதிது புதிதாக ஏதாவது செய்து கொண்டே இருப்பான். அந்த வித்தைகளில் எப்போழுதும் ஒரு நூதனமும் நேர்த்தியும் இருக்கும்.

செல்லப்பிராணிகள் வளர்ப்பதில் அவனை அடிக்க ஆளில்லை எங்கள் அயலட்டையில். அவன் முயல் வளர்த்துப்பார்த்தான். முயல்கள் தோட்டத்தில் உள்ள கத்தரிச் செடிகளின் பூக்களையும் பிஞ்சுகளையும் குறுக்காக வெட்டி அட்டுழியம் செய்தன. அம்மாவின் விருப்பத்தைப் புரிந்துகொண்ட அவன், அவனை அநுசரித்து அவற்றை அறாவிலைக்கு விற்றான். விற்ற பணத்தை அம்மாவிடமே தந்தான். அதில் ஒரு பகுதியைப் பெற்று, ஒரு சோடி மாடப்புறாக்கள் வாங்கினான். புறாக்களுக்கு அறிக்கையாக - பக்கூசுப் பெட்டி, கம்பிவலை ஆகியன கொண்டு கூடு சமைத்தான். புறாக்களுக்கு தூய நீரும் அரிசிக் குறுணலும் பாசிப் பயறும் நேரம் தப்பாது உணவாகத்தந்தான். லீவு நாட்களில் அவற்றுடனேயே அவனது காலம் செலவாகியது. படிப்பெல்லாம் அவனுக்கு இரண்டாம் பட்சம் தான். புத்தகங்களுடன் செலவிடும் நேரத்தை விடவும் புறாக்களுடன் செலவிடும் நேரமே அவனுக்கு அதிகமாக இருந்தது. புறாக்களை எவ்வளவு கவனமாகப் பார்த்த போதும் - சோடியில், பெண் புறாவைக் குஞ்சி வீட்டுக் கடுவன் பூனை பதம் பார்த்துவிட்டது. எதிர்ப்பாராத அந்தத்துயரம் அவனை உலுக்கி வைத்தது. சோடி இழந்த ஆண் புறாவை விட அவனது துயரம் வலி மிகுந்ததாக இருந்தது.

எங்கெங்கு புறாக்கள் இருந்தனவோ அங்கெல்லாம் அவன் அலைந்தான்; ஒரு பெண் புறாவை விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு. அவனது முயற்சி பலிதமடையாத நிலையில் அவன் மிகுந்த ஏமாற்றமடைந்தான். சோடிப்புறாக்கள் விற்பனைக்கு இருந்தன. தனிப் புறாக்கள், அது ஆணோ, பெண்ணோ - எவரும் விற்பனை செய்வதற்கு தயார் நிலையில் இல்லாது இருந்தார்கள். இறுதி முயற்சியாக பழனி அண்ணரிடம் தான் அவன் தஞ்சமடைந்தான். நாலு வீடு தள்ளித்தான் அவர் இருந்தார். இவன் மீது மிகுந்த பிரியமானவர்.

இவனைக் கண்டதும்,

“தம்பியடா...! என்ன இந்தப்பக்கம்...”

கேட்டபடி அவனைப் பட்சமாக அணைத்துக் கொண்டார்.

அவன் வந்த விஷயத்தை அறிந்ததும் அவர் கலகல எனச்சிரித்தார். “எல்லாம் செல்வத்தின்ரை பொறுப்படா.. பொறு ராசா..! செல்வத்தைக் கூப்பிடுறன்...”

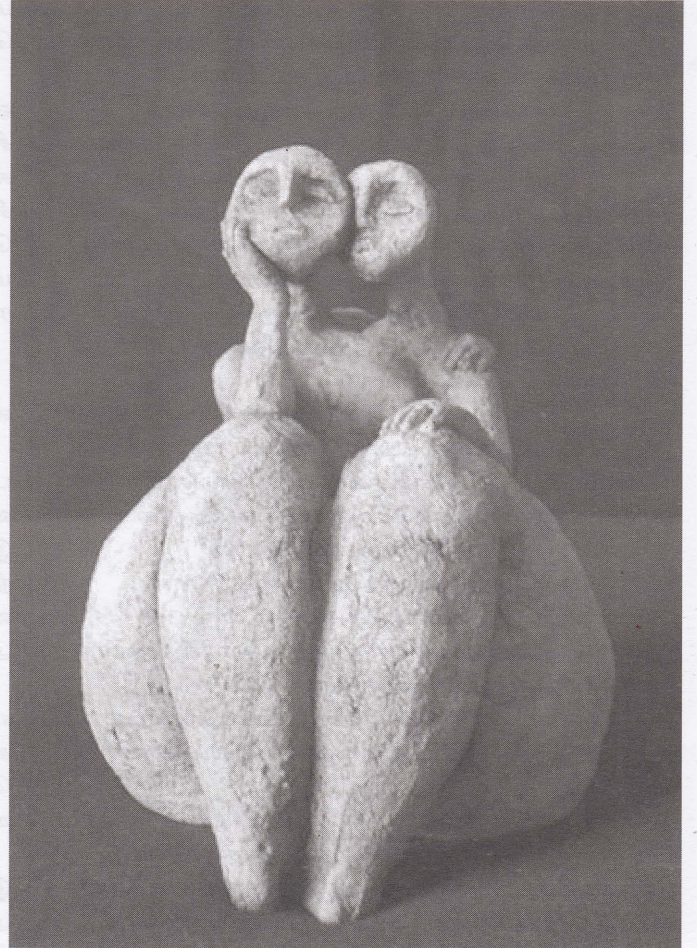
அவர் கூப்பிட்டதும் - அவரது தம்பி செல்வம் முன்னே வந்தான். அவனைப் பார்த்து; “உன்ரை அந்தத் தனியனை...சோடி இழந்த கபில நிறப்பெட்டைப் புறாவை இவனுக்குக்கொட்டா...” என்றார்.

செல்வம் சிறிது தயக்கம் காட்டி போதும் அண்ணனின் வார்த்தையை மேவிட, அந்தப்பெண் புறாவைப் பிடித்து இவனிடம் தந்தான்.

மகிழ்ச்சி குமிழிட அதனைப்பெற்றுக்கொண்ட ரகு, சட்டைப்பையிலிருந்து பணத்தை எடுத்து, பழனி அண்ணர் கையில் தந்த போது அவர் கூறினார்.

“இருக்கட்டும்...நீ சந்தோஷமாகக் கொண்டு போ குட்டி! குஞ்சு பொரிச்சா ஒரு சோடி தாவன்...!”

சிறுககளின்



சில்மிஷங்கள்

க.சட்டநாதன்

பழனி அண்ணரின் அன்பு அவனைத் தளதளக்க வைத்தது அவனுக்குத் தாங்க முடியாத புருகம்.

“பக்கத்தில் இருக்கிறதால், புறாவின்ரை செட்டை களை வெட்டிவிடு... இல்லை எண்டால் பழுகிய புறாக்களோட சேர... இஞ்சை பறந்து வந்திடும்..”

பழனி அண்ணர்தான் யோசனை கூறினார்.

குதூகலானாய் அவன் வீடு திரும்பினான். அன்று நாள் முழுவதுமே அந்த அன்பின் கசிவு அவனைத் தொட்டுத் தொட்டு சதா வருடிய படியே இருந்தது. தன்னுள் சிரித்தபடி, அம்மாவின் முந்தானைச்சேலையைப் பிடித்தவனாய் அவளுடனேயே இழுபட்டுத்திரிந்தான். பாடசாலைக்கு அன்று அவன் போகவில்லை. போக வில்லை என்பதற்காக அம்மா அவனைக் கண்டிக்கவும் இல்லை.

வந்த கையுடன், பெட்டையின் இறக்கைகளை அது பறக்காத வாகில் கத்தரித்து விட்டான்.

புறா வந்த செய்தியை அவனது மச்சான் ஸ்ரீக்கும் அவனது தங்கை ராஜிக்கும் அறியத் தந்தான்.

ராஜி இவனிடம் வந்ததும் - புறாவைத் தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்து, வெக்கறையுடன் சிரித்தான். அவன் சிரிக்கும் போது அவளது கன்னத்தில் விழுந்த அழுகிய குழிகளை அவன் கைகளால் ஸ்பரிசித்தான்.

“என்ன மச்சானைப் பிடிச்சிருக்கா...?” என்ற படி அங்கு வந்த அம்பிகை அக்கா அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

“போங்கக்கா...” என்று இவன் வெக்கப்பட்டுச் சிணுங்கியபடி எழுந்த போது, ராஜியும் எழுந்து கொண்டாள். வீட்டின் உள்ளாகப் போன ரகு, இரண்டு கப்பல் வாழைப்பழங்களோடு வெளியே வந்தான்.

வந்தவன், ஒரு பழத்தை ராஜிக்குத் தந்தான்.

பழத்தைச் சுவைந்தபடி ராஜி சிரித்தாள்.

மீண்டும் கன்னத்தில் குழிகள்

அக்கம் பக்கம் பார்த்தான், உசாராகி, அவளது கன்னத்தை மீளவும் தடவினான்.

“ரகு...! ரகு உனக்கு என்னைப்பிடிக்குமாடா...?”

“இந்தக் குட்டித்தேவையைப் பிடிக்காமலா... பிடிக்கும்”

“எவ்வளவு...?”

“இவ்வளவோ...!” என்று தனது கைகள் இரண்டையும் இயலுமளவிற்கு விரித்துக்காட்டினான்.

இந்தச் சின்னச் சின்னச் சேட்டைகளில் சில கணங்களைக் கழித்தவன், புறாக்களின் ஞாபகம் வரப் பெட்டைப்புறாவை எடுத்துக்கூட்டினான் அடைத்தான். “பறக்கமுடியாத புறாவை குஞ்சி வீட்டுக் கடுவன் மீளவும் பதம் பார்த்துவிட்டால்” பதட்டப்பட்டவன், ராஜி விடை பெற்றுப்போவதையே பட்சமுடன் பார்த்தபடி நின்றான்.

ரகுவிடம் பெண் புறா வந்து ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகவிட்டது. ஆண்புறா அதைச் சீந்துவது கூட இல்லை. மாறாக அது பெட்டையைக் கொத்திக் கிழித்தது. அதன் தலையில் லேசான இரத்தக் காயம் கூட ஏற்பட்டது. ரகுவுக்கு என்ன செய்வது ஏது செய்வதென்று தெரிய வில்லை. தடுமாறினான். பட்ட வேம்பு வயிரவரிடம் தஞ்சம் கோரியவன், விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஸ்ரீயிடம் ஓடினான். ஸ்ரீயால் புறாக்களை வழிக்குக்கொண்டு வந்து விட முடியும் எனும் முழுமையான நம்பிக்கை அவனுக்கு இருந்தது.

ஸ்ரீ, மாமாவுக்கு வந்திருந்த கள்ளில் - சிறிதளவு ஒரு கிண்ணத்தில் எடுத்து, ரகுவுடன் அவனது வீடுவரை வந்தான்.

வந்தவன், புறாக்களுக்கு நீர்வைக்கும் பாத்திரத்திலிருந்து நீரைக்கொட்டிவிட்டு, அதில் கள்ளை ஊற்றிப் புறாக்கள் குடிக்கிற மாதிரி வைத்தான்.

ரகுவிடம் கையளவு பாசிப்பயறு வாங்கித் துவவும் செய்தான். புறாக்கள் பாசிப் பயற்றை பொறுக்கி விழுங்கின. பெட்டை சற்றுப்பயந்ததாய், ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் பயறைக் கொறித்தது.

சாப்பாடானதும் ஆண் நீர் அருந்த, பாத்திரத்தை நாடிச் சென்றது. கள்ளின் ருசி அதற்கு உவப்பாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அளவுக்கு அதிகமாகவே அது மதுவை மாந்தியது. பெண் புறாவும் அதனைத் தொடர்ந்து வந்து கள்ளைக் குடித்தது.

ரகுவும் ஸ்ரீயும் ஆண் புறாவில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானித்தார்கள். உடலைச் சிலிர்த்து உதறிய புறா பெட்டையை நாடிச்சென்று சுற்றிச் சுற்றி குமுறிக் கூவியது. அதனது கழுத்தடித்தோகை பொம்மிச் சிலிர்த்தது. ஆணின் பரபரப்பால் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்ட பெட்டையை வேகமாக மடக்கி முதன்முதலாக மிதித்தது. ரகுவுக்குச் சந்தோசம் தாள வில்லை... புறாக்கள் ராசியாகி விட்டதைக் கண்ட ஸ்ரீயும் மகிழ்ச்சியில் மிதந்தான்.

“உனக்கு விஞ்ஞான மூளையடா”

ரகுவின் பாராட்டு ஸ்ரீயை குதூகலங் கொள்ள வைத்தது.

அதிக விருப்பமில்லாத போதும் ரகு நீருக்குப் பதிலாக கள்ளையே புறாக்களுக்குத் தொடர்ந்து வைத்து வந்தான். கள்ளின் போதையால் பீறிட்டு வழிந்த காமத்தை இரு புறாக்களும் கால நேரமில்லாமல் சுவைத்தன. நீக்கமேதுமில்லாது நெருக்கங்கொண்டன. ரகுவுக்கு வயதுக்கு மீறிய அனுபவமாக அது இருந்த போதும் அவன் ரசிப்புக்கொள்ளவே செய்தான்.

இரு புறாக்களும் சிறு சள்ளிகள், தும்பு, துரால் என்ற தூக்கித் திரிந்தன. பெட்டியின் உள்ளாகக் கூடு கட்டின. கூட்டின் உட்பகுதி, பொசு பொசு என்ற மென்மையாகி விட்டதை அவன் தொட்டு பார்த்து உணர்ந்து கொண்டான்.

கால நகர்வில் பெண் புறா இரு முட்டைகளை இட்டது. முட்டைகள் பால் வெள்ளை! முட்டைகளை ஆணும் பெண்ணும் மாறி மாறி அடை காத்தன. பெரும் பொழுதைப் பெண்புறாவே அடைகாப்பதில் செலவிட்டது.

ஏறக்குறைய மூன்று வாரங்களின் பின்னர், குஞ்சுகள் பொரித்தன. தன்னை மறந்த நிலையில் குரித்த ரகு ஸ்ரீயுடன் தனது மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டான்.

அவன் கூட்டுக்குள் கையை வைத்துப்பார்த்தான். குஞ்சுகள் தலையைத் தூக்கி ஆட்டியபடி தமது அகன்ற மஞ்சள் அலகுகளை விரித்துக்காட்டி உணவு கேட்டன. கண்கள் கூட விழிப்புக்கொள்ளாது மூடிய நிலையில்!

ஓரிரு வாரங்களில் இறக்கைகள் முளைக்க அவை அழகிய சிறு பறவைகளாயின. கூட்டை விட்டு வெளியே வர முயற்சித்த அவை, நகர்ந்து வந்து, பெட்டியின் வாசலில் உட்கார்ந்து கொண்டன. பறவைகள் முதற் பறத்தலுக்கான ஆயத்தங்கள் செய்வதாக ரகு நினைத்துக் கொண்டான். குஞ்சுகள் இரண்டும் கபில நிறத்துடன், கூடவே வெண்மையும் கறுப்பும் கலந்தவையாக இருந்தன. ‘குஞ்சுகள் இனிப்பெருகும். மாடப்புறாக்கள்

ஒரு பெருங்கூட்டமாகவே இனி என்னிடம் வந்து சேரப்போகது...'

நினைவுகள் ரகுவுக்கு மனதளவில் மலர்ச்சியைத் தந்தன.

கால நீட்சியில் இரண்டு புறாக்களும் வேளை தவறாது இணை சேர்வதை ரகுவும் ஸ்ரீயும் ரசிப்புடன் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள்.

ஸ்ரீதான் அந்த யோசனையை ரகுவிடம் கூறினான். வினோதமாக அந்த யோசனைக்கு, ரகு சிறிது தயக்கத்துடனேயே உடன்பாடு தெரிவித்தான்.

"மச்சான்... இந்தமுறை உன்ரை புறா முட்டையிட்டால் அதை எடுத்திட்டு, மணிப்புறா முட்டையளை மாத்தி வைச்சுப் பாப்பம்... குஞ்சு பொரிக்குமா எண்டு..."

"மணிப்புறா முட்டை நினைச்சாலும் கிடைக்குமா...?"

"எல்லாம் கிடைக்கும் அதை என்ற பொறுப்பில்லவிடு"

ரகுவின் பெண் புறா முட்டையிட்ட மறுநாளே, இரு நண்பர்களும் நவக்கைக் குளக்காட்டிலிருந்து பூவரச மரங்கள். உயரப்புலம் தீய்த்தாங்கூடல், பரவைத்திடல் என்ற எல்லா இடங்களிலுமுள்ள மரங்களில் மணிப்புறா முட்டைகளைத் தேடி அலைந்தார்கள்.

பூவரசமரங்களை நெருங்கியதும் கைகளைக்கொட்டி "காய்...காய்...!" என்று குரலெடுத்து ஆரவரித்தார்கள். உயரப்புலத்தில் பனை வடலிகளுக்கு அப்பால் உள்ள கட்டைப் பூவரசில் இருந்து ஒரு புறாப்பறந்தது.

பெட்டைப்புறாவடா ரகு...! என்று கூறிய ஸ்ரீ மரத்தில் தொத்திப்பார்த்தான். மரத்தின் கவர்ந்தடிகளுக்கு இடையில் கூடு! ஆச்சரியம் தாளாதவனாய், வசதியாகக் கிளையொன்றில் நின்ற வாகில் கூட்டை எட்டிப்பார்த்தான். பார்த்ததும் கட்டுப்படுத்த முடியாத பரபரப்புடன், "மச்சான் ரெண்டு முட்டையடா வெள்ளை" என்றான்.

அதை எடுக்காத... என்ற புறா முட்டையளை எடுத்துவந்து இந்தக் கூட்டில் வைச்சாப்பிறகு தான் இந்த முட்டையளை அந்தக் கூட்டுக்கு எடுத்துப் போக வேணும்.

ரகு ஸ்ரீயைத் தடுப்பது போலக்கூறினான்.

உடனடியாக இருவரும் ரகுவின் வீடு வரை சென்றார்கள். மாடப்புறா முட்டைகளை, உடைந்து விடாது, மிகு லாவகமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். கூட்டையும் புறாவந்து பார்க்காத படிக்கு, அதன் வாயிற் துவாரத்தை பலகை போட்டு அடைத்தார்கள்.

புறா முட்டைகளுடன் உயரப்புலம் வந்த நண்பர்கள், மணிப்புறாவின் கூட்டில் அவற்றை வைத்து விட்டு; அப்புறாவின் முட்டைகளை எடுத்து வந்து வீட்டில் உள்ள மாடப்புறாவின் கூட்டின் வைத்தார்கள்.

குஞ்சு பொரிக்கும் நாளை இருவருமே மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார்கள்.. நாட்கள் சுணங்கிச் சுணங்கிச் மெல்ல நடப்பதான ஓர் உணர்வு அவர்களுக்கு.

சரியாக இரண்டு கிழமைகளின் பின்னர், வீட்டில் உள்ள கூட்டில் மணிப்புறாக் குஞ்சுகளின் கீச்சுக் குரல் கேட்டது. இருவரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு குஞ்சுகளைப் பார்த்தார்கள். குஞ்சுகள் மாடப்புறாக் குஞ்சுகளை விட சிறியனவாக இருந்தன.

உயரப்புலம் பக்கம் நண்பர்கள் சென்று வரத்தவற வில்லை. கூட்டில் முட்டைகள் அசங்காமல் குலங்காமல் இருப்பதைக்கண்டு சற்றுப்பொறுமையிழந்தார்கள்.

"மச்சான் முட்டையள் கூழாய்ப்போயிட்டுது போல..." ஸ்ரீ தான் சொன்னான்.

"இல்லையடா...! புறாக்கள் முன்பின்னாய் முட்டையளை இட்டிருக்கும்..."

"ம்...சரி பார்ப்பம்..."

கிழமையொன்று கழிந்தநிலையில் மணிப்புறாக் கூட்டிலும் குஞ்சுகள் கீச்சொலி...!

மகிழ்ச்சியில் புரண்ட நண்பர்கள், குஞ்சுகள் வளர்வதையும் - அவை அந்தப் புறாக்களுடன் கூடி வாழப் போகும் நாட்களையும் எண்ணிக் கனவில் மிதந்தார்கள்.

"மச்சான் இவை... குஞ்சுகளின்ரை வித்தியாசமே தெரியாத விசர்ப்புறாக்கள்"

"ஓம் ஓம்... உண்மைதான்ரா..."

ரகுவும் ஸ்ரீயும் விஷயத்தை ராஜிக்குச் சொன்ன போது அவள் நம்பாமல் உதடுகளைப்பொத்திய படி சிரித்தாள்.

அப்பொழுதும் ராஜியின் கன்னங்களில் குழி விழவே செய்தது. ஸ்ரீ நின்ற படியால், ராஜியை - அவளது குழியைத்தொடும் சாட்டில் - ரகுவால் ஸ்பரிசிக்க முடியவில்லை.

ராஜி நல்ல வடிவு.. அவவின் அந்தக் கன்னக்குழி களும் அச்சல் அசலான வடிவு 'வளர்ந்ததும் இவளைத் தான் நான் சடங்கு முடிப்பன்'. நினைவுகளின் அழுத்தம்; அந்தக் கணங்களில் ராஜியே அவனை நிறைத்திருந்தான்.

காலம் நகர்ந்தது. ரகுவின் புறாக்களின் நடுவில் மணிப்புறாக்களும் மாடப்புறாக்களும் கலந்து வளர்ந்த அதிசயம் அங்கு நடந்தது. தனியன்களான மணிப்புறாக்களுடன் கூடி வாழ்ந்தது அவனுக்கு பெரும் மலைப்பாக இருந்தது.

இந்த அதிசயம் ஊரில் மூலைக்கு மூலை படர்ந்து கதையாகியது. ரகுவும் ஸ்ரீயும் மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதித்தார்கள்.

ஏதாவது செய்ய வேண்டும்; அதுவும் புத்தம் புதிதாகச் செய்ய வேண்டும் எனும் துருதுருப்புடன் அவர்கள் அலைந்தார்கள்!

அவர்களுடன் இப்பொழுது ராஜியும் சேர்ந்து கொண்டாள். ராஜிஇணைந்து கொண்டதில் ரகுவுக்குச் சொல்லி மாளாத மகிழ்ச்சி. தினம் தினம் அவளைத் தொடுவதும் அவளோடு பேசுவதும் அவளுக்கு மிகுந்த திருப்தியாக இருந்தது.

அடுத்துச் செய்வதென்ன...? அந்தக் கேள்வி தான் அவர்களை நிலத்தில் தரிக்க விடாது துரத்தியது. ஏதாவது குதிரும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்புடன் புலன் ஒன்றிப்புடன் கூடிக் கூடிக் பேசினார்கள். நின்று நிதானித்துக் கதைக்கவும் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஏதாவது சொல்லுவான் என ரகுவும் - ரகு ஏதாவது கூறுவான் என ஸ்ரீயும் மாறி மாறி நினைத்துக் கொண்டார்கள். திடீரென மதிதான் அந்த யோசனையை முன்வைத்தான். நண்பர்களுக்கு மனசு விம்மியது. சின்னஞ்சிறிக.. இவளுக்கு இந்தப் பெட்டைக்கு இவ்வளவு ஆற்றலா...? ரகுவும் ஸ்ரீறியும் அவளது அற்புதமான யோசனையையே அடுத்துச் செயற்படுத்த ஆயத்தமானார்கள். மதியும் அவர்களுடன் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் சேர்ந்துகொண்டாள்.

சிறிகளின் குல்லுலி குத்தல் தடையேதும் இல்லாமல் இனித்தொடரும்.

இந்திரா
பார்த்தசாரதி,
நாஞ்சில் நாடன்
ஆகிய இலக்கிய
ஆளுமைகளுக்கு
சமனாக
நடிகைகளான
அனுஷ்கா, தமன்னா
என்போருக்கும் ஒரே
தருணத்தில் கலை
மாமணி விருது
வழங்கும் தமிழகப்
பண்பாட்டில் ஊழல்
ராணி ஒருவரை
பிரார்த்தனைக்குரிய
பிரதிமையாகக்
கொண்டாடுவது
வியப்புறியதன்று.



பிரார்த்தனைக்குரிய பிரதிமையின் துருவேறிய பக்கம்

இ.சு.முரளிதரன்

இந்திரா பார்த்தசாரதி, நாஞ்சில் நாடன் ஆகிய இலக்கிய ஆளுமைகளுக்கு சமனாக நடிகைகளான அனுஷ்கா, தமன்னா என்போருக்கும் ஒரே தருணத்தில் கலை மாமணி விருது வழங்கும் தமிழகப் பண்பாட்டில் ஊழல் ராணி ஒருவரை பிரார்த்தனைக்குரிய பிரதிமையாகக் கொண்டாடுவது வியப்புறிய தன்று. ஆனால் ஜெயலலிதாவின் சர்ச்சைக் குரிய இறப்பிற்கு “வீர வணக்கம்” என்று யாழ்.பேருந்து நிலையம், கல்வியங்காடு போன்ற இடங்களில் பதாகை கட்டித் துக்கித்தமை ஆச்சரியகரமானது. “வீர வணக்கம்” என்ற தொடர் இந்நாள்வரை தக்க வைத்திருந்த அர்த்தத்தினை ஒரு சிலரின் செயற்பாடு “அபோஷன்” செய்வதாக அமைந்துவிட்டது. “தனி ஈழம்” அமைய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனச் சட்ட சபையில் நிறைவேற்றிய பசப்புத் தீர்மானத்தின் பிரதி பலிப்பாக இச்செயற்பாடு அமையின் “வீர மங்கையின்” (?) சுயரூபம் தெரியாத பாமரத்தனமென்றே கருத வேண்டும்.

ஜெயராம் - வேதவல்லி தம்பதி யினருக்கு 24-02-1948 இல் பிறந்த கோமள

வல்லி பின்பு ஜெயலலிதா அம்மு அம்மா எனக் கூர்ப்படைந்த வரலாறு டார்வின் ஆச்சரியப்படுமளவிற்கு சுவாரஸ்யமானது. தாயாரின் படப்பிடிப்பு ஒன்றை வேடிக்கை பார்க்கச் சென்ற போது “ஸ்ரீசைலமகாத்மியம்” திரைப்படத்திலேயே தற்செயலாக குழந்தை நட்சத்திரமாகி, குடும்பச் சூழலால் “வெண்ணிற ஆடை”யில் நாயகியானார். எம்.ஜி. ஆரின் அருளாசியால் “அம்மு” எனச் செல்லப் பெயர் பெற்று பின்னாளில் முதல்வரான காலத்தில் கழக ஊழியர்களால் “அம்மா” என அழைக்கப்பட்டார். வயது வேறு பாடின்றி முதுகு வளைந்து தொண்டர்கள் வணங்கிய வரலாற்று காலத்தில் பிரார்த்தனைக்குரிய பிரதிமையாக விஸ்வரூபமெடுத்தார். தன்னை மீறி “விஸ்வரூபம்” எடுத்தோரை வேதனையின் விளிம்பிற்குத் தள்ளினார். அவரது வாழ்வின் துருவேறிய பக்கங்களை அனுதாப அலைகள் மூடி மறைக்கவே முற்படுகின்றன.

எம்.ஜி.ஆர். - ஜெயலலிதா ஜோடி 28 திரைப்படங்களில் இணைந்து நடித்துள்ளது. (எம்.ஜி.ஆர் - சரோஜாதேவி ஜோடியை விட இரண்டு திரைப்படங்கள் அதிகம்)

எம்.ஜி.ஆரின் அரசியற் பிரவேசத்தால் திரையுலகிலிருந்து ஒதுங்கியவரை, ஐந்தாம் உலகத் தமிழ்நாடாட்டில் “காவிரி தந்த கலைச் செல்வி” என்ற நாட்டிய நாடகத்தில் நடிக்க அன்றைய விளம்பரத்துறை அமைச்சரான ஆர்.எம்.வீரப்பன் அழைத்து வந்தார். வீரப்பனின் வேண்டுகோளுக்கமைய எம்.ஜி.ஆர். அ.தி.மு.க. வில் ஜெயலலிதாவை இணைத்துக் கொண்டார். 1984 இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகி 185 வது இலக்க ஆசனத்தை தன்வசப்படுத்தினார். (இவ்வாசனம் அண்ணாத்துரை அமர்ந்திருந்த பெருமைக் குரியதாக கழகத்தினால் போற்றப்பட்டது) எம்.ஜி.ஆர். மறைவையடுத்து அ.தி.மு.க. வை கைப்பற்றப் போட்டியிட்டுத் தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றார். “இரட்டை இலை”யும் “அ.தி.மு.க.”வும் வி.என்.ஜானகி வசமிருந்ததால் சேவல் சின்னத்திலேயே போட்டியிட்டார். பின்னர் ஜானகியை தன்வசப்படுத்தி அனைத்தையும் உடமையாக்கி தன்னைத் தானே எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாரிசாக அறிவித்தார். 2016 - டிசம்பர் - 5 (?) மரணிக்கும் வரை புனிதத்தாயாகப் பாத்திரமேற்று தமிழகத்தைத் திறமையாக ஏமாற்றினார். பொதுப்புத்தியற்றவர்களின் வணக்கத்திற்குரிய வரலாற்று நாயகியின் துருவேறிய பக்கங்களை அலசுவதே இப்பதிவின் நோக்கமாகும்.

ஈழத்தின் ஆயுதப்போராட்டம் முடிவுக்கு வந்த போது, தலைமைக்கான வெற்றிடமொன்றினை இனங்கண்ட ஜெயலலிதா அதனை நிரப்புவதற்கு பெரு விருப்புக்கொண்டார். உலகத் தமிழர்களின் ஒட்டு மொத்த எதிர்ப்பினையும் கருணாநிதியின் பக்கம் திசை மாற்றிவிட்டு, ஈழத்தின் புதிய மீட்பராகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தினார். மறதி என்ற தேசிய நோயினால் நிரந்தரமாகத் தாக்கப்பட்ட தமிழினமும் ஜெயலலிதாவின் வார்த்தைகளைப் பூரணமாக நம்பத்தலைப்பட்டது ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைகள் பற்றிய எந்தவிதமாக அடிப்படையற்ற புரிதலும் ஜெயலலிதாவிடம் கிடையாது. தீர்வு குறித்த உளவிருப்பும் இயல்பாக எழுந்ததன்று. தமிழ்த்தேசியத்திற்கு ஆதரவான கட்சிகளோடு கூட்டணி வைக்க வேண்டிய தேவையும், ஈழ ஆதரவால் வாக்கு வங்கி அதிகரிக்கும் என்ற அரசியற் பார்வையும் ஜெயலலிதாவிடம் மாற்றத்தினை உண்டாக்கின. எனினும் கருணாநிதியிடம் இனங்காண முடியாத ஒரு நேர்மையினை ஜெயலலிதாவிடம் காண முடிந்தது. முன்னர், “பிரபாகரனைத் தூக்கிலிட வேண்டும்” என முழங்கிய ஜெயலலிதா, ஈழ ஆதரவுக்குக் குரல் கொடுக்க வந்த பின்னர், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் விடுதலைப்புலிகளின் போராட்டத்தினை நியாயப்படுத்தியதில்லை. தப்பித்தவறிக் கூட பிரபாகரனைத் “தம்பி” என அழைத்ததில்லை. “தீவிரவாதிகள்” என்ற கருத்தியலில் துளியும் பிசகாமல் நின்றவாறுதான், ஈழ ஆதரவுக்குரலையும் வழங்கினார். கருணாநிதி கைவிடப்பட்ட மக்களுக்கு, நிரந்தரத்தீர்வு

பெற்றுக்கொடுப்பதைவிட, ஈழமக்களைக் கருணாநிதி கைவிட்டுவிட்டார் என்பதைச் சொல்லித்தனது அரசியல் எதிரியின் இனப்பற்று விம்பத்தை தகர்த்தெறியவே முயன்றார். முன்னரும் இவ்வகை அரசியற் சாணக்கியத்தை பல்வேறுபட்ட விடயங்களில் கைக்கொண்டு வெற்றியும்பெற்றிருந்தார்.

எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாரிசாக தன்னை அறிவித்துக்கொண்டாலும், ஈழத்தமிழர் விடயத்தில் முரண்தளத்தினைக் கட்டமைத்து எம்.ஜி.ஆர் வழியிலிருந்து விலகியே நடைபோட்டார். “புலிகளின் ஆயுதக்கலாசாரத்தால் தமிழ்நாட்டில் பொது ஒழுங்கிற்கும் தேசிய ஒருமைக்கும் ஆபத்து” என்று பிரச்சாரம் செய்து தான் கருணாநிதியின் ஆட்சியைக் கலைத்து தனது முதல்வர் கனவை நனவாக்கினார். எனவே புலி எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தான் அவருக்கான தனியடையாளத்தை வழங்கியது. அத்தகைய பிரசாரத்தை தொய்வின்றி முன்னெடுத்தாலே தன்னிருப்பினைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியும் எனப்பூரணமாக நம்பினார். இதன் அடுத்த கட்டமாக ஒட்டுமொத்த ஈழத்தமிழர்களுக்கும் எதிரிகளாக கருதி செயற்படுமாறு அரசு இயந்திரத்திற்கு ஆணை பிறப்பித்தார். 1991 இல் “ஈழத்தமிழர்கள் அனைவரும் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முழங்கினார். தமிழகத்தில் நிகழும் சிறு குற்றங்களைக் கூட ஈழத்தமிழர்களின் தலையிலே சுமத்திவிட்டு வேடிக்கை பார்த்தார். “போயஸ்” தோட்டவீதியில் நடமாடிய நரிக் குறவர்களை ஈழத்தீவிரவாதிகள் என்று முத்திரை குத்தி சிறையிலடைத்தமை அனைவரும் அறிந்ததே!. பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில்



பாடநூலாக இருந்த அப்துல்ரகுமானின் “சுட்டு விரல்” கவிதைத்தொகுதியைக் கூட ஈழ ஆதரவுத்தொகுப்பு என்று சுட்டிக்காட்டி நீக்கி விட்டார். ஈழத்துக்கு ஆதரவுக்குரல் கொடுத்தோரை “தடா” “பொடா” சட்டங்களில் தூக்கிச் சிறையிலேயே வைத்துள்ளார்.

ஜெயலலிதாவின் நகைச்சுவைக் கருத்துக் களில் உச்சமானது 1993 மே மாதம் கூறிய கட்டுக்கதை தான்! தன்வீட்டுக்கு மேலாகப் புலிகளின் விமானம் வட்டமிட்டு வேவு பார்த்ததாக வதந்தி பரப்பி தமிழகத்தையே பரபரப்பாக்கினார். 1995 இல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு செல்ல முயன்ற பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி உள்ளிட்ட ஈழ அறிஞர்களுக்கு அனுமதி மறுத்தார். மேலும் 2007 இல் கருணாநிதி தமிழ்ச் செல்வனுக்கு அஞ்சலிக்கவிதை எழுதியதாக தி.மு.க ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்ப பரப்புரை செய்தார். முள்ளிவாய்க்கால் அவலத்தின் போது “போர் என்றால் மக்கள் சாகத்தான் செய்வார்கள்” என்ற அரக்கத்தனமான மனத்தோடு பேட்டி கொடுத்தார். இத்தனையும் செய்துவிட்டு வாக்கு வங்கியை ஆதாய மாகக் கொண்டு “கருணாநிதி போர்முடிந்ததாகக் கூறி தமிழகத்தை ஏமாற்றி, ஈழமக்களைப் பலி கொடுத்து விட்டார்” என முதலைக்கண்ணீர் வடித்தார் இத்தகைய ஒருவருக்குத்தான் “வீரவணக்கப் பதாகை” வைத்தோம் என்பதில் யாழ்ப்பாணம் பெருமை கொள்ளலாம்.

எல்லையற்ற சகிப்புத்தன்மை கொண்ட ஒரே மாநிலமாகத் தமிழகம் திகழ்வதால் ஜெயலலிதாவின் சுயரூபத்தை நன்குணர்ந்த பின்னரும் “அம்மா” என்று கொண்டாடியது. வண்ணத்தொலைக்காட்சி ஊழல், டான்சி நிலபேர ஊழல், சொத்துக்குவிப்பு என தொடர் குற்றங்களை நிகழ்த்திய போதும் புன்னகையோடு ஏற்று முதல்வர் ஆசனத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. கொடைக்கானல் ஐந்து நட்சத்திரவிடுதி கட்ட பணம் வாங்கி அனுமதியளித்தற்காக ஒன்றரை ஆண்டு கடுங் காவல் தண்டனை அறிவிக்கப்பட்ட போது தமிழகமே பொங்கி எழுந்தது. முதல்வரின் உத்தரவன்படி கழக உடன்பிறப்புக்கள், தரம்புரி மாவட்டத்திலிருந்து கல்விச் சுற்றுலா சென்ற மாணவர்களின் பேருந்தை தீக்கிரை யாக்கினர். காயத்திரி, கோகிலவாணி, ஹேமலதா என்போர் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டனர். இந்தக்குற்ற வாளிகளை விடுவிக்க ஜெயலலிதா செய்த பகீரதப் பிரயத்தனங்களை தமிழகமே வேடிக்கை பார்த்தமை விநோதமானதே! (இந்நிகழ்வை மையமாகக் கொண்டு தான் “கல்லூரி” திரைப்படம் உருவானது)

வளர்ப்புமகள் திருமணம், இசையமைப்பாளர் கங்கையமரனின் பண்ணைவீட்டை மிரட்டி வாங்கியமை, 1000 கோடி காலணிகளை பயன்படுத்தியமை என்று முடிவற்று நீளுகின்றன. துருவேறிய கோணங்கள் 1991 - 1996 காலப்பகுதியில் வருமானத்திற்கு அதிகமாகச் சொத்து சேர்த்தார் என மரணத்தின் பின்னர் பாதகமான தீர்ப்பு வெளிவந்துள்ளது. அக் காலப்பகுதியில் முதல்வர் பணிக்காக மாதாந்தம் ஒரு ரூபாயை மட்டும் ஊதியமாகப் பெற்றுள்ளார்.

(அடப்பாவிக்களா...! இதையுமாடா நம்பினீங்கள்?)

“நீங்கள் முதல்வரானால் என்ன செய்வீர்கள்” என்ற ஆனந்தவிகடன் நிருபர் நடிகை ஒருத்தியிடம் கேட்ட போது “கேட்பது தான் கேட்கிறீர்கள் பிரதமரானால் என்ன செய்வீர்கள் என்ற கேட்கக் கூடாதா?” என்று அந்த நடிகை கிண்டலடித்துள்ளார். காலத்தின் நகைமுரணைப் பார்த்தீர்களா? அதே நடிகை தான் பிரதமர் கனவோடு முதல்வர் வேட்பாளராகக் கள மிறங்கிப் பிரச்சாரம் செய்துள்ளார். “வேட்டி கட்டிய ஒருவரே இந்தியாவின் பிரதமராகலாம்” என்ற கமல் ஹாசன் கருத்துக்கூறியதால் கடுப்பாகி “விஸ்வரூபம்” திரைப்படத்திற்கு உச்சமான சிக்கலை உண்டாக்கி மகிழ்ந்தார். அண்ணாவின் வாரிசு போன்ற கதாப் பாத்திரத்தை நடிகர் விஜய் வெளிப்படுத்தியதால் “தலைவா” திரைப்படத்தை வணிகத்தோல்வியடைச் செய்தார். “பாட்ஷா” வெள்ளி விழாவில் வெடிகுண்டுக் கலாசாரம் பற்றிய ரஜினிகாந்தின் பேச்சுக்கான எதிர் வினையாக படத்தின் தயாரிப்பாளர் ஆர்.எம்.வீரப்பனின் உணவுத் துறை அமைச்சு பறிக்கப்பட்டது. (பாவம்! இவர் தான் ஜெயலலிதாவை அரசியலுக்கு அழைத்து வந்தவர்)

1992 இல் “டிட்கோ” என்ற அரசு நிறுவனத்தின் தலைவராக சந்திரலேகா I.A.S என்ற பெண் பணியாற்றினார். தனக்கு வேண்டப்பட்டவர்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு பங்குகளை விற்குமாறு ஜெயலலிதாவைப் பணித்தார். மறுப்புத்தெரிவித்ததால் அமைச்சர் மது துதனனின் உதவியோடு (பன்னீர்ச்செல்வத்தை தற்போது ஆதரித்த மதுதுதனன் தான்) “சர்லா” என்ற ரௌடியை ஒழுங்கு செய்து சந்திரலேகா I.A.S முகத்திலே “அசிற்” வீச்சுசெய்தார். இத்தகைய முதல்வரின் மரணச் செய்திகேட்டுத்தான். நூற்றுக்கும் அதிகமானோர் மாரடைப்பாலும், தற்கொலை செய்தும் உயிர் நீத்துள்ளார். (மரணமடைந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு 30 லட்சம் ரூபா அ.தி.மு.க. வழங்கியுள்ளது அத்தோடு அம்மாவின் துயரால் மொட்டை போட்டவர்களுக்கும் தலா 3000/-கொடுக்கப்பட்டுள்ளது)

ஆளுநர் சென்னாரெட்டி ஜெயலலிதாவுக்கு எதிராக வழக்குத்தொடுத்தோருக்கும் அனுமதியை சுப்பிரமணியம் சுவாமிக்கு வழங்கியதை அறிந்தவுடன் “ஆளுநர்” என்கையைப் பிடித்து இழுத்தார்” என்று சட்ட சபையிலேயே ஆளுநரை அசிங்கப்படுத்தினார். நெடுஞ்செழியன் விலகிச் சென்ற போது “என் உடம்பிலிருந்து உதிர்ந்த மயிர்” என்று வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க வசனத்தைப்பேசினார்! இன்று சாதாரண அலுவலகத்தின் கூட ஊழல் குற்றத்தின் “முனை” என வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். இனியும் தெய்வம் என்ற விம்பத்தை அவர் மீது ஏற்றி தமிழர்கள் தம்மைத்தாமே தாழ்த்திக்கொள்ளாது இனத்தில் படிந்த அழுக்கைச் சலவை செய்யும் காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டும்.

“அவளை தெரியுமா?”
என்றாள் சுவர்ணா.

எவளைத் தெரியுமா எனக் கேட்கிறாள் இவன்? இவன் சற்று முன் நினைத்துக்கொண்டானே, அவளையா? அவளையா இவன் கேட்கிறாள் என்பதில் ஓர் அச்சமும் ஏற்பட்டது இவனுக்கு.

“தெரியாது” என்றான்.

எவளைத் தெரியாது என்றான் இவன்? எவளை என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் எப்படி இவன் தெரியாது என்றான்? பார்க்க கப்போனால் தெரிந்து கொள்ளாமல் எப்படித் தெரியாதிருப்பது?

“ஜெயாவைத் தெரியுமா என்றேன்”

“தெரியாது என்றேன்”

“நாம கலியாணம் செய்த முதலாவது ஞாயிறு, சேர்ச்சுக்கு போகக்குள்ள கொள்வெண்டுக்கு முன்னுக்கு யாட் றோடலயிருந்து ஒரு கறுத்த பேஜோ கார் திருப்பக் குள்ள, காருக்குள்ள இருந்து தலையை நீட்டி உங்களைப் பார்த்து தன் புருஷனுக்கு உங்களைக் காட்டி ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு போனாளே, அவளைத்தான் கேட்கிறேன் - அவள்ர பெயர் ஜெயா தானே?”

“தெரியாது”

“அவளைத் தெரியாத உங்களுக்கு அதை சொல்லி என்ன, சொல்லாம விட்டுத்தான் என்ன?”

“அது தான் சரியானது”

“அப்படியானால் அது உங்களுக்குத் தெரியும் போல!”

“தெரியாமல் இருப்பது எப்படி, தெரிந்து கொள்ளாமல்?”

“விடிந்ததிற்கு இன்னும் வெளியே போகாமலும், இன்னும் வேறு எவருடனும் பேசாமலும் உள்ள உங்களுக்கு எப்படி முடியும் தெரிந்து கொள்ள? ஃபோனா இருக்கிறது நம்மிடம்?”

“எனக்குத் தெரிந்ததையும் தெரியாததையும் நீ சோதித்துப் பார்க்க நினைக்கிறாய்”

“உங்களுக்குத் தெரியுமென்றால், தான் அப்படி செய்யப் போவதை அவள் உங்களுக்கு சொல்லியிருக்க வேணும் அல்லது அவள் அப்படி செய்வாள் என்பதை

முனைல் குறியல்

சுவர்ணா சிவலிங்கம்

நீங்கள் ஊகித்திருக்க வேணும்.....”

“ஊகிப்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமில்லை”

“நெருங்கி பழகியவர்களுக்கு அது கஷ்டமில்லை”

“என்னைப் பற்றி நீ ஊகிப்பதைப்போல?”

“ஓம் சரியாய்ச் சொன்னீங்க”

“தெரியாதவளை ஊகிப்பது எப்படி?”

“உங்களைக் காட்டி தன் புருஷனிடம் அவள் ஏதோ சொன்னாளே எப்படித் தெரியாமலிருக்கும்?”

“அவளுக்கு? என்று கேட்கிறாய். அவளா நான்? அவளாக இருந்தால் ஏன் ஊகிக்க?”

“அதனாலை தான் உங்களுக்கு தெரியும் போல் தோன்றுகின்றது என்றேன்”

அவன் அவசரமாக குளித்து சாப்பிட்டு உடுத்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனான்.

ஆஸ்பத்திரியில் முன்னுக்குக் கிடந்த நாலைந்து கார்களையும் எப்படி சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்வதென்று தெரியவில்லை. ஒரு பெரிய



மரணம் என்றா? ஒரு துக்ககரமான மரணம் என்றா? ஒரு முக்கியமான மரணம் என்றா? மரணங்களிலும் பல வகை உண்டு. உடலை விட்டு உயிர் பிரிவது மட்டுமல்ல மரணம். உயிரை விட்டு உடல் பிரிவதும் மரணம் தான். உடலை உடல் பிரிவதும் மரணம் தான். உயிரை விட்டு பிரிவதும் மரணம் தான். உடல் உயிரற்றுப் போவதும் மரணம் தான். சேச்சே, ஓராளின் உயிர்த்துவம் குன்றுவது, குறைவது, ஒழிவது, மறுதலையாய, ஒழிவதும், குறைவது, குன்றுவது எல்லாம் மரணம் தான்!

அவன் நிலை தளம்பிப்போய் இருக்கிறான் என்பதை எண்ணங்களின் இந்தக் குளறுபடிகளிலிருந்து ஒரு கணம் புரிந்து கொள்கின்றான். ஆஸ்பத்திரியின் அந்த நீண்ட கொரிடோர் நேற்றிலிருந்து இன்று மாறுபட்டிருப்பது அவனுக்கு நிச்சயமாகிறது. ஒரு ரகசியத்தை அந்த தேய்ந்த அழுக்கு சீமேந்து நிலத்தின் முகப் பருக்குழிகளும், அந்த நெடிய உருண்டைத் தூண்களின் காவி நீற்றுச் சண்ண பொருக்குகளும் பசுக்கி வைத்திருப்பதைப்போல் தோன்றின. எந்த மரணத்திலும் ஒரு ரகசியம் இருக்கத்தான் செய்யும். மரணத்தின் ரகசியத்தை குறைத்துக்கொள்வதிலும், இல்லாமல் செய்வதிலும், மூடி மறைப்பதிலும் தான் மரணத்தை ஜெயிக்க முடிகிறது. மரணம் ஒரு எதிர்ப்புச்செயலே மாடு படுத்துக்கொள்கிற மாதிரி அவனுக்கு அப்படிச் சொல்வதும் பிடிக்கவில்லை! இற இஸ் எப்பிரட்டர் அவன் முணுமுணுத்தான்.

இப்போதும் தன் எண்ணங்கள் குழம்பிப் போவதை அவன் உணர்ந்தான். மனதில் எதையோ கருவிக்கொண்டு அவன் எண்ணங்களைப் பின்னுவது போல் தோன்றியது. “எல்லாம் மரணத்தின் ரகசியந்தான்”- இப்போதும் அவனுடைய மனம் அத்துமீறி அவனைக் கிள்ளிச் சூர்ந்து சொல்லிக்கொண்டது.

“சுஜீவன்...”

எந்தப் பக்கமோ ஒரு குரல் கேட்டது. இவன் கொர்டோரில் முன்னும் பின்னும் திரும்பிப்பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை நாலாம் வார்ட்டுக்கு செல்லும் இடைக்கொரிடோர்ப் பக்கம் ஊதா காகிதப் பூ மரக் கூடாரத்தின் மறைப்பில் யார் யாரோ நின்றார்கள். இவன் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். கைத்தாங்கலாக யாரையோ கொண்டு வந்தார்கள்.

“ஓ, இவனா? இவன் பெயரும் ஜீவன் தான் என்ன?”

இவன் விலகி கொரிடோர் தூண் ஒன்றில் மறைந்து கொண்டான். அவனுடைய பெயரை இவன் இவ்வளவு நேரமும் மறந்திருந்தது எப்படி? அவனே அவன் அல்லவா, இவன் இவ்வளவு நேரமும் மனதில் கருவிக் கொண்டிருந்தவன்? இந்தப்பெயர் கூட தன்னுடையதாகவன்றி, தன்னைப்போல் இவனுடையதாகவும் இருக்கப் போய்த் தானே அவனே இவனை நினைவு படுத்துவதாக இருந்தது. அவளுக்கு! அந்தப் பெயரில் அவனை ஏன் நினையாமல் இருந்தான் இவன் இவ்வளவு நேரமும்?

மறைவிலிருந்து பெயர்ந்து இவன் அவனைக் கொண்டு போன பக்கம் பார்த்தான். அவனுடைய பொக்கெட்டுப் போல் மடிந்து பிதுங்கித் தெரியும்.

மயிரற்ற பிடரிப் பகுதி தெரிந்தது. சற்று அவ்வப்போது சாய்ந்து நெழியும் போது ஊதலான சொக்கும் தெரிந்தது.

“அவனுக்கு என்ன, அதிர்ச்சியா? மயக்கமா? அவனால் தாங்கொணாதா? அவன் என்ன அன்றில் பறவையா? நோமியோவா? மஜ்னுவா? தேவதாஸ்ஸா?..”

மனம் இன்னும் தகிப்பதாகத் தான் இருந்தது. மரணத்தில் தான் எல்லா மகாத்தமியங்களும் புரியுமோ? அல்லது ஒன்றும் புரிந்து விடக்கூடாது என்ற ஒப்பனைகளும் நாடகமுமா இந்தப் போக்குகள்? அவனுக்குத் தாங்கொணாதாம். வேதனையாம் துக்கமாம். விழுந்து விடுவானாம் தாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். குருவி எப்படியோ கூட்டை விட்டுப் பறந்து விட்டால் கூட இதெல்லாம் வருமாக்கும். குருவி வாழ்ந்த போது அதன் சிறகை உருவியதும், அதன் வாலைப் பிடுங்கியதும், அதன் காலைத் துளைத்ததும், அதன் கழுத்தை நெறித்ததும் யாருக்கும் தெரியாது, யாருக்கும் புரியாது என்ற மாய்மாலம் என்ன நடந்தது? என்ன நடந்தது இதை உலகம் கேட்காமலா விடப்போகிறது?

உலகம் எங்கே கேட்கப்போகிறது? உலகந் தான் இதோ தாங்கி நடத்திக் கொண்டு போகிறதே.

“ஸுஜீவன்”

இவன் அந்த காகிதப்பூமர மறைப்பை திரும்பிப் பார்த்தான். அவனைத் தான் தாங்கி நடத்திக்கொண்டு போய்விட்டார்களே. அவன் பெயரை இன்னும் ஏன் இங்கு எவராவது உச்சரிக்க வேணும்?

டொக்டர் கேசவன் பிள்ளையும் கொக்குத் துரட்டி கோவிந்த சிங்கமும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். கொக்கும் துரட்டி ஒற்றை முண்டு வேட்டியை மடித்து கட்டியிருந்தார். கேசவன் பிள்ளை இரவு தொடக்கம் இதில் ஓடி ஆடியதில் இன்னும் “ஷேவ்” எடுக்கல்ல முகமும் கழுவல்ல என்பது தெரிந்தது.

“ஸுஜீவன்...”

“அவரை கைத்தாங்கலாக முன் பக்கம் கொண்டு போறாங்க”

“அவனை இல்லைச் ஸுஜீ, உன்னைத்தான்... பாத்தியா ஒரு மக்குத்தனமான பெட்டை... ஏன்?

ஏன்...இவளுக்கு என்ன குறை? ஏதும் குறை என்றால், பக்கத்தில்தானே நான், என்னிட்ட சொல்லியிருக்கலாம், தகப்பனைப்போல் கோவிந்த இருக்குது, நோட்டைக் கடந்தா அவன் பங்களா, ரோட்டைக் கடக்கவேணும் ஒரு ஃபோன்கோல், டயலைத் திருப்பினா அவன் ஓடி வாறான், சேச்சே, என்ன ஃபூளிற கேள்! இப்படிச் செய்யுறதா? இப்படிச் செய்யுறதா?...”

ஷேட், உள்ளே பாதி, வெளியே பாதி இருப்பதையோ, இருப்பைவிட்டு லோங்கல் வழுகி வழுகி கொண்டிருப்பதையோ பிராத்தி இல்லாமல் பிரண்டியின் இனிய மனத்துடன் கூடிய அந்தசங்கான் புகையிலை நெடியும் அதன் புகையும் கொரிடோரில் கரைந்து போயிற்று.

இவர்கள்தான் இரவு தொடக்கம் பாடுபடுகிறார்கள். அவருடைய உயிரைக் காப்பாற்றலாமா? காப்பாற்ற முடியாத பட்சத்தில் அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று அவனுடைய காரியத்துக்கு ஸேட்டிபிக்கர் கொடுக்கவா? அந்த ஸேட்டிபிக்கட்டி

னால் அவளுக்கென்ன பிரயோசனம்? அது யாருக்குப் பிரயோசனப்படுமோ அவர்களுக்கல்லவா அதனால் பிரயோசனம்?

மீண்டும் தன்னுடைய சிந்தனை குழம்பிப் போவதை அவன் உணர்ந்தான். அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிப்போயிருப்பார்கள் என்ன செய்வது, ஏது செய்வது என்றறியாமல் என்னவெல்லாமோ செய்து எங்கெல்லாமோ ஓடி ஆடியிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு என்ன தெரியும் அவளைப் பற்றி, அவளுடைய மகத்துவத்தைப் பற்றி? அவனுக்குத்தான் என்ன தெரியும் அந்த மொட்டையனுக்கு, அந்த தொம்பையனுக்கு. அந்த எருமையனுக்கு. மொட்டையன்! தொம்பையன்! எருமையன்! பூதம்! பேய்! பிசாசு! ராட்சசன்! - அவன் அப்படியே தான் ஓரமாய் குந்தி முகத்தைக் கைகளுக்குள் புதைத்த படி குவிந்தான். இயலாமையின் பேதலிப்பில் மனம் எத்தனையோ காலத்துக்கு பின்னோக்கி ஓடுகின்றது...

அன்று மாலையும் அவன் போனான் வாடி வீட்டு வீதி அப்படி ஒன்றும் வித்தியாசமானதாகத் தெரியவில்லை. மார்க்கெட்டை நெருங்கும் போது தான் தெரிந்தது இருபத்தைந்து வருஷங்களிலும் இந்த நகரம் அவ்வளவு மாறவில்லை என்று. அதே நிழல் வாகை மரங்கள், அதே ஆலை மரங்களும் அவற்றில் விழுதுகளும், மார்க்கெட்டில் இரண்டு அகன்ற “கடப்புகளும்” கூட அப்படியே தான் தெரிந்தன. உள்ளுக்குள் சில தகரக்கொட்டில்கள் புதிதாய் அவ்வளவு தான், இன்னும் இடையூறுகளால் சைக்கிள் ஓடி வருவதற்கும் போதிய இடம் இருக்கிறது. அவன் சைக்கிளில் தான் வருவான். சைக்கிளிலிருந்த படியே தான் சாமான்களுக்கு விலை கேட்பான். இவன் எங்கோ ஒரு மூலையில் கோணிப்பையைத் தூக்கிக்கொண்டு பேந்தப் பேந்தப் விழிப்பான். ராஜகுமாரத்தியை பார்க்கக் கசுகிற காவற்காரனைப்போல அவருடைய அந்த மகத்துவம் யாருக்குத் தெரியும், அவன் ஒருவனைத்தவிர?

ஜெயாவின் வீட்டில் அவன் தரிக்கவில்லை. ஜெயாவின் வீட்டுக்கு வந்தவனைப் போலவும் அவன் காட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. முற்றத்திலும் உள்ளுக்குள் தெரிந்த தலைகளும் பொருட்படுத்தாமல் நேரே சைக்கிளை மிதித்தான். இந்த மாலை வேளையில் ஜெயாவைப் பார்க்க இங்கே கூடியிருந்து என்ன? இந்த நேரத்தில் ஜெயா எங்கிருப்பான் என்பது அவனுக்கல்லவா தெரியும்!

மாலை மங்கிக்கொண்டு வந்தது. அவன் தனியே தான் இருந்தான். மூலா வரவில்லை. ரகுவையும் காணவில்லை. தூரத்தில் இருப்பது ஜெயா என்பது தெரிகிறது. பிள்ளைகள் கரையில் விளம்பை உதைத்து, சறுக்கி, சரித்து விளையாடுகிறார்கள். ஜெயாவின் தாயும் சற்றுத்தள்ளி இருக்கிறாள், பேரப் பிள்ளைகளை இடைக்கிடை காட்டியும், எச்சரித்தும், சத்தம் போட்டுக்கொண்டே பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இவனும் கடற்கரையின் மணலை அணைத்து அணைத்துக் குவித்துப் பெரிதாக்குகிறான்.

ஜெயா எழுந்து அவன் பக்கமாக நடந்து வருகிறான். எவ்வளவு ஊதிப்புடைத்து விட்டான்!

ராஜகுமாரத்திகள் கலியாணம் செய்து ராஜாத்தியாகி பிள்ளைகளையும் பெற்றுவிட்டால் இப்படித்தான் அசைந்தசைந்து, மணலில் புதைந்து புதைந்து நடப்பார்களோ? அவளைத்தொடர்ந்து பார்க்க அவனால் முடியவில்லை. முகத்தை வாடி வீட்டுப் பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான். அவளுடைய காலடிச் சரசரப்பு நெருங்கிக் கொண்டே வந்தது. தன்னைக் கடந்து அவன் போகு மட்டும் அவன் திரும்பிப்பார்க்க வேண்டியதில்லை என அவன் நிச்சயித்துக்கொண்டான். திரும்பிப் பார்த்தாலும் தான் என்ன, அவளுக்கு இவன் யாரோ அந்நியன்... அன்று காருக்குள் இருந்து எட்டிப்பார்த்து புருஷனுக்குக் காட்டினானோ?... அது என்னவோ எதுவோ? இவனைத்தான் காட்டினான் என்பது என்ன நிச்சயம்? இவனை அவன் எட்டிப்பார்ப்பதற்கோ, சுட்டிக்காட்டு வதற்கோ எந்த முகாந்திரமும் இருக்கவில்லையே?

நடந்து வந்த கால்கள் அவன் அண்டையில் நின்று விட்டதாக ஒரு பிரேமை சட்டென்று திரும்பினான். பிரேமையல்ல உண்மைதான். அவன் நிற்கிறான் தான். அவனைப் பார்த்தபடி. அவளுடைய பாதையை அவன் தடைசெய்கிறானோ? டக்கென்று எழுந்து இரண்டடி தள்ளி எட்டி நின்று, அதே ராஜகுமாரத்தி முன் நின்று அதே காவலாளியாய்! அவன் சிரிக்கிறான்.

“ஏன் படிச்சப் பதைச்ச எழும்புறிங்க? கொஞ்ச நேரம் இருந்து உங்களோட பேசலாமா என்று நினைக்கிறன்... என்ன அப்படி திகைச்சப் போய்பார்க்கிறிங்க... ஸுஜீவ்... என்ற ஹஸ்பென்டையும் நான் இப்பிடித்தான் கூப்பிடுவன், ஸுஜீவ், ஸுஜீவ், என்று பேர் ஒன்று தான் ஆனா ஆள் தான் மாறிப்போயிற்று..ஓ, நோ அப்படியல்ல, ஆள் மாறினாலும் பேர் ஒன்றாகவே இருக்கு.. ஏன் ஸுஜீவ், ஏன் உங்களுக்கு என்ல இன்ற ரெஸ்ஸ் இல்லாமப்போச்சு?... ஸ்கூலுக்குப் போற நாட்கள்ல நான் சைக்கிள்ல போகக்குள்ள என்னை உற்று உற்றுப்பார்ப்பிங்களே...”

“நீங்க ராஜகுமாரத்தி நான் வெறும் ஏழைப் பிள்ளை..”

“நொன்ஸென்ஸ், உண்மை இன்னென்றால், சின்ன வயதில் நம்ம வாழ்க்கையை நமக்கு, ஷேப் பண்ண முடியாம போயிற்று, எப்படி எப்படியோ போய் யார் யாருக்கோ கழுத்தைக் கொடுக்கிறோம்..”

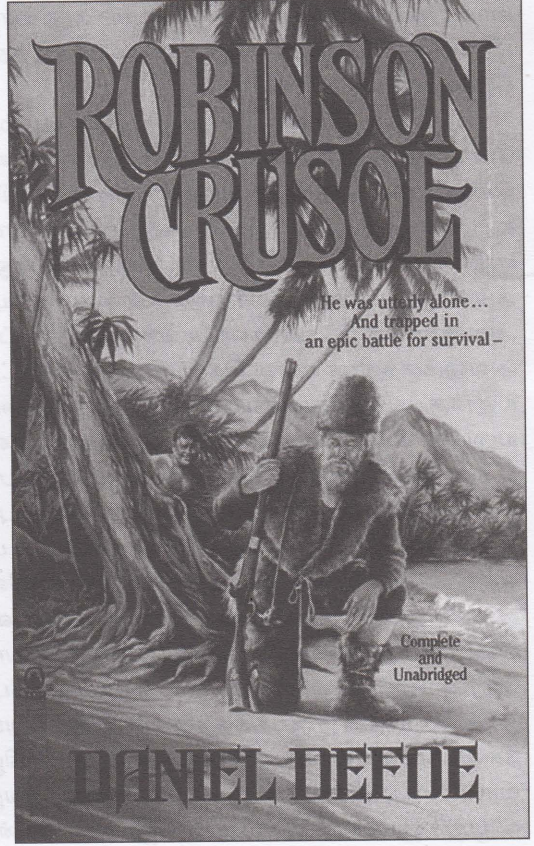
தாயின் குரல் மிகக் காதோரமாய்...

“இதுதானே புள்ள உனக்கு வாற கஷ்டம் நேரம் கெட்ட நேரத்திலை, கள்ளமில்லாம யாரோடையும் கதைச்சுக்கொண்டு நிக்கிறதும், அதை அவன் கேள்விப் படுறதும்... தம்பி தவறா நினைக்காதிங்க...”

“நொன்ஸென்ஸ்...”

மங்கல் இருளுக்குள் தடார் என்று பாய்ந்த அலை இவன் குவிந்த மணல் குவியலில் மோதிப் பரவ, அது வடிந்த பின் இவன் குனிந்து தடவிப்பார்க்கிறான். எல்லாம் தரைமட்டமாயிற்று.

பரவாய் இல்லை, நாளைக்குப் பின்னேரம் அவன் சேமக்காலையில் மூன்று பிடி மண்ணைப் போடலாம் அல்லது, இதய சாந்திக்காக அவன் மீது இவனும் கொஞ்சம் மணலைக் குவித்து விட்டு வரலாம்.



ஆங்கில நாவலின் தோற்றமும் அதன் வடிவமைப்பும்

நாவல் இலக்கியம் இன்று பரந்துபட்ட வாசகர் கூட்டம் ஒன்றைக்கொண்டுள்ளது. உலகின் தலைசிறந்த படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் எமக்கு மிக இலகுவில் கிடைப்பதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டமை எமது பாக்கியமே. சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், கட்டுரை போன்ற இலக்கிய வகைகளை விட நாவல் இலக்கியமே மக்களிடையே அதிக செல்வாக்கை இன்று செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

இருப்பினும் இன்று எத்தனை வாசகர் நல்ல நாவல்களைப் படிக்கின்றார்கள்? எத்தனை வாசகர்களுக்கு நாவல் என்றால் என்ன என்பது தெரியும்? எத்தனை வாசகர்களுக்கு நாவல் என்பது ஒரு தனித்துவமான ஆற்றல்மிக்க இலக்கிய வடிவம் என்பது புரியும்? ஏனெனில் இன்றைய பணப்பெறுமான வர்த்தக உலகில் அர்ப்பணிப்பு இல்லாத படைப்பாளிகள் மட்டமான இரசிகர், கூட்டத்தை மகிழ்விப்பதற்காக மட்டமாக “நாவல்களை” அச்சிடும் புத்தகச் சந்தையில் குவிக்கின்றனர். அதே வேளை லியோ டோல்ஸ்டோய் “அன்னர் கரினன்” நாவலை எழுதிச் செம்மைப்படுத்தி

முடிக்க ஐந்து வருடங்கள் எடுத்துக்கொண்டார் என்பதை நம்மவர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

மத்திய கால ஆங்கிலச் சமுதாயம் எங்களைப் போன்று பல விசித்திரத் தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தது. மத, பிதா, அரசன் என்பவர்களிடையே அதிகாரம் குவிந்திருந்தது. மக்கள் மனிதர்களாக அல்லாமல் மாதிரிகளாகக் கருதப்பட்டனர். ஆக, அன்றைய இலக்கியங்கள் அரசனையும், மதத்தையுமே பாடு பொருளாகக்கொண்டன. அதாவது உயர் மட்ட மேலாதிக்கம் கொண்டவர்களின் ஏகபோகச்சொத்தாக இலக்கியங்கள் விளங்கின. அவை நடுத்தர, கீழ் மட்ட மக்களை, அவர்களது அபிலாசைகளைக் கிஞ்சித்தும் கருத்துக் கெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

15ம், 16ம் நூற்றாண்டுகளில் சமய மறுமலர்ச்சி, சமயச் சீர்திருத்தம் போன்ற இரு பெரும் சக்திகள் தலையெடுக்கின்றன. மார்டின லூதர், கல்வின் போன்றோரது செல்வாக்கு மக்களின் சிந்தனையை மாற்றி விடுகின்றது. இவைகளினால் சமுதாயத்தின் மூல வேர் ஆட்டம் காணத்தொடங்குகின்றது. அதுகாறும் கடவுள் உலகின் மையப்பொருளென நம்பியவர்கள், இப்பொழுது

மனிதனே உலகின் மையப்பொருளென எண்ணத் தலைப்பட்டனர். தனிமனித முக்கியத்துவம் தலையெடுக்கத் தொடங்கியவுடன் முதலாளித்துவம் முகை வெடிக்கின்றது.

படிப்படியாக மத நிறுவனங்கள் தமது செல்வாக்கையும், மக்கள் மேலுள்ள படிப்பையும் இழக்கத்தொடங்குகின்றன. இலக்கியங்கள் நடுத்தர மக்களால், நடுத்தர மக்களுக்காக, நடுத்தர மக்களது பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் படைக்கப்படுகின்றன.

நடுத்தர வகுப்பினர் இக்காலங்களில் முக்கியப் படுத்தப்பட்டமையால் அவர்களுக்குகந்த இலக்கிய வடிவம் ஒன்று வேண்டியிருந்தது. இவ்வகையில் மேல் மட்ட மக்களின் ஏகபோகச் சொத்தாகிய கவிதை இலக்கியம் பின்தள்ளப்பட்டு உரை நடை இலக்கியம் தோற்றம்பெறுகின்றது.

தனிமனித முக்கியத்துவத்துடன் எழுச்சி பெற்ற நடுத்தர வர்க்கம் தனது இருப்பை நிலைநாட்ட மேல்மட்ட மக்களைப்போன்று தம்மைக் கற்றோராகக் காட்ட விரும்புவது இயற்கையானதே. இவர்களிடையே ஒரு வாசகர் வட்டம் உருவாகுகின்றது. புத்தகச் சந்தை விரிவடைகின்றது. அச்சுக் கட்டிடங்கள் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. நடுத்தர வர்க்கப் பெண்கள் அதிக ஓய்வு கிடைத்தமையால் பொழுது போக்கிற்காக வாசிக்கத் தொடங்குகின்றனர். அவர்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஊடகமாகவே நாவல் தோற்றம்பெறுகின்றது.

நாவல் என்பது நவீனமானது, புனிதமானது எனும் பொருளில் ஆரம்பத்தில் பாவிக்கப்படுகின்றது. இதுபுனிதமானது ஏனெனில்

1. இது காறும் வழக்கிலிருந்து கவிதை மரபிலிருந்து விடுபட்டு உரைநடை மரபுக்கு மாறுகின்றது.
2. மேல்மட்ட மக்களிடமிருந்து விடுபட்டு சாதாரண மக்களிடம் சென்றடைகின்றது.
3. கதை சொல்லும் மரபிலிருந்து வேறுபட்டு புதிய வரையறைக்குட்பட்ட ஒழுங்கமைப்புக்குள் வருகின்றது.

நாவல் எனும் இலக்கிய வடிவம் ஆங்கிலத்துக்கு 18ம் நூற்றாண்டளவில் அறிமுகமாகின்றது. டானியல் டிபோ எழுதிய “றொபின்சன் குறுசோ” எனும் உரைநடை இலக்கியமே ஆங்கிலத்தில் எழுந்த முதல் நாவல் என ஆய்வாளர் கூறுவர். அப்படியாயின் இவருக்கு முன் கதைகள் எழுதப்பட்டவில்லையா எனும் கேள்வி எழுவது இயல்பே. நிச்சாட்சன், பீல்டிங் போன்றோர் கதைகள் எழுதினர். ஆனால் அவை நாவலுக்கு வேண்டிய அம்சங்கள் இல்லாமையினால் நாவலெனக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

இவ்விடத்தில் நாம் “புனைகதை”, “நாவல்” எனும் சொற்பதங்களுக்கு இலக்கிய உலகில் வழங்கி வரும் அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வது அவசியம். இன்று புனைகதை நாவல் என்பன ஒரே அர்த்தத்தில் பேசப்படுவதையும் எழுதப்படுவதையும் பார்க்கின்

றோம். உண்மையில் நாவல் விசேடமான சில வடிவமைப்பைக் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறான வடிவமைப்புக்குள் பொருந்தாத எல்லா வகையான கதைகளையும் “புனைகதை” என்போம். இவ்வகையில் நாவல் என்பதைப் புனைகதை எனக் கூற முடியும். ஆனால் எல்லாப் புனைகதைகளும் நாவல் ஆகிவிட முடியாது. நாவல் மரபுவழியல்லாத கதை அம்சத்தைக் கொண்டு படைப்பாளியின் வாழ்வு பற்றிய உணர்வின் முகிழ்வாகத் தோற்றம் பெறும் ஆக, தனிமனித அனுபவங்களே யதார்த்த நிலையின் பரிசோதனைக் களமாக மாறுகின்றது.

“புனைகதை”, “நாவல்” என்பன தளத்தில் ஒன்றையொன்று தழுவி நின்றாலும், இரண்டும் வேறான இயற்பண்புகளைக்கொண்டவை.

நாவல் என இன்று நாம் அழைக்கும் இலக்கிய வடிவம் தனித்துவமான ஒரு பண்பையும், அமைப்பையும் கொண்டிருக்குமென்ப பார்த்தோம். அப்படியாயின் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் நாவலாகிய “றொபின்சன் குறுசோ”, “யேம்ஸ் ஜொப்ஸ்” எழுதிய “பூலிசஸ்” ஆகிய இரண்டும் ஒத்த தன்மை உடையனவா? இவை இரண்டையும் வாசிப்பவர்கள் இவ்வாறான பிரமிப்புக்கு உட்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. யேம்ஸ் ஜொப்ஸ் அவர்களது ஆழத்தையும், கற்பனை வீச்சையும், உத்தியையும் டிபோவினால் எட்டிப் பிடிக்க முடியாது. இருப்பினும் இரு நாவல்களுக்குமிடையே ஒரு பொதுத்தன்மை இழையோடிக்கொண்டிப்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

வடிவமற்ற உருவமற்ற எதையுமே எம்மால் எண்ண முடியாது. “வெறுமை” என நாம் எண்ணும் போது ஒரு உருவம் எமது மனத்திரையில் விழுவதை உணருகின்றோம். இலக்கிய வகைகளுக்கும் வடிவம் என்பது அவசியம். அப்பொழுது தான் அதன் தரம், நயம் பேச முடியும். அதற்காக நாவலுக்கு ஒரே வகையிலான வடிவம் வேண்டுமென வாதமிடுவதும் ஒரு வகை விதண்டாவாதமாகும். வடிவம் வாழ்க்கைக்கேற்றவாறு நெகிழ்ச்சி அடைதல் அவசியம். ஏனெனில் மாற்றமே வளர்ச்சியின் உயிர் மூச்சு. நாம் இங்கு நாவலின் வடிவமைப்பைப் பொதுத் தன்மையிலான பண்பமைப்புக் களைக்கொண்டே நோக்குகின்றோம்.

நாவலின் வடிவமென்பது எலும்புக்கூடு. நாவலின் சிறப்பு ஆக்க கர்த்த எவ்வகையான உள்ளீட்டைச் சேர்க்கின்றான் என்பதில் தங்கியுள்ளது. தலை, எலும்பு, குருதி சேர எலும்புக்கூடு உயிர் பெறும். ஆசிரியனின் கற்பனை, மொழி, உத்தி சேர நாவல் பிறக்கும் படைப்பாளி காலத்துக்கும் காலம் வரம்பை மீறுவான், வரம்பை உடைப்பான், அல்லது வரம்பைச் செம்மைப்படுத்துவான் எனில் ஏற்கனவே உள்ள வரம்பு உள்ளே இருக்கின்றதென்பது புரியும்.

ஆங்கில நாவல் இலக்கிய விமர்சகர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான ஒரு வரைவிலக்கணத்தைப் பார்ப்பது இங்கு பொருத்தமுடையதாகும்.

“நாவல் என்பது ஒருங்கமைந்த ஒரு கதை அமைப்புக்கொண்டதும், தானே தனக்குள் பூரணத்துவம் பெற்றதும், ஆசிரியனால் படைக்கப்பட்டமையால் புதிதாகக் காட்சி தந்து வாசகனைக் கற்பனையான ஒரு நிச உலகத்திற்குக் கொண்டு செல்வதும் ஒரு கணிசமான நீளம் உடையதுமாகிய உரைநடை வடிவமாகும்”

கணிசமான நீளம் எனும் போது அது பக்கங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதில்லை. கொன்றாட் எழுதிய “கார்ட் ஒவ் டாக்றால்”, கெமிங்கே எழுதிய “த ஓல்ட் மான் அன் த சீ” ஆகிய இரண்டும் பக்கங்கள் குறைவாகக்கொண்ட நாவல்களே. யோச் எலியட் எழுதிய “மிடில் மார்ச்”, லோறன்ஸ் எழுதிய “விமின் இன் லவ்” ஆகிய இரண்டும் அதிக பக்கங்கள் கொண்ட நாவல்களே இரண்டையும் நாம் நாவல் வரிசையிலேயே வைக்கின்றோம்.

கணிசமான நீளம் என்பது இங்கு நிகழ்புலப் பரிமாணங்களைச் சுட்டி நிற்கின்றது. பல வகையான நிகழ்புலத்தொடர்புகள், முரண்பாடுகள், எதிர் வீச்சுக்கள், உடன் போக்குகள் என்பன” எவ்வாறு அமைப்புக்கு உண்மையாக நின்று முடிவுக்கு உறுதுணையாகி வலுச்சேர்க்கின்றன என்பதைப் பொறுத்தே நாவலின் நீளம் கவனிக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுது தான் நாவல் தன்னுள் பூரணத்துவம் அடைந்து நாவல் வடிவமைப்பைப் பெறுகின்றது.

நிச உலகம் என்பதே நாவலுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத அம்சமாகும். ஆசிரியன் கற்பனையான ஆனால் வாசகன் நிசம் என நம்பும் ஒரு உலகத்தைத் தனது பாத்திரங்களை அங்கே உலவ விட்டுப் படைக்கின்றான். இங்கு நிசம் என்பது நிகழ்ந்தவையை நிகழ்ந்தவாறு கூறுவதேயில்லாமல் தனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைக் கூறுவது அல்ல.

“உண்மையான” என்பது இன்றைய யதார்த்த இலக்கியங்களில் பேசப்படும் விசேடமான அம்சங்களைச் சுட்டி நிற்கும் பதம் அல்ல. யதார்த்த இலக்கியம் எல்லோரும் பார்க்க மறுக்கின்ற, பார்க்க அஞ்சுகின்ற பக்கங்களை காட்டும் ஆனால் உண்மை உலகம் என நாம் கூறும் வெளிச்சமான இருள் மயமான சிக்கல்கள் மலிந்த வாழ்வின் கூறுகளைத் திறந்த நிலையில் காட்டுவதாகும். ஆர்.கே.நாராயணன் மால்குடியையும், அருந்ததி ரோய் கேரளத்தையும் இங்கே வூல்வ் பத்தேகமவையும் கதை உலகமாகக் கொண்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறான ஒரு உலகை எம்முள் காட்டி அங்கே பாத்திரங்களைப் படைப்பாளி உலவ விடுகின்றான் அவன் பாத்திரங்களைச் சாதுரியமாகப் படைப்பதிலேயே அவை அமரத்துவம் பெறுகின்றன. அப்பொழுது தான் அவன் படைத்த உலகமும் நிசமாகின்றது.

பாத்திரங்களைப் படைக்கும் போது ஆசிரியன் “தட்டை”, “உருண்டை” என இருவகையான பாத்திரங்களை உருவாக்கி எம்முள் உலவவிடுகின்றான்.

தட்டையான பாத்திரங்கள் சமுதாயத்தின் மாதிரிகள் அவை சமுதாயத்தைப் படம் பிடிக்க உதவுகின்றன. தட்டையான பாத்திரங்களை ஏனோ விமர்சகர்கள் கவனத்துக்கெடுப்பதில்லை. இவ்வாறான பாத்திரங்களினூடாகவே ஆசிரியன் காலம், வெளி போன்ற பரிமாணங்களைக் காட்டுகின்றான். காலம், வெளி இல்லாது விட்டால் நாவலின் பகைப்புலம், காலப் பின்னணி என்பன தெரியாமல் போய்விடும்.

ஆசிரியன் சில இடங்களில் வெளியைக் காட்டிக் காலத்தை மறைத்து விடுவான். சில இடங்களில் இவைகளைக் காட்டுவதில்லை. இவ்வாறான பாத்திரங்களினூடாகவே ஆசிரியன் காலம், வெளி போன்ற பரிமாணங்களைக் காட்டுகின்றான். காலம், வெளி இல்லாது விட்டால் நாவலின் பகைப்புலம், காலப் பின்னணி என்பன தெரியாமல் போய்விடும்.

உருண்டையான பாத்திரங்கள் சிக்கலானவையாகவும், தனித்துவம் மிக்கவையாகவும் விளங்கும் இப்பாத்திரங்கள் நாவல் பூராவும் விரவி இருப்பதோடு நாவலை நகர்த்திச் செல்லும். இவைகளே நாவலின் போக்கையும், முடிவையும் தீர்மானிக்கும் ஆரம்பத்தில் நாம் பார்த்த பாத்திரம் இறுதியில் பல மாற்றம் கண்டு, புனிதப்பட்டு, பூரணத்துவம் பெற்று விளங்கும். கதையின் மையப்பொருளின் தெளிவு, இப்பாத்திரங்களினூடாகவே பெறப்படுகின்றது.

இவைகளின் போக்குகளைத் தொகுத்து நிரல்படுத்துவதையே கதை (plot) என்கின்றோம். நாவல் இலக்கியத்திற்குக் கதை அம்சம் ஒரு விசேடமான முக்கியத்துவத்தைத் தரும். ஆசிரியன் தனது மையக் கருத்தை எட்டுவதற்கு கதை, பாத்திரங்கள் என்பவைகளை வளர்த்தெடுப்பதனூடாகவே செயற்படுகின்றன. கதையும், பாத்திரங்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை ஒன்றுக்கு ஏற்படும் ஊறுமற்றதைப் பாதிக்கும்.

இன்றைய நாவல்கள் தனது பரிமாணத்தை விரிவு படுத்திக்கொண்டே செல்கின்றன. இன்று படைக்கப்படும் உலக நாவல்கள் வரம்பை உடைத்துப் பரப்பளவை விரிவாக்கிக்கொண்டே செல்கின்றன. இது அவசியமும் கூட. அருந்ததி ரோயின் “சிறிய பொருட்களின் கடவுள்” இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இந்நாவல் மூன்று தளங்களில் செயற்படுவது எமக்கு ஒரு வித மலைப்பையும் வியப்பையும் தருகின்றது. அன்றியும் அவரது மொழி நாவல் எழுதுபவர்களுக்கு ஒரு புது உலகைத் திறந்து விடுவதைக் காண்கின்றோம்.

நாவல் இலக்கியம் இன்று ஒரு பெரிய வட்டத்துள் நின்று உள்ளேயுள்ள வாழ்வு எனும் சிறிய வட்டத்தைப் பார்க்கின்றது. எனவே இதற்கு நுண்ணிய பார்வை, நீண்ட பார்வை, இவை நடுவே மெளன இடைவெளி, என்பவைகளைப் பயன்படுத்தி ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட பல தடைகளைத் தகர்த்து பணியாற்ற வேண்டிய கட்டாயம் இதற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் வெற்றி பெறுபவன் உலக அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றான்.

□

அம்பரய - ஒரு முழுக்கூடையை நிரப்ப சின்னதொரு மீன்

உசல பி. விஜேசூரிய ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாவல் அம்பரய. அனோனிமா, குழந்தைப் போராளி போன்ற முக்கிய நாவல்களை தமிழுக்குத் தந்த தேவாவால் “அம்பரய” எனும் பெயரிலேயே மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வடலி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

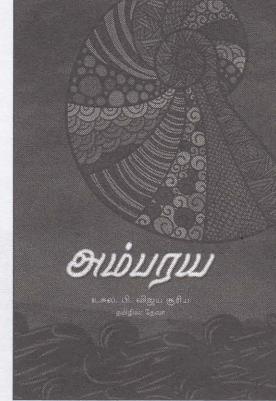
கடலில் மிதந்துவரும் “அம்பர்”, “ஆம்பல்” எனும் விலைமதிப்புக் கூடிய பொருளை தேடி அலையும் சிறுவனான சுமனேவின் மொழியில் ஆரம்பிக்கிறது நாவல். பேரிரைச்சல் நிறைந்த ஓயாத அலைகளைக் கொண்ட கடலைப் போலவே சுமனேவின் வாழ்வும் தள்ளாடுகிறது.

கொலைக்கான சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கும் தந்தை. சொத்துக்களைப் பறித்துக்கொள்ளும் உறவினர்கள். எப்போதும் கேலி பேசும் சமூகம். வயது முதிர்ந்த பாட்டி. இரு தங்கைகள் என எட்டுப்படகுகளை ஒருவனாய் கரைசேர்க்கவேண்டிய துயரம் பதினாறு வயதுச் சுமனேவை தழ்ந்திருந்தது.

தங்கைகளின் கல்விக்காகவும் குடும்பத்தின் பசியைப் போக்கவும் சுமனே களவெடுக்கிறான். கசிப்பு விற்கிறான். அவனது பால்யம் சிறைக்குள் பறிபோய் விடுகிறது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவன் தினசரி புதிய விடயங்களை வாசித்துக் கற்றுக் கொள்கிறான். தள்ளாடி நிற்கும் காலங்களில் எல்லாம் அந்தக் கற்றலின் ஊடாகவே அவன் தன்னையே ஒரு கலங்கரை விளக்காக அடையாளங் கண்டு துன்பங்களில் இருந்து வெளியேறுகிறான். தேடலும் விடாமுயற்சியும் வெற்றியை நிச்சயம் வசப்படுத்தும் எனும் நம்பிக்கை ஒளியை இதுபோன்ற ஆயிரமாயிரம் சிறுவர்களிடம் விதைத்துச் செல்கிறது இந்நாவல்.

அடுத்தடுத்த துன்பங்கள் வரும் போது அவன் கடவுளே என்று கத்தவில்லை. அல்லது அப்படி ஒப்பாரி வைக்குமளவிற்கு அவனது சமூகம் அவனைக் கைவிடவில்லை. அவர்கள் ஒருவருடைய துன்பத்தின் போது ஒன்றிணைந்து உதவுகிறார்கள். சுமனே பிரச்சினைக் குரியவன் என்பதாலேயே அவனைக் கைவிடுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

எல்லாக் காலங்களிலும் சில நல்ல மனிதர்களாவது எம்மைச் சூழ இருப்பார்கள் என்பதை



அம்பரய (ஆங்கில நாவல்)
ஆசிரியர்:
உசல.பி.விஜே சூரிய
தமிழில் தேவா
வடலி வெளியீடு

நிரூபிப்பதுபோல நோனா, சிறிவர்த்தன போன்ற பாத்திரப்படைப்புகள் இருக்கின்றன. அன்பு மட்டுமே சுமனேவைத் திருத்தும் என்பதை அறிந்து செயற்படுகிறான் பாட்டி. ரூபா ஒரு முற்போக்கான, துணிச்சலான பெண்ணாகவும், சிரியா அதற்கு எதிர் குணாதிசயத் தோடும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஏழைகளுக்கான நீதி என்பது தொடர் போராட்டத்தின் ஊடாகவே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாக எல்லாக்காலங்களிலும் இருக்கிறது. இதில் இனமத வேறுபாடுகள் இல்லை. மீன் பிடிக்கும் சிறுவனான சுமனேவும் தொடர்ந்து போராடி வெற்றி பெறுகிறான். அவனுக்கென்று இருக்கும் கனவுகளை மெய்ப்படுத்திக்கொள்கின்றான்.

சிங்கள மக்களின் இயற்கையோடு ஒன்றிய வர்ணப்பூச்சு வேலைகளும், கட்டிடக்கலைகளும் இந் நாவலுடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அக்காலப் பகுதியில் பிரதமராக இருந்த ரணசிங்க பிரேமதாசவிற்கு மக்கள் மத்தியில் இருந்த நல்லெண்ணம் குறித்தும் இந்நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்கனவே பரிட்சய முள்ளவர் தோழர் தேவா. இயல்பான வார்த்தைகளில் மொழிபெயர்ப்பைச் செய்துள்ளார். ஓரிரு இடங்களில் ஏற்படும் பொருள் மயக்கம் தவிர்ந்து நாவல் தொய்வின்றி நகர்கின்றது. மேலும் முன்னுரை ஒன்றை இந்நாவலில் ஆசிரியரோ/வெளியீட்டாளரோ இணைத்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதில் உசல.பி.விஜேசூரிய பற்றிய மேலதிக தகவல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ள தேவா அவர்களைப் பற்றிய பற்றிய தகவல்களையும் கூறியிருக்கலாம். ஏனெனில் எதிர்காலத் தேவைகளின் போது தேவா பற்றிய ஆவணப்படுத்தல்கள் எங்குமே கிடைக்காமல் போகலாம் என்பதே என் அச்சம்.

கன்னிகா தானம்

என் சோதரியே!
 ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு
 நீ இப்போதும்
 ஏன் அடிமையாய் இருக்கிறாய்?
 அம்மி மிதித்து
 அருந்ததி பார்த்தது போதுமடி!
 உன் நாயகனையும்
 அம்மி மிதிக்கச்சொல்!
 பலமான ஓர் அன்புச் சங்கியில்
 கட்டிவை.
 அவன் காலிலும்
 மெட்டியை அணிந்து விடு!
 கற்பு நிலைக்கட்டுப்பாடு
 உனக்கு மட்டுந்தானா?
 இல்லையே!
 அது ஆணுக்கும் தான் என்பதை
 உணர்த்திவிட்டு
 உன் மீது பூட்டப்பட்ட
 ஆணாதிக்க விலங்கை
 உடைத்துவிடு!
 சோதரியே...!
 பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண்ணே!
 பல்கலை முடித்து
 பட்டமும் பதவியும் பெற்றவளே!
 நீ என்னடி
 தானம் கொடுக்க
 மணவறை ஓரம்
 காத்துக்கிடக்கும்
 அஃறிணைப்பொருளா...?
 கோதானம்...
 வஸ்த்திரதானம்...
 அன்னதானம்...
 என்ற வரிசையில்
 நீ என்ன?
 கன்னிகா தானமா...?
 நீ சுதந்திரமானவள்
 பாண்டவர் பத்தினி
 பாஞ்சாலியைப்போல்
 கூதாட்டப்பொருளால்
 திருமணச் சந்தையில்
 நீ வியாபாரப்பொருளமல்ல
 உன் கழுத்தில் தாலிகட்டி
 வேலி போட
 கைலஞ்சம் வாங்கும்
 வரதட்சணைப்பூசாரிகளிடம்
 பலிக்கடா ஆகாதே!
 புதுமைப்பெண்ணாய்
 நிமிர்ந்து நில!

— வட சில்லை சித்ரா சின்னராஜன்



வரலாறு வாழ்ந்திருக்கும்!

இலங்கையின் இறுதியுத்தம்
 என்னுள்ளேயும் பெரும் சத்தம்
 உலர்ந்தது உறைந்தது உள்ளம்
 உணர்வொங்கும் குருதி வெள்ளம்

மானுட அவலத்தின் உச்சம்
 மனசெல்லாம் பதறுண்ட அச்சம்

யுத்தத்தின் சத்தம் ஓய்ந்தது
 மொத்தத்தில் ஆணியேர் சாய்ந்தது

நொந்தவர் காயங்கள் ஆறவில்லை
 தொலைந்தவர் தொகையென்ன தெரியவில்லை
 வதைபடலங்கள் தீர்ந்தது தான் நன்மை
 சமர் கதையெல்லாம் சரிதமானது உண்மை

— சந்திரா தனபாலசிங்கம் —

வெளிநாட்டுக் குருவி

கிளைகள் முறிக்கப்பட்டதால்
கூடிழந்த பறவையின்
தூரத்துப்பாடலிது

வெளிநாடு எனும்
தங்கச் சிறைக்குள்ளே
தவிக்கும் ஒரு குருவியின்
தனிமைப்பாடலிது

அரபிக் கடலினுள்ளே
இந்த மீன்குஞ்சு
அழும் கண்ணீர்
யாருக்கும் தெரிந்திட
நியாயமில்லைத்தான்

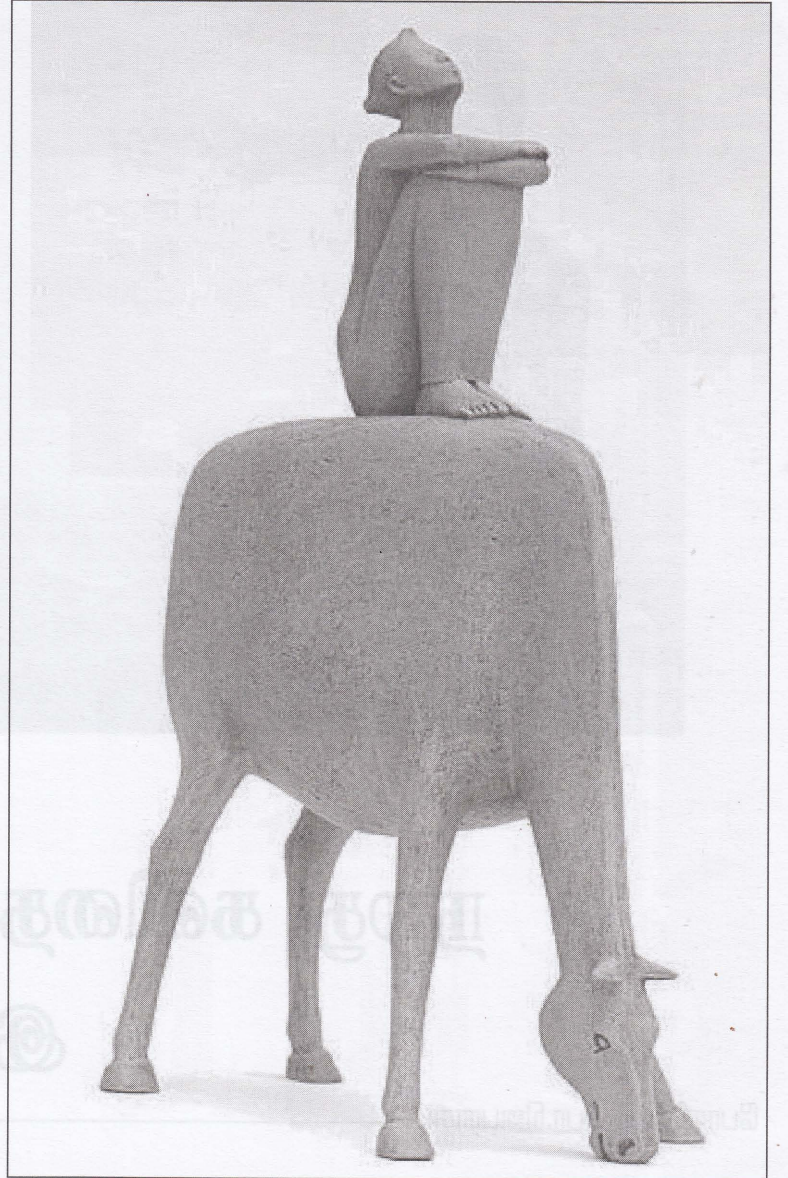
அறுவடை முடிந்த
வயல் போல
போர்தின்ற எம் கிராமம்
உயிர் வேண்டுமானால்
ஊர்விட்டுப்போவென்றது

சாவைச் சட்டைப்பையில்
சுமந்துகொண்டு - ஓடி
பாலை வனப் பட்டமரத்தின் கீழ்
வந்து படுத்தேன் - அது
ஒரு அர்பு தேசம்.

மயிர் பொசுக்கும் வெயில் இங்கு
உயிர் கருக்கும் போதெல்லாம்
தன் சேலைத்தலைப்பெடுத்து
வெயிற்குடை பிடிக்கும் - அம்மாவின்
ஞாபகம் அடிக்கடி வந்து விடுகின்றது.

யாருமற்ற ஒற்றை
அறைக்குள்ளே
பல்லி பார்த்துக்கொண்டு
படுத்திருக்கும் போதெல்லாம்
மாறாயிலுப்பை மரத்தடி
நண்பர் முகங்கள்
நினைவில் வந்து நெஞ்சடைக்கும்

ஊரிலே நடக்கும்
தங்கையின் திருமணத்திற்கு
ஊரெல்லாம் பூத்துவ
கண்காணாத் தேசத்தில்
கண்ணீர்த்தாவி
நானிருப்பேன்



தொலைபேசியில் வரும்
அப்பாவின் மரணச்செய்தி
கடைசியாய் ஒருமுறை
முகம் பார்க்கவென்றாலும்
முடிவதில்லை.
சொந்தங்கள்
சந்தோசங்கள்
ஒருமுறை கிடைக்கும்
வாழ்க்கை
எல்லாம் விற்று
கைநிறைய காசு
வாங்குகின்றேன்.

எல்லாம் விட்டு
ஊர்போக
முயன்றாலும் முடிவதில்லை
அடகுக்கடையில் கிடக்கும்

அம்மாவின் தாலியும்
அப்பாவின் காணியும்
அக்காவின் சீதனமும்
தம்பியின் மேற்படிப்பும்
இந்த நெருப்பு நதியில்
தொடர்ந்தும் என்னை
நடக்கச்சொல்லும்

யாருக்குத்தெரியப்போகிறது
என் வேதனைகள்

புலம் பெயரும்
தமிழினத்தின்
ஓட்டுமொத்தக் கண்ணீராய்
என் தனிமைக் கவிதைகள்
தொடர்ந்தும் ஈரமாய் ஓழுகும்.

- சி.அஜந்தன்



நமது கவிதை வளர்ச்சியின் இடைவெளிகள்

பேராசிரியர் சபா.பிஷயராசா

இலங்கையின் தமிழ்க் கவிதையாக்கங்கள் களும், கவிதைத் திறனாய்வுகளும் பெருமளவிலே புலமைப் பின் புலத்திலே முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அடிமட்டமக்கள், விளிம்பு நிலையினர், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர், மீன்பிடி மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர் முதலியோரின் புலக்காட்சியை அடிப்படையாகக்கொண்ட கவிதையாக்கங்கள் பெருமளவில் எழவில்லை. அவர்கள் மத்தியிலிருந்து நவீன கவிதையாக்குனர்கள் முகிழ்த்தெழாதிருக்கும் நிலையில், படித்த மத்திய தர வகுப்பினரே அவர்களது உணர்வுகளைத் தமது புலக்காட்சி (PRECEPTION) வழியாக வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இலங்கையின் கவிதை வளர்ச்சி பற்றி எம்.ஏ.நுஃமானும் அ.யேசுராசாவும் (2003) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றனர். “ஈழத்திலே தமிழ்க் கவிதைக்குச் சமூக நரஹ்பது ஆண்டு கால வரலாறு உண்டு. 1940 களிலிருந்து இங்கு நவீன தமிழ்க் கவிதை அதன் முழு

அர்த்தத்தில் தோன்றி வளரத்தொடங்கியுள்ளது.” அவ்வாறு எழுதும் போது நவீன தமிழ்க் கவிதை என்பதற்குரிய விளக்கம் அங்கே தரப்படவில்லை. (பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் ப.12) அதே கட்டுரையின் பிற்தோர் இடத்தில் (ப.18) பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் பிற்தொரு முக்கிய பண்பு அதன் ஸ்தூலத்தன்மையாகும் (CONCRETENESS) திட்டவட்டமானதாக, நேரடியான பொருட்புலப்பாடு உடையதாகக் கவிதைகள் அமைவதையே நாம் ஸ்தூலத்தன்மை என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.”

கவிதையில் நவீனத்துவம் என்பதை வரையறை செய்தல் கடினமானதாயினும் அதற்குரிய சில பண்புகளைப் பின்வருமாறு பட்டியல்படுத்தலாம்.

- அ. மரபு வழி வந்த வரன்முறைப்பாடுகளை (FORMALITIES) நிராகரித்தல் அல்லது மீறுதல்
- ஆ. தமிழ்க் கவிதைப்போக்கில் இடம்பெற்ற நைந்து போன தேய்வியம்பலை (CLICHÉ) நீக்குதல்
- இ. மனோரதியப் பாங்கான அதீத விடுகற்பனை

கனில் (FANATACIES) இருந்து கவிதையை விடுவித்தல்

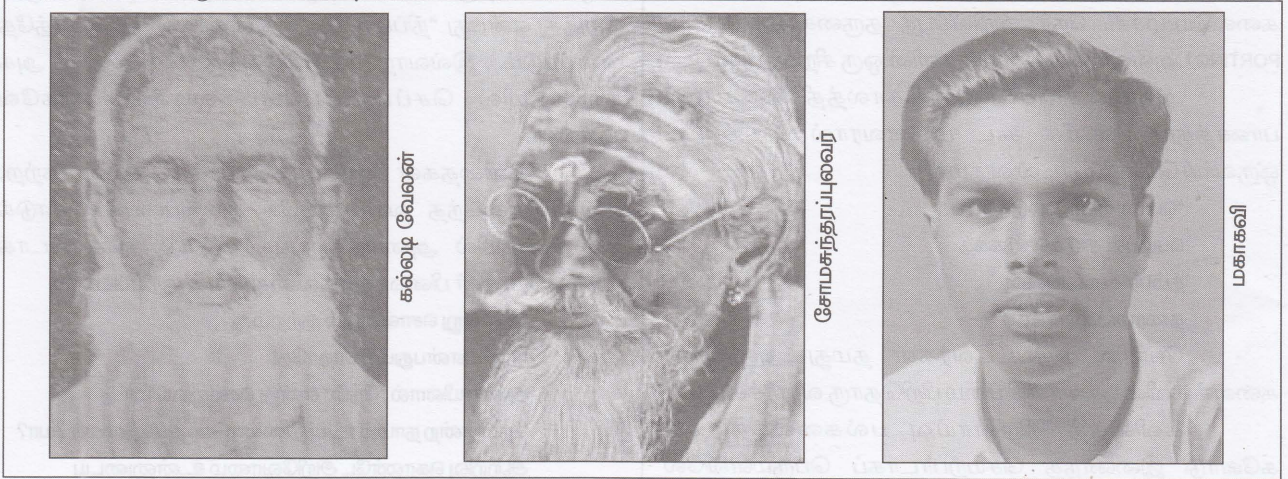
ஈ. சுற்றி வளைக்காது நேரடியாக வாசகருடன் உறவாடுதலும், நேர் அறிவிப்புச் (DIRECT REPORTING)செய்தலும்

உ. மக்களோடு உறவாடும் புதிய விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கருத்துக்களைக் கலையழகு குன்றாமல் கவிதை வெளிக்குக் கொண்டு வருதல்.

ஊ. நாட்டார் கவிதைகளிலே பேசப்பட்ட ஒடுக்கப் பட்டோரதும் விளம்பு நிலையி

நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் சிறுவர் செந்தமிழில் இடம்பெற்ற கவிதைகளிலும். பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளையின் காதலியாற்றுப்படைக் கவிதைகளிலும், பாவலர் துரையப்பாவின் பல கவிதைகளிலும் அவை இடம்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. பாவலரின் “தெத்தண்ணி தருவாயே அம்பலவாணா” என்ற கவிதை அதற்கு ஒரு நேர் எடுத்துக்காட்டு.

மஹாகவி, பாவலர் உருவாக்கிய மஹாயனாக் கல்லரியிலே பயின்றமையால் பாவலரின் செல்வாக்கு



ளரதும் அனுபவங்களை புதிய எழுத்துவடிவக் கவிதைகளின் உள்ளடக்கமாக்குதல்.

எ. கவிஞர்கள் தாம் பெற்ற அரசியல் மற்றும் சமூக வினைப்பாட்டு அனுபவங்களைக் கவிதைகளாக்குதல் - கவிஞர்களே வினைப்பாட்டாளராய் (ACTIVITIES) இருத்தல்.

ஏ. பேச்சோசையைக் கவிதையில் எழுத்தாளல் கவிதையின் நவீனத்துவம் மஹாகவியோடு ஆரம்பிக்கின்றது எனபது உறுதியான முன் மொழிவாக இல்லை.

ஆழமாக நோக்கினால் கல்லடி வேலன், பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை, சோமசுந்தரப்பலவர், முதலியோரின் கவிதைகளில் நவீனத்துவம் முகைய விழ்ப்பதைக் காணலாம். பேச்சு மொழி, எளிய சந்தங்கள், மேலாதிக்கத்தை நிராகரிக்கும் உள்ளடக்கம் முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய கவிதைகளை கல்லடி வேலன் எழுதினார். கவிதையை வினைப்பாட்டுக்குரிய (ACTIVISM) ஆயுதமாக்கிய அவர் சிறை சென்றமையும் இலங்கையின் கவிதை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும்.

கல்லடி வேலன் எழுதிய “அழகம்மா கும்பி” 1920 ஆம் 30ஆம் ஆண்டுகளிலே சாதாரண மக்களால் பாடப்பட்ட செய்தியின் முக்கியத்துவம், புலமை மரபுத்திறனாய்வாளரின் கவன ஈர்ப்பைப் பெருமளவிலே பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மஹாகவி பேச்சு ஓசையையும், வழக்கு மொழியையும் பயன்படுத்துவதற்கு முன்னரே

அவரிடத்து நிச்சயம் இடம் பெற்றிருக்கும் மஹாயனாவும் மஹாகவியும் பெயர் நிலையில் ஒப்புமை கொண்டவை என்று மேலோட்டமாகக் கூறுதலும் பட்டிமன்ற எடுத்துரைப்புக்குச் சமனாகும்.

மஹாகவி, முருகையன், நிலாவணன், முதலியோரின் கவிதைகள் படித்த, வாசிப்பு முதிர்ச்சி பெற்ற வாசகரின் சுவைப்புக்கே பெரும்பாலும் இட்டுச் செல்கின்றன. வரன்முறையான கல்வி கற்றோரே இலக்குமாந்தராகின்றனர். சோமசுந்தரப்பலவரின் “ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை” என்ற பாடலும் கல்லடி வேலனின் அழகம்மா கும்பிப் பாடல்களும் சாதாரண மக்களாற் பாடப்பட்டமை போன்று அவர்களின் ஆக்கங்கள் கீழ் மட்டங்களுக்கு இறங்கிச் சுவற வில்லை. அந்நிலையில் கவிதையையும், பாடலையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

சமூகத்தின் அடித்தளத்தினரிடையே கவிதையை எடுத்துச் செல்லும் முயற்சியை சில்லையூர் செல்வராசனும், முருகையனின் சகோதரர் இ.சிவானந்தனும் முன்னெடுத்தனர். ஆனால் அந்தச் செயற்பாடுகளும் உரிய வெற்றியைக் கொடுக்கவில்லை. கவியரங்கக் கவிதைகள் அதற்குரிய முன்னெடுப்பு ஆயிற்று.

கவிதையில் நவீனத்துவம் பற்றிப் பேசும் பொழுது. இ.சிவானந்தனின் வகிபாகம் முக்கியமானதாக மேலெழுகின்றது. மக்களோடு இடையூறு கொள்ளும் விஞ்ஞான கவிதை வடிவிலே புனைந்தவர் இ.சிவானந்தன் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும், ஆசிரியராகவும், நடிகராகவும் இருந்த அவரது அறிவியற் சமூக அனுபவங்கள் “கண்டறியாதது” என்ற தொகுதியில்

உள்ளடங்கின. தொழில்நுட்பத்தின் சமூக ஊடாட்டங்களை பெறும் பொறி முறையாகக் கூறாது கவிதையழகு வெளிக்குக் கொண்டு வர அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி தனித்துவமானது.

இந்நாட்டின் போர்ச் சூழலில் புதிய புதிய வாய்மொழிக்கவிதைகள் தோற்றம் பெற்றன. யார் பாடியவர் அல்லது இயற்றியவர் யார் என்று அறியப்படாதுமாணவர் மத்தியியே பல பாடல்கள் நிலவி வந்தன. சமூக நெருக்குவாரம் மேலெழும் போது வாய் மொழிக்கவிதைகள் உருவாக்கம் பெற்றமை போர்களுக்கு முகம் கொடுத்த நாடுகளில் இடம்பெற்ற ஒரு முக்கிய கலையெழுச்சி. நேர் அறிவிப்புத் தருகை (DIRECT REPORTING) அவ்வகைக் கவிதைகளின் ஒரு சிறப்புபண்பு.

அவ்வகையில் போர்க்காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்துப் பள்ளிக் கூட மாணவரால் பாடப்பட்ட ஒருவாய் மொழிப்பாடல் வருமாறு:

“பொம்மர் படமெடுக்கப்
பெடியள் அடுக்கெடுக்கத்
தம்பர் கடை வளவு
தரைமட்டமாச்சுதடி”

போரில் ஈடுபட்டவர்கள் தமது அனுபவங்களைக் கவிதைகளாக்கியமை பிறிதொரு வளர்ச்சி.

கவிதைத் திறனாய்வு பல்கலைக்கழகங்களோடு இணைந்த செயற்பாடாகப் பெருமளவிலே இடம்பெற்று வருகின்றமையால் மத்திய தர வர்க்கப் புலக்காட்சி யினூடான கருத்துக்களும், புலமை நிலைக்குரிய விபரிப்புக்களும் மேலோங்கியுள்ளன. கவிதைகளும், கவிதை புனைவோரும் தொடர்பாக முன்மொழியப்பட்ட வாய்ப்பாடுகளை மீள மீள ஒப்பு வித்தலும், மேலோங்கத் தொடங்கியுள்ளது. மாற்றுக் கருத்துக்கள், மாற்றுப்பகுப் பாய்வுகள், மாற்று முன் மொழிவுகள் ஆகியவற்றுக்கு இடம் கிடைக்காத ஒற்றைப் பரிமாண விபரிப்பு முறை மேலோங்கியுள்ளது.

நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும் எட்டப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பேச்சு மொழி வளம் கவிதை வெளிக்குள் கொண்டுவரப்படவில்லை. விளிம்பு நிலையினரின் பேச்சு மொழிச்சொற்களை மானியல் தமது சிறுகதைகளிலும் நாவல்களிலும் கொண்டு வந்த அளவுக்கு இணையாக இல்லாவிட்டாலும், சிறிதளவேனும் கவிஞர்களாற் கொண்டு வர முடியாமற் போய் விட்டது.

அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக இருப்பது கவிதையாக்கம் பெருமளவிலே மத்திய தரவர்க்கத் தளத்திலே சிக்கிநின்றலாகும். இவ்விடயம் பற்றி பேராசிரியர் செ.யோகராசா, மற்றும் க.இரகுபரன் ஆகியோருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்த வேளை ஒரு கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது.

கவிதை வடிவம் டானியல் எடுத்தாண்ட அடி நிலை மக்களின் பேச்சு மொழியை இலாவகமாக கையாள்வதற்கு இடந்தராதிருக்கின்றதோ என்ற ஐயப்பாட்டை நண்பர் இரகுபரன் தெரிவித்தார்.

டானியல் பயன்படுத்திய ஒடுக்கப்பட்டோரின்

பேச்சு மொழி அவரது சமகாலத்திலே கவிதை எழுதியோரிடத்து நீட்சிகொள்ளா திருத்தலை அவதானிக்கும் பொழுது, உரையாடல் களுக்கு கவிதையிலே இடமில்லாதிருத்தலும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

செப்பனிடப்பட்ட பேச்சுமொழியையே மஹாகவியும், முருகையனும், நீலாவாணனும் தமது கவிதைகளிலே ஓரளவு பயன்படுத்தினர். உதாரணமாக மஹாகவியின் “தேரும் திங்களும்” கவிதையில் வரும், நில், நிறுத்து, புல், புலை, கொல், கொளுத்து, முதலியவை செப்பனிடப்பட்ட வடிவங்கள். நில் என்பது யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு வழக்கில் “நில்லடா” என்றும் நிறுத்து என்பது “நிப்பாட்டா” என்றும் விசுதி சேர்த்தே பேசப்படும். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு சொல்லும் அக் கவிதையில் செப்பனிடப்பட்ட வடிவங்களாகவே யுள்ளன.

கவிதைகள் வரன்முறையாகக் கல்வி கற்ற, வளர்ச்சியடைந்த வாசகருக்கே சுவைப்பைக் கொடுக்கும் வகையில் அமைந்திருப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக முருகையனின் பின்வரும் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

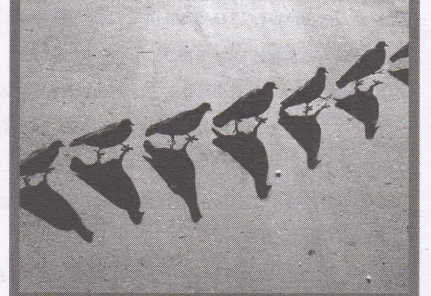
“நீ என்று சொல்வதும் குற்றம்
“நாம்” என்பதும் போதாதே!
ஆகையினால் “நேம்” என்று செல்லுவமோ
நேம் என்ற நாமம் உயர்திணையோ அஃறிணையோ?
ஆற்றிவு கொண்டே அறிவோமை உன்னுடைய
கூறாகக் கொண்டுள்ளாய்
ஆதலின் நேம் என்னல்
உயர்திணையேதானோ, உயர்திணையே தானோ”

(எங்கள் துணையே இளிய உலகமே)

சமூகத்தின் அடிமட்டங்களில் வாழ்வோருக்கு, அதாவது ஆரம்பநிலை எழுத்தறிவு கொண்டோரிடத்து நாம் இனங்காணும் கவிஞர்களது ஆக்கங்கள் சென்ற டையவில்லை. முதிர்ச்சியடைந்த வாசகர் மட்டங்களிலே தான் அவற்றின் சென்றடைதல் நிகழ்ந்தது. பாடப்படும் கவிதைகளாக அல்லது பாடங்களாக முருகையன் மற்றும் மஹாகவியின் கவிதைகள் இசையமைப்பாளர் கண்ணனால் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அவை அடிமட்டங்களை எட்டிச்சுவறவில்லை. பேச்சோசைக் கவிதைகள் என்று சொல்லப்பட்டவை ஏன் அத்தகை மாந்தரை எட்டத் தவறின என்பது ஆய்வுக்குரியது. அதே வேளை, மஹாகவி முருகையன் முதலியோரது கவிதையாற்றலைக் குறைத்துமதிப்பீடு செய்யவும் முடியாது.

கருத்தாடல்களும், ஆக்கங்களும், புலமைச் சுவர்களுக்குள் அல்லது ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் மட்டும் நிகழ்ந்து கொண்டிருத்தலை மீளாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது. வினைப்படும் விசைகளுடன் கவிதைகள் விலகி நின்றமையும் சமூகத்தளங்களை எட்டாமையுக்கு ஒரு காரணம்.

சமகாலத்தைய பெண்ணியக் கவிதைகளும் படித்த நடுத்தர வர்க்கப் பெண்ணிடத்து நிகழ்த்தப்படும் கருத்தாடலாகவேயுள்ளது. மத்திய தர வர்க்கப் பெண்களின் புலக்காட்சியே கவிதையில் உள் நுழைகின்றது.



அ. யேசுராசா

எலுமிச்சை மரம்

(Lemon Tree)

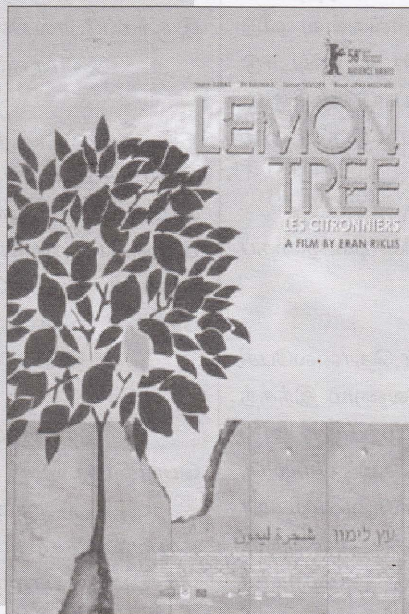
(106 நிமி., இஸ்ரேல், 2008)

எரான் நிக்லிஸ் என்ற இஸ்ரேலிய நெறியாளர் உருவாக்கிய திரைப்படம் இது. உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இதன் திரைச் சுவடியை, பலஸ்தீனியரான சுஹா அறாஃவ்வுடன் நெறியாளரும் இணைந்து எழுதியுள்ளார். அரபு, ஹீப்ரு ஆகிய மொழிகளில் உரையாடல்கள் அமைந்துள்ளன; இரண்டொரு இடங்களில் மட்டும் ஆங்கிலம் கையாளப்பட்டுள்ளது.

இஸ்ரேலையும் - பலஸ்தீனியர் வாழும் மேற்குக் கரையையும் பிரிக்கும் இடத்தில், கதை நிகழ்கிறது. நடுத்தர வயதினளான சல்மா ஸிடேன் என்ற பலஸ்தீனிய விதவைப் பெண்ணின் எலுமிச்சைத் தோட்டத்திற்கு எதிரே, புதிய வீடொன்றைக் கட்டி, இஸ்ரேலிய பாதுகாப்புமைச்சரான இஸ்ராயேல் நவோன், மனைவியுடன் குடியேறுகிறார். அமைச்சரின் பாதுகாப்புக்காக, எதிரேயுள்ள எலுமிச்சைத் தோட்டம் அகற்றப்படவேண்டுமென்று, அப்பிரதேச இராணுவப் படைத்தலைவர் கடிதம் அனுப்புகின்றார். மன நெருக்கடிக்கு உள்ளாகும் சல்மா ஸிடேன், தனது உரிமையை நிலைநாட்ட, ஸியாட்டாட் என்ற சட்டத்தரணியின் உதவியுடன் சட்டரீதியாகப் போராடுவதே கதை.

**

சல்மா எலுமிச்சம் பழங்களைத் துண்டுகளாக வெட்டி, போத்தல்களில் போட்டு ஊறுகாய் தயாரிக்கும் காட்சியுடன், திரைப்படம் ஆரம்பமாகிறது. பிறகு எலுமிச்சைத் தோட்டத்தில், தனது நீண்டகால உதவியாளான கிழவன் அபு ஹசா முடன் வேலைசெய்கிறார். வாகன மொன்று வந்து எதிர் வீட்டின் முன்பிற்கின்றது. அதிலிருந்து தளபாடங்கள் மற்றும் பொருள்கள் இறக்கப்படுகின்றன. ஒரு பெண் அவற்றை



வைக்கவேண்டிய இடங்களைச் சொல்கிறாள். சல்மாவும் அபு ஹசாமும் ஆச்சரியத்துடன் அவற்றைப் பார்க்கின்றனர். இரகசிய பாதுகாப்புச் சேவையைச் சேர்ந்த கிலாட்டும் இன்னொருவனும், அந்த வீட்டிலிருந்து இவர்களை அவதானிக்கின்றனர்.

**

மறுநாள், அமைச்சரின் வீட்டைச் சுற்றிக் கம்பி வேலி அமைக்கப்படுகிறது; அவதானிப்பு ஒளிப்பதிவுக் கருவியும் பொருத்தப்படுகின்றது. பிறகு, காவற்கோபுர மொன்றும் நிறுவப்படுகிறது.

சல்மாவும் அபு ஹசாமும் தோட்டத்தில் வேலை செய்கையில், செடிகளைக் கட்டாக எடுத்துச் செல்கின்றனர். “உனது தந்தை இந்த மரங்களை நாட்டியநாள் நினைவில் இருக்கிறது. அவரது கரங்கள் ஆசீர்வதிக் கப்பட்டவை! ஒருமுறை நாங்கள் சீமை இலந்தைப் பழங்களைச் சாப்பிட்ட பின், குழியில் அவர் துப்பினார்; ஒரு கிழமைக்குள் அது பெரிய மரமாக முளைத்தது. மிக இளவயதில் அவர் இறந்தது துயரம். அவரது ஆன்மாவுக்கு கடவுள் சாந்தி அளிப்பார்.” என்று அபு ஹசாம் சொல்கிறார்.

“அவரது ஆன்மா சாந்தி அடையட்டும்” என்கிறாள் சல்மா.

கிலாட்டும் ஜாக்கோப்பும் தோட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் நின்று உரையாடுகின்றனர்.

“நான் என்ன சொல்லமுடியும் ஜாக்கோப்? இந்தத் தோட்டத்தை நான் விரும்பவில்லை.” - கிலாட்.

“நான் சொன்னேன், இந்தத் தோட்டம் ஐம்பது வருடங்கள் பழமையானது. இதுவரை பிழையாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. உரிமையாளரை எனக்குத் தெரியும்.... தனியே உள்ள ஏழ்மையான பெண். எலுமிச்சம் பழங்கள் மூலம் கஷ்டப்பட்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறாள்.” - ஜாக்கோப்.

“அவளது கணவனைப் பற்றி

என்ன?”

“அவனை எனக்கு நன்கு தெரியும். ஆனால், சில வருடங்கள் முன் அவன் இறந்துவிட்டான்.”

“எப்படியானாலும் தோட்டத்தினூடாகப் பயங்கரவாதிகள் நுழைந்து தகவல் திரட்டுவதையோ, கைக்குண்டு வீசுவதையோ எது தடுக்கும்?”

“கிலாட்.... பாதுகாப்பு வேலிகள், காவற் கோபுரம், உணர்கருவிகள், படைவீரர், இரகசியச் சேவையினர் எல்லாம் போதாதா? வேறென்ன நாங்கள் செய்ய வேண்டும்!”

சலசலப்புச் சத்தம் கேட்டுத் திடீரென, கைத்துப் பாக்கியால் கிலாட் குறி வைக்கிறான். அங்கு சல்மாவும் அபு ஹசாமும். ஜாக்கோப் கிலாட்டைத் தடுத்தபடி, சல்மாவைப் பார்த்துப் புன்னகைத்து தலைசாய்க்கிறார். அவர்கள் இவர்களைப் புதிருடன் பார்த்துவிட்டு நகர்கின்றனர்.

“கேள், இங்கு நான் முடிவு எடுக்கவில்லை. ஆனால், அது எவ்வளவு இலகு என்று நீயே பார்க்கிறாய்.” - கிலாட்

**

கடிதமொன்றைப் படைவீரன், அபு ஹசாம் மூலம் சல்மாவின் வீட்டில் சேர்ப்பிக்கிறான். அது அவளுக்கு விளங்காத ஹீப்ரு மொழியிலிருக்கிறது. சமூகப் பெரியவரான அபு கமாலிடம் அக்கடிதத்தைக் கொண்டு சென்று, சல்மா காட்டுகிறான். அவர் அதனை வாசித்துச் சொல்கிறார்: “இது மத்திய மண்டலப் படைத்தலைவனிடமிருந்து வருகிறது. உனக்கு எதிரிலுள்ள பாதுகாப்பு அமைச்சரின் வீட்டுப் பாதுகாப்புக்கு உனது எலுமிச்சைத் தோட்டம் அச்சுறுத்தலாக உள்ளதால், அதனை வெட்டப்போவதாக அறிவிக்கிறான்... நாய் மகன்! முற்றிலும் உடனடிப் பாதுகாப்புத் தேவைக்காக’ என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.”

சல்மாயோசனையுடன் கண்கலங்குகிறான்.

“உம் நஸர் (சல்மா) ஏன் அழுகிறாய்? எங்களுக்கான சிறைச்சாலைகளை அமைக்க, எவ்வளவு நிலங்களை அவர்கள் கையகப்படுத்தினர் என்று உனக்குத் தெரியுமா? மேலும், எவ்வளவு வீடுகளை அவர்கள் உடைத்து அழித்தனர்! நீ நஷ்டஈடு பெறத் தகுதியானவன் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.... அதாவது, இஸ்ரேலியர்கள் பெருந்தன்மை உள்ளவர்களாம்!!”

“நன்றி!” எனக் கூறிப் போகிறான்.

“ஆனால்..., நாங்கள் அவர்களின் பணத்தைப் பெறுவதில்லை.” என்கிறார் அபு கமால்.

**

அமெரிக்காவிலுள்ள மகனுடன் தொலைபேசியில் சல்மா கதைக்கிறான். “யாருக்கு வேணும் இந்தத் தோட்டம்? அப்பா இறந்ததிலிருந்து, முயற்சிக்கு அது பெறுமதியானதல்ல. 150 டொலருக்கும் மேலாக உனக்கு அனுப்ப விரும்புகிறேன். ஆனால், அமெரிக்காவில் வாழ்வது செலவு நிறைந்தது. உனக்கு விளங்கும். சரியா? உனது மரங்களை மறந்துவிட்டு அமெரிக்கா

வுக்கு வா. நீ மகாராணி போல இருக்கலாம்!” என்கிறான் அவன். அவளின் உணர்வுகளை அவன் கணக்கி லெடுக்கவில்லை.

**

“எல்லைப்புறத்தில் வாழ உனக்குப் பயமாயில்லையா?” - ஊடக நிருபரான நண்பி, தமார் ஜெரா கேட்கிறான்.

“ஏன்?... பார் இந்தத் தோட்டத்தை. இது கவர்ச்சியுடன் அழகாய் இருக்கிறதல்லவா?” - அமைச்சரின் மனைவி மிரா நவோன்.

**

மேற்குக்கரையிலுள்ள இஸ்ரேலியப் படையின் சிவில் நிர்வாக அலுவலகத்துக்கு, சல்மா செல்கிறான். அங்கு அதிகாரி ஒருவன் சொல்கிறான்:

“கேள்.... உனக்கு இங்கு ஒன்றுமில்லை. அது படைத் தலைவரின் முடிவு. ஏன் முறைப்பாடு செய்கிறாய்? நாங்கள் உனக்கு நஷ்ட ஈடை அளிப்போம். சரியா? இங்கு பார், இந்த மக்களுக்கு உண்மையான பிரச்சினைகள் உண்டு. உனது பிரச்சினை சிறியது.”

**

பிறிதொரு வீட்டில் வாழும் தனது மகளின் கணவனுக்குத் தெரிந்த ஒரு சட்டத்தரணியிடம், சல்மா செல்கிறான்.

“பாதுகாப்பு அமைச்சரின் அயலவராக இருப்பது இலேசானதல்ல, ஹா....?” - ஸியாட்டாட்.

“தோட்டத்துக்கு அப்பால் நான் வசிக்கிறேன்.” - சல்மா.

“அவர்கள் உனக்கு நஷ்ட ஈடு தருவார்கள். உனக்கு அது தெரியும். சரியா?”

“எனக்குத் தெரியும். மறைந்த எனது தந்தையிடமிருந்து முதுசமாக அந்தத் தோட்டம் எனக்குக் கிடைத்தது. எந்தப் பணமும் அதற்கு நஷ்ட ஈடு ஆகாது!”

“நிச்சயமாக...! நாங்கள் இராணுவ நீதி மன்றக்கு மனுச்செய்யலாம். ஆனால், அது இலகுவானதல்ல. கவனி, இஸ்ரேலிய இராணுவத்துக்கு எதிராக எங்களில் ஒருவர் செல்வதென்பது, இலகுவானதாய் இருக்கப்போவதில்லை.”

சல்மா ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

**

சல்மா நித்திரைகொள்கிறான். மஞ்சள் நிற எலுமிச்சம் பழங்கள் ‘தொப் தொப்’பென நிலத்தில் விழுகின்றன. கண் விழிக்கிறான். கட்டிலில் இருக்கும் போது, பழைய நினைவு.... ‘சல்மா.... உயர்.... உயரத்தை அடை.’ - தந்தை சொல்கிறார். சிறுமி சல்மா, தந்தையின் தோளில் கைகளை உயர்த்தியபடி மகிழ்ச்சியுடன்.

“அப்பா!” - சல்மா.

**

இராணுவ நீதிமன்றில் விசாரணை நடைபெறுகிறது.

“... நான் முன்னர் சொன்னதுபோல, பாதுகாப்பமைச்சரின் வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் அந்தத் தோட்டம், யதார்த்தமான - விரைவில் நடக்கக்கூடிய

தாக்குதல் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. அதனால்....” - இராணுவ சட்டத்தரணி.

ஸியாட் குறுக்கிடுகிறான்.

“எனது கட்சிக்காரரின் தோட்டம் அரசின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலென்று, எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஐம்பது வருஷத்துக்கு மேலாக அது இருக்கிறது. ஒருமுறை கூட அங்கிருந்து சுடப்படவில்லை.” - ஸியாட்.

“செப்ரெம்பர் 2000 இலிருந்து மாத்திரம், யூத மக்களின் உயிர்கள் மீதும் உடைமைகள் மீதும், இருபதினாயிரத்துக்கு மேலான பயங்கரவாதக் குற்றத்தாக்குதல்கள், பயங்கரவாத அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முறையீட்டாளரின் தோட்டத்துக்கூடாகப் பயங்கரவாதிகள் புலனாய்வுத் தகவல்களைத் திரட்டி, கைக்குண்டையோ வெடிகுண்டையோ அமைச்சரின் வீட்டின்மீது வீசலாம்.... சுடலாம்.... இராணுவத்துக்குத் தெரியாமல் மரங்களிடை மறைந்து, இவற்றைச் செய்யலாம்.” - இராணுவ சட்டத்தரணி.

“இராணுவ நிர்வாகம் முறையீட்டாளரின் இழப்பைக் குறைக்க எண்ணியே, கவனமாகக் கலந்தாலோசித்து நஷ்ட ஈடை அறிவித்தது. அதனை அரசின் பெருந்தன்மையின் அடையாளமாகவும் கருதுகிறது. இன்ரிஃவடா சட்டத்தின்படி, பகைமையான பகுதியெனத் தோட்டத்தை அறிவித்து - நஷ்ட ஈடிலிருந்து விடுவிக்கும் அதிகாரம் பாதுகாப்பமைச்சருக்கு உள்ளபோதிலுமே, அவ்வாறு நஷ்ட ஈடு அறிவிக்கப்பட்டது. ஆகையால், முறையீடை நீதிமன்று நிராகரித்து, மரங்களை வெட்டுமாறு தீர்க்கிறது. தோட்டத்துக்கு வேலியடைக்கலாம் என்பதுடன், சல்மாஸிடேனோ அவரது பதிலாளோ உள்நுழைவதையும் தடைசெய்கிறது!” - நீதிவான்.

“அவர்கள் எனது மரங்களைத் தொட விட மாட்டேன்.” என சல்மாஸியாட்டிடம் சொல்கிறான்.

“இது நீதிமன்றின் தீர்ப்பு. எம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.” என்கிறார் அவர்.

சல்மாவின் யோசனை நிறைந்த முகம்.

கண்களிலிருந்து கண்ணீர்.

“சல்மா.... சல்மா.... நாங்கள் அவர்களது உயர் நீதிமன்றத்துக்குப் போவோம்.

இந்த முடிவு நிச்சயம்தானே?”

“நிச்சயம்.”

“அதன் அர்த்தம் என்னென்று, உனக்குத் தெரியும்தானே?”

“இல்லை. ஆனால் எனக்கு ஒன்று தெரியும்... வாழ்க்கையில் எனக்கும் துயரப் பங்கு உள்ளது.”

ஸியாட் எழுந்து, தனது கட்சிக்காரி இந்தத் தீர்ப்பை ஏற்காது உயர்நீதி மன்றத்துக்கு விண்ணப்பிக்கப் போவதாய்க் கூறுகிறார்.

சல்மாவின் முகத்தில் சிறு புன்னகை.

**

“அவள் உயர் நீதிமன்றத்துக்குப் போகிறாள்.” - நவோன்

“நான் ஆச்சரியம் அடையவில்லை. நானாயினும் இதைத்தான் செய்வேன். அவள் தனது வீட்டைப் பாதுகாக்கிறாள். இஸ்ராயேல், நீ என்ன எதிர்பார்க்கிறாய்?” - மிராநவோன்.

“எல்லாக் காலத்திலும் இது நடக்கிறது. இந்தப் பிரதேச வரலாற்றின் ஒரு பகுதி இது.”

“இப்போது மட்டும் அது எங்களுடையதாக இருக்கிறது.”

“என்னாலென்று சொல்கிறாயா? நான் என்ன செய்ய முடியும்? கொஞ்ச ஐயுமிச்சை மரங்களுக்காக வழமைக்கு எதிராகப் போவதா...?”

“நீங்கள்தான் பாதுகாப்பமைச்சர். கட்டளையை நீங்கள் மாற்ற இயலும்.”

“சிலவேளை அதை நான் செய்தால், யாராவது இங்கு வந்து உன்னையும் சுடலாம். மிரா, உண்மையில் நீ என்ன விரும்புகிறாய்? நாங்கள் இங்கிருந்து போக வேண்டுமென்கிறாயா?”

“வேறொரு தீர்வு கட்டாயம்.”

வேலியின் உட்புறம் ஒரு விளம்பரப் பலகை.

**மரண அபாயம் - இராணுவ வலயம்
வேலியைக் கடந்து செல்பவர் அல்லது
சேதப்படுத்துபவர்,
உயிராபத்துக்கு உள்ளாவார்!**

“மூவாயிரம் வருடங்கள், யாருமே கண்டுபிடிக்கவில்லை.”

“அதனாலென்ன, அது எங்களின் காலத்துக்குரியதாகலாம். பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்துங்கள்.”

(கிண்டலாக) “எல்லா இராணுவத்தையும் ஏன் இங்கு கொண்டுவரக் கூடாது? லெபனானையும் வேறு பிரதேசங்களையும் விட்டுவிட்டு, உன்னை அவதானிப்பதற்காக....”

“அபாரம்.... மிகவும் முதிர்ச்சி இஸ்ராயேல்!”

“மிரா, எனக்கு அதிக வேலைகள் இருக்கு.”

“அப்படியெண்டா மரங்களை வெட்டுங்க. வழமைபோல யதார்த்தத்தைப் புறக்கணித்து....”

**

சல்மாவும் அபு ஹசாம் கிழவனும் பார்த்து நிற்கையில், தோட்டத்தைச் சுற்றி வேலி அமைக்கப் படுகிறது.

“நேர்மையாகச் சொல்வதானால், மரங்களை வெட்டுவதை நான் எதிர்க்கிறேன். ஆனால், இரகசிய சேவையினரையாரால் எதிர்க்க முடியும்?” - நவோன்.

“ஆனால் நீங்கள்தான் அவர்களுக்குத் தலைமைப் பொறுப்பில்.” தமார் ஜெரா.

“ஜெரா, இந்தப் பெண்ணை எனக்குத்

தெரியாது. அவளை நான் கண்டதும் இல்லை. அவள் அமைதியானவள் என்று மிரா சொல்கிறாள். எனது தந்தை வழமையாய்ச் சொல்வது என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா? ‘பலஸ்தீனியர் நம்பிக்கை கொண்டால்தான், நாங்கள் நிம்மதியாக நித்திரை கொள்ளலாம்.’ ஆனால்... எந்நிலையிலும் மரங்கள் வெட்டப்பட வேண்டும்.”

**

வேலியின் உட்புறம் ஒரு விளம்பரப் பலகை.
மரண அபாயம் - இராணுவ வலயம்
வேலியைக் கடந்து செல்பவர் அல்லது
சேதப்படுத்துபவர்,
உயிராபத்துக்கு உள்ளாவார்!

**

காலையில் சல்மா வேலியைப் பார்க்கிறாள். கம்பி மேல் ஏறித் தோட்டத்துள் போகிறாள். மரங்கள் பல வாடி உள்ளன. ஓரத்திலுள்ள நபர்க் குழாய்மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறாள்.

“போ! இங்கு நீ வரக்கூடாது!” - இரகசிய சேவை அதிகாரி.



“மரங்கள் வாடுகின்றன.” - சல்மா.

மிரா யன்னலால் பார்க்கிறாள்.

எலுமிச்சம் பழங்களைப் பிடுங்கியபடி,
சல்மாவும் அவளைப் பார்க்கிறாள்.

மிரா, யன்னல் திரையை இழுத்து மூடுகிறாள்.

**

றமல்லா - மேற்குக்கரை.

பலஸ்தீன அதிபரைச் சந்திக்க, அவரின் அலுவலகத்துக்கு சல்மாவும் ஸியாட்டும் செல்கின்றனர். ஆனால், வேலைகள் அதிகம் இருப்பதால் அவரைச் சந்திக்க இயலாது எனச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே, அலுவலகத்தில் மனுவைக் கொடுத்துத் திரும்புகின்றனர்.

**

உயர்நீதிமன்ற விசாரணைக்கு அபுஹசாமைத் தயார்ப்படுத்த, சல்மாவின் வீட்டுக்கு ஸியாட் வருகிறான்.

அபுஹசாம் சொல்கிறார்:

“ஸியாட் அவர்களே கவனமாய்க் கேளுங்கள்.

நான் ஒருபோதும் திருமணம் செய்யவில்லை,

குழந்தைகளும் இல்லை - ஆனால் சல்மா மட்டும். அவள் ஐந்து வயதே இருக்கையில் தாய் இறந்து விட்டாள். அவளின் தந்தையுடன் சேர்ந்து நானும் அவளை வளர்த்தேன். இந்த உலகத்தில் எனக்கிருப்பது அவள் மட்டும் தான். இதை நன்றாக நினைவில் வைத்திருங்கள்... எனக்கு இருப்பது...”

**

மிரா தொலைக்காட்சி பார்க்கிறாள்.

நவோனின் உரை தொலைக்காட்சியில் காட்டப்படுகிறது.

“... உண்மையில் என்னைத் தொல்லைப் படுத்துவது, ஈரானின் அணு அச்சுறுத்தலும் ஹெஸ் பொல்லாவின் தாக்குதல்களும் தான். எப்படியாயினும் இந்த மரங்கள் விவகாரமும் என்னை நிலைதடுமாற வைக்கின்றது. தனது வாழ்நாள் முழுதும் எனது தந்தை, போராளியாகவும் தோட்டக்காரனாகவும் இருந்தார். ‘மரம் ஒரு மனித ஜீவியைப் போன்றது. அதன் ஒரு தலைமுடியையும் தொடக்கூடாது!’ என்று, சொல்லித் தந்துள்ளார். எங்களின் ஞானிகள், ‘மனிதன் மரம் போன்றவன்...’ என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர்.”

**

சல்மா பழங்கள் பொறுக்குவதை மிரா காண்கிறாள்.

வேலியின் அருகில் செல்கிறாள்.

இருவரும் ஒருவரையொருவர் மௌனமாய்ப் பார்க்கின்றனர்.

**

உயர்நீதிமன்றம்.

“இது வெறுமனே எனது கட்சிக்காரியின் சொத்துரிமை மீறல் மட்டுமல்ல. கூடவே, அந்த மரங்களுடனான அவரது உணர்ச்சிபூர்வப் பிணைப்பையும் குறைத்து மதிப்பிடுகிறது! காலம்சென்ற அவரின் தந்தையே இந்த மரங்களை நாட்டி வளர்த்தார். மேலும், மரங்களை வெட்டுவதற்கான பிராந்திய படைத்தலைவரின் அதிகாரம், சர்வதேச சட்டத்துடன் இணங்கவில்லை. மனித விழுமியங்கள் மட்டுமல்லாது, ஜெனீவா ஒப்புந்தத்தின் 53 ஆவது பிரிவு - தனிப்பட்ட சொத்து, நிலம் அல்லது உடைமைகளை ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் அழிப்பதைத் தடை செய்கிறது!” - ஸியாட்.

“கற்றறிந்த எனது சக சட்டத்தரணி, 53 ஆவது பிரிவைத் தொடர்ந்து பார்க்காதது குறைபாடு. ‘மிக அவசரமான இராணுவத் தேவைக்காக இல்லை யென்றால்...’ என்றும் அது சொல்கிறது!” - இராணுவ சட்டத்தரணி.

**

நீதிமன்றில், மென்மையான குரலில் - உணர்வுகளில் ஒன்றித்தவராய் அபுஹசாம் சொல்கிறார்:

“நாற்பது வருடங்கள் - ஒவ்வொரு நாளும் நானும் சல்மாவும், நிலத்தையும் மரங்களையும் பண்படுத்தினோம். இது வெறுமனே மரங்களுக்குத் தண்ணீர் விடுவதோ பசளை இடுவதோ மட்டுமல்ல. மனிதர்களைப் போன்றவை அவை. அவற்றுக்கு ஆன்மா உண்டு;

அவற்றுக்கு உணர்வுகளுண்டு. உரையாடப்படுவதற்கும், அன்பாகக் கவனிக்கப்படுவதற்குமான தேவை, அவற்றுக்குமுண்டு. நான் உழவு இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதில்லை; எனது கரங்களை மட்டுமே பயன்படுத்துவேன். இந்த மண் - இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, பரந்த உலகிலுமே மிகச் சிறந்தது!”

ஓர் இராணுவத் தரப்பு நிபுணர், திருமதி ஸிடேனின் நிலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் இது வென்று பொதியொன்றைக் காட்டி, ஆய்வுகூட அறிக்கையின்படி - நீண்டகாலப் பராமரிப்பின்மையால் பெரும்பாலான மரங்கள் பழங்களைத் தருவதில்லை என்றும், ஏனையவை நோய்த் தாக்கத்தினால் பழுதான பழங்களைத் தருவதாகவும் கூறுகிறார். ஸியாட் எழுந்து, தோட்டத்துக்குள் சல்மா நுழைவதைத் தடுக்கும் சட்டத்தினால்தான் இவ்வாறு நிலைமை உள்ளது. சட்டத்தைப் புறக்கணித்து சல்மா சென்ற வேளைகளில், படையினராலும் இரகசிய சேவைப் பிரிவினராலும் துப்பாக்கி முனையில் அவள் துரத்தப்பட்டதாகவும் சொல்கிறார்.

**

வழக்கு விடயமான சந்திப்புகளினாலும் தொடர்பினாலும், சல்மாவுக்கும் ஸியாட்டுக்குமிடையில் நெருக்கமான உறவு ஏற்படத் தொடங்கியிருந்தது. ஒருநாள் சல்மாவின் வீட்டுக்கு அபு கமால் வருகிறார். தான் இருவரைப் பற்றியும் மோசமான கதைகளைக் கேள்விப்படுவதாகக் குறிப்பிடும் அவர், இறந்த அவளது கணவனின் நினைவையும் கௌரவத்தையும் யாராவது கெடுப்பதைத் தான் அனுமதிக்கமாட்டார் - அது அவளென்றாலுங்கூட என்று சொல்கிறார். தான் இன்னொருமுறை இங்குவரும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்றும், சொல்லிச் செல்கிறார்.

**

அமைச்சரின் வீட்டில் விருந்தொன்று நடக்கிறது; பலர் கூடியிருக்கின்றனர். எலுமிச்சம் பழங்கள் வாங்க உதவியாளர் மறந்துவிட்டனர். எனவே, பக்கத்துத் தோட்டத்தில் பழங்களைப் பிடுங்குமாறு சொல்லப்படுகிறது. படைவீரர் சிலர் பாதுகாப்புக்காக நிற்கச் சிலர் பழங்களைப் பிடுங்கிப் பெட்டிகளில் போடுகின்றனர். சத்தம்கேட்டு சல்மா ஓடி வருகிறாள்.

“என்ன செய்கிறீர்கள் இங்கே? என்னுடைய தோட்டத்தில் நுழைய, யார் அனுமதித்தது? என்னுடைய எலுமிச்சம் பழங்களை, நீங்கள் ஏன் பிடுங்குகிறீர்கள்? இங்கிருந்து போங்கள்!” என்று சத்தம் போடுகிறாள்.

படைவீரர் அவளைத் தடுக்கின்றனர்.

“வெளியே போ.... நான் சொன்னேன். அவற்றை (பழங்களை) விட்டுவிட்டுப் போ!” - சல்மா.

பழங்களுள்ள பெட்டியைப் பறித்து நிலத்தில் வைக்கிறாள்.

“போ! உனக்கு இங்கே அனுமதியில்லை. நாங்கள் உன்னைக் கைதுசெய்ய முன் போய்விடு!” - படைவீரன்.

சல்மா நிலத்தில் கிடக்கிறாள்.

மிரா, அமைச்சர், விருந்துக்கு வந்தோர் பலரும் அவளைப் பார்க்கின்றனர்.

சல்மா நிலத்திலிருந்து எழுந்துகொண்டு, கோபத்துடன் அவர்களைப் பார்க்கிறாள். பழங்களை ஒவ்வொன்றாய்ப் பொறுக்கி, அவர்களிடம் எறிகிறாள்.

“வெளியேறு... வெளியே போ. நீங்களெல்லாரும் வெளியேறு!” - சல்மா கத்துகிறாள்.

ஒரு படைவீரன் அவளைப் பிடித்துக்கொள்ள, அவள் திமிறுகிறாள்.

அமைச்சர், “படைவீரனே!” எனக் கூப்பிட்டு, வேண்டாமெனத் தலையாட்டி அவளை நிற்பாட்டுகிறார்.

சல்மா பார்க்கிறாள்.

“எங்களுக்குக் கொஞ்சம் எலுமிச்சம் பழங்கள் தேவைப்பட்டது. நான் வருந்துகிறேன்.” - மென்மையாகச் சொல்கிறாள் மிரா.

**

பிறகு இரவில், மின்விளக்குகளின் ஒளியில் விருந்து நடக்கிறது. ஆடல் பாடல். எல்லோரும்



உல்லாசமாக....

அண்மையில் வெடிச்சத்தமொன்று கேட்கிறது. விருந்தினரிடையே குழப்பம். பாதுகாப்புப் பிரிவினர், வற்புறுத்தி அமைச்சரை உள்ளே கொண்டு செல்கின்றனர்.

திடீரென சல்மாவின் வீட்டுள் படையினர் புகுந்து, ஒளி பாய்ச்சித் தேடுகின்றனர்; எல்லாவற்றையும் கிளறிவிட்டுச் செல்கின்றனர். அங்கே சல்மாவைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

அடுத்த நாள் காலை, ‘யெடியொற்ற அஹ்நோ’ பத்திரிகை ஊடகவியலாளர் தமார் ஜெரா, சல்மாவிடம் வருகிறாள். படுத்திருந்தவளைப் பேர் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாள். திடுக்கிட்டு சல்மா எழும்புகிறாள். ஜெரா தன்னை அறிமுகம் செய்கிறாள்.

“இந்த அலங்கோலங்களுக்கு வருந்துகிறேன். நேற்றிரவு படைவீரர் இங்கு வந்திருந்தனர்.” - சல்மா.

“ஆக, பாதுகாப்பமைச்சரின் அயலவராக இருப்பது இலகுவானதல்ல, அப்படித்தானே?” - ஜெரா.

“அவர்கள் இங்கு வந்ததிலிருந்து என் வாழ்க்கை நரகமாகிவிட்டது. நேற்று, அமைச்சரே எனது எலுமிச்சம் பழங்கள் சிலவற்றைத் திருடி விட்டார்.”

“அமைச்சர்...? எப்படி?”

“அவரது விருந்துக்காக எலுமிச்சம் பழங்கள் பிடுங்க, படைவீரர் சிலரை எனது தோட்டத்துக்குள் அனுப்பினார். எனது அனுமதியைக் கேட்கவேண்டுமென அவர் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவர் எனது மரங்களை விட்டுவிட வேண்டுமென விரும்புகிறேன். தான் வருத்தப்படுவதாக, அவரது மனைவி நேற்றுச் சொன்னார். அவளை உனக்குத் தெரியுமா?”

“மிரா....?”

“ஓம்!”

“அவளை எனக்கு நீண்ட நாள் களாய்த் தெரியும்.”

**

“சில வேளைகளில் எமது நாடு எல்லைமீறிச் செல்கிறது. மேலும் உனக்கு நான் சொல்லலாம்.... மரங்களை அவள் பேணிக்கொண்டிருக்கையில், பல தடவைகளில் துப்பாக்கி முனையில், படையினர் அவளைத் துரத்தியுள்ளனர்.” - மிரா.

“ஆக, அவர்களுக்கு என்ன வேணுமாம்?” - ஜெரா.

“பயங்கரவாதிகள் அவளது தோட்டத்தினூடாக வந்தார்களென, அவள் ஒப்புக்கொள்ளவேணுமாம்.”

“இவற்றைப் பற்றி இஸ்ராயேல் என்ன சொல்கிறார்?”

“இஸ்ராயேல் அநேக அரபுக்களைக் கொன்றுள்ளார். ஆனால், அவர் என்ன செய்திருந்தாலும், அவர் செய்தவையெல்லாம் எம்மைப் பாதுகாப்பதற்கே. அத்துடன் அவர் உண்மையில் விரும்புவதெல்லாம், அவர்களுடன் சமாதானமாயிருக்கவே.... இது உனக்குத் தெரியும்.”

**

மிரா ஒருநாள், கம்பி வேலியின்மீது ஏறிப் பாய்ந்து, சல்மாவின் வீட்டருகில் போகிறாள். யன்னலால் பார்க்கிறாள். சமையலறை மேசையில் தலைகுனிந்த படி சல்மா அழுவதைக் காண்கிறாள். இரகசிய சேவை வீரன் வந்து, அவள் அங்கு செல்லக்கூடாதென அழைத்துச் செல்கிறான்.

**

மிராவுடனும் சல்மாவுடனும் ஜெரா நடத்திய உரையாடல் விபரங்கள், அவள் வேலை செய்யும் பத்திரிகையின் முன்பக்கத்தில் படங்களுடன் வெளிவருகின்றன. அதனைப் பார்த்து அதிர்ச்சி அடையும் நவோன், எல்லாம் தமார் ஜெரா செய்த வேலை என்கிறார். ஆனால், அவற்றைத் தானே வெளிப்படுத்தியதற்கு, மிரா ஒப்புக்கொள்கிறாள். அவள் பத்திரிகைக்குக் கடிதமலம் மறுப்பு அனுப்பவேண்டுமென, நவோன் விரும்புகிறார்; ஆனால் அதை அவள் ஏற்பதில்லை.

**

உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புநாள்.

கட்டடத்தின் வெளிப்புறத்தில், மிரா சல்மாவைக் காண்கிறாள். இருவரும் சிறுபுன்னகையுடன் பார்த்தல்.

நீதிவான் கூறுகிறார்:

“தனிப்பட்டவரின் உரிமையில் - வீடு, வாழ்க்கைக்கான பாதுகாப்பு என்பதில் - நாம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். அவசியத் தேவைக்கான கையகப்படுத்துதல் - நிலம், அது சார்ந்தவை தொடர்பானவை - என்பதில் உரிமை மீறல்களை இயன்றவரை, தேவைப் பூர்த்திக்கான குறைந்த மட்டத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்.”

பாதுகாப்புத் தேவைக்கான வேண்டுகோளுக்குப் போதியதாக, மரங்களை வெட்டுவதற்குப் பதிலாக அவற்றின் உயரத்தைக் குறைப்பது போதுமானதென்று, நாங்கள் முடிவெடுத்துள்ளோம். 50 வீதமான மரங்கள், 30 செ. மீ. உயரமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பமைச்சரின் வீட்டின் அயலிலுள்ள தோட்டத்திற்கு, இது தெளிவான தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.”

“உங்களின் முன்மொழிவு என்னையும், காலம் சென்ற எனது தந்தையையும் கணவரையும் அகௌரவப்படுத்துகிறது. எனது மரங்கள் உண்மையானவை; எனது வாழ்க்கையும் உண்மையானது. அரசாங்கம் ஏற்கெனவே, எங்களைச் சுற்றிவர மதில் கட்டுகிறது. அது போதாதா?” - சல்மா.

“தயவுசெய்து அமருங்கள் சல்மா ஸிடேன்” எனக்கூறி, நீதிவான் தொடர்கிறார்:

“மேற்கூறிய நடவடிக்கை, பாதுகாப்புத் தேவையைப் போதியளவில் பூர்த்தி செய்யவில்லையெனப் பிரதிவாதி தரப்பு கருதினால், அவர்கள் மேல் முறையீடு செய்யுமிடத்து அது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.”

**

வெளியில் ஸியாட் நிருபர்களிடம் சொல்கிறார்:

“அமெரிக்கத் திரைப்படங்களில் தான் மகிழ்ச்சியான முடிவு இருப்பது வழமை. நாங்கள் எதிர்பார்த்த தீர்ப்பு இதுவல்ல! எங்களுக்குச் சாதகமாக முழுத்தீர்ப்பும் இல்லை. ஆனாலும், இஸ்ரேலிய உயர் நீதிமன்ற வரலாற்றில் முதன்முறையாக, மரங்கள் வெட்டப்படவேண்டியதில்லை; அவற்றில் அரைவாசி மரங்களின் உயரம் குறைக்கப்படவேண்டுமெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது போராட்டத்தின் ஆரம்பமும், வெற்றிக்கான பாதையில் முதற்படியுமாகும்!”

**

ஸியாட் தனக்குப் பரிசளித்த உடைகள் சில வற்றையும், வீட்டி லிருந்த அவனது உடைகள் சில வற்றையும் சேர்த்து, தகரமொன்றில் எரியும் நெருப்பில் போட்டு சல்மா எரிக்கிறாள். அங்கு வரும் அபு ஹசாம், ஸியாட்டுக்கும் அரசியல் பிரமுகரின் மகளான ‘லாறா அபு லப்டா’வுக்கும் திருமணம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட செய்திகொண்ட பத்திரிகையைக் காட்டுகிறார். முன்பக்கத்தில் படத்துடனுள்ள அச்செய்தியைச் சல்மா பார்க்கிறாள். பின்னர் அமைதியாக, அப்பத்திரிகையை மடித்து நெருப்பில் போடுகிறாள்.

பிறகு அவரைப் பார்த்து, “என்னைப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம். நான் நன்றாக இருக்கிறேன். இந்த

வழியில் அதுவும் நல்லது!” என்கிறாள்.

அவரும் “ஓம்” என்கிறார்.

**

மிரா கணவனை விட்டு நீங்க முடிவெடுத்து, காரில் தனியே வீட்டிலிருந்து வெளியேறுகிறாள்.

மறுநாள் காலை, தனிமையிலுள்ள நவோன் எழுந்து யன்னலால் பார்க்க, உயர்ந்த புதிய மதிற்சுவர் தெரிகிறது. வெளியே சென்று அச்சுவரின் முன்னால் யோசனையுடன் அவர் நிற்கிறார்.

கட்டையாக வெட்டப்பட்ட எலுமிச்சை மரங்களின் இடையில் நடந்தபடி சல்மா. அவளின் முன்னாலும் உயர்ந்த புதிய மதிற் சுவர் தெரிகிறது. அவளும் அதன் அருகில் சென்று பார்க்கிறாள். பின்னர் திரும்பி, கட்டையாக வெட்டப்பட்ட மரங்களிடையே நடந்து செல்கிறாள்.

**

அக்காட்சியுடன் திரைப்படம் முடிகிறது!

**

இஸ்ரேலிய முன்னாள் பாதுகாப்பமைச்சரான ஷவுல் மொஃவால் சம்பந்தப்பட்ட, உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே இத்திரைப்படம். ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் எப்போதும் தமது நலன்களைப் பேணவே, உலகெங்கும் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகள் முனைகின்றன. “பாதுகாப்புத் தேவை” என்ற கவசத்துள், மக்களின் உரிமைகளும் நலன்களும் உணர்வுகளும் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அது இஸ்ரேலின் மேற்குக்கரையாக இருந்தாலும் சரி, இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகளானாலும் சரி - கதை ஒரேமாதிரித்தான்! பாதுகாப்பமைச்சரின் வீடு வந்ததன் பின்னர் தான், ஐம்பது வருடங்களாக இருந்த எலுமிச்சைத் தோட்டத்துக்கு ஆபத்து வருகின்றது. தோட்டத்தின் சொந்தக்காரி இன்னல்களுக்கும் அலைச்சல்களுக்கும் ஆளாக நேர்கிறது.

தண்ணீர் ஊற்றி, பசளை இட்டுப் பேணிப் பராமரித்தவருக்கு உள்நுழையக்கூடாதென்ற தடை! மறுவளத்தில் - தமக்குச் சொந்தமில்லாத - வேறு யாருடையவோ தோட்டத்தின் எலுமிச்சம் பழங்களைப் பிடுங்குவதில், பாதுகாப்பு அமைச்சருக்குக் கூச்சமோ தயக்கமோ இருக்கவில்லை! அமைச்சரின் நடைமுறையிலும் அதிகார அமைப்புகளின் செயல்பாட்டிலும் உள்ள இரட்டைத் தன்மை, பல இடங்களில் அம்பலமாகிறது. தனிமனித உரிமையை மதிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், “மறைந்த எனது தந்தையிடமிருந்து முதுசமாக அந்தத் தோட்டம் எனக்குக் கிடைத்தது. எந்தப் பணமும் அதற்கு நஷ்ட ஈடு ஆகாது!” என்ற சல்மாவின் உணர்வு நிலைப்பாடுக்கு மாறாக, “நஷ்ட ஈடு தரப்படும் தானே!” என்பது முன்வைக்கப்படுகிறது; “இஸ்ரேலியர் பெருந்தன்மையானவர்கள்” என்று காட்டும் கபடமும் அதனுள் ஒளிந்துள்ளது. தனது தந்தை தோட்டக்காரனென்றும், அவர், “மரம் ஒரு மனித ஜீவியைப் போன்றது. அதன் ஒரு தலை முடியையும் தொடக்கூடாது! என்று, சொல்லித்

தந்துள்ளார்.” என்றும் சொல்லும் அமைச்சர்தான், “ஆனால்.... எந்நிலையிலும் மரங்கள் வெட்டப்பட வேண்டும்.” என்றும் இன்னோரிடத்தில் சொல்கிறார்! மரங்களை அகற்றுவது அநீதி - அது தேவையற்றது என்ற கருத்து, அமைச்சரின் மனைவி மிராவின் மூலமும், இன்னொரு யூதரான ஜாக்கோப் மூலமும் வெளிக் காட்டப்படுகின்றமை, யூதர் தரப்புக்கு சமநிலைத் தன்மையை அளிக்கின்றது. பலஸ்தீனியரின் இயலாமை உணர்வு ஒரு கட்டத்தில், அபு கமால் என்னும் பெரியவர்வழி வெளிப்படுகிறது; அதற்கு மாறான போராட்ட உணர்வும் செயற்பாடும், சல்மா மூலமும் ஸியாட் மூலமும் வெளிக் காட்டப்படுகின்றன. பொதுவான தார்மிக நிலைப்பாடு - பிரித்தானிய ஊடகவியலாளரான தமார் ஜெரா, அமைச்சரினதும் சல்மாவினதும் கருத்துக்களைக் குவிமையப்படுத்தி வெளியிட்ட பத்திரிகைக் கட்டுரை வழியாக, நன்கு வெளிக்கொண்டு வரப்படுகிறது. சல்மாவுக்கும் ஸியாட்டுக்குமிடையில் உருவாகும் நெருக்கமான உறவுச் சித்திரிப்பு, திரைக் கதைக்கு முக்கியமானதல்ல; ஒருவிதத்தில் விலகிய நெருடலாகவும் அமைகிறது;



திரைச்சுவடியில் அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற உணர்வுதோன்றுகிறது.

சல்மா, ஸியாட், அபு ஹசாம், மிரா, இஸ்ராயேல் நவோன், தமார் ஜெரா பாத்திரங்கள் நன்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சல்மா பாத்திரத்தில் வரும் ஹியாம் அப்பாஸ் சிறந்த நடிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரது அமைதியான தோற்றமும் அலட்டிக் கொள்ளாத நடிப்பு வெளிப்பாடும் மனதில் பதிவை ஏற்படுத்துவன. இத்திரைப்படத்தில் அவரது சிறந்த நடிப்புக்காக, “21 ஆவது ஐரோப்பியத் திரைப்பட விருது” 2008 இல் வழங்கப்பட்டமை, குறிக்கத்தக்கது! சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் விருது பெற்ற முதலாவது பலஸ்தீனியர் இவர் எனவும் குறிக்கப்படுகிறது! இதே திரைப்பட விருது, சிறந்த திரைச்சுவடிக்காக எரான் றிக்லிஸ் மற்றும் சுஹா அறாஃவ் ஆகியோருக்கும் இணைத்து வழங்கப்பட்டது. பெர்லின் திரைப்பட விழாவின் “பனோரமா சபையோர் விருது”, நெறியாளர் எரான் றிக்லிஸ் பெற்றுக்கொண்டமையும் சிறப்பானதே!

09. 03. 2017

சேணங்களுடன் நதி

1. மேலாண்மை

காலகாலமாய்...
பெண்களை முன்னிறுத்தா
ஆணாதிக்கக் கோட்பாடுகள்!
சமய, சாஸ்திரப்
போர்வைகள் போர்த்திய
நிர்ப்பந்தங்கள்...!!

பெண் "புரியாத புதிர்"
என்றவன்
புரிந்துகொள்ள முடியாததன் மேல்
அச்சம் கொண்டு....

படையெடுப்புகளிலிருந்து
பாதுகாக்கப்படவேண்டியவளென்று....
அவளை உடலால்
அடையாளப்படுத்தி...!

ஆணின் நலத்திற்கே
பெண்ணென்று நெறிப்படுத்தி
சமயங்கள், நன்னெறி, நீதிநூல்கள்
இதிகாச, புராணங்கள்
கதைகள், காவியங்கள்
இயற்றியதோடு...
அவற்றிற்கு "இந்து தர்மம்"
என்று பெயர்கூட்டி - அவளை
மனிதப்பிறவிக்குரிய மதிப்புகளற்று
ஒரு வாழ்வியற் சாதனமாய்...
"குங்குமம், தாலி, மெட்டி" - இவை
ஆணுடனிடையான அடையாளங்களாய்...!

"எட்டும் அறிவினில், ஆற்றலில்
ஆணுக்கிங்கே இளைத்தவர்களில்லை!"
என நிரூபணமான பின்னரும்
தன் இருப்புக்காய்...
கருப்பையிலிருந்தே
போராரும் பெண்
முளையில் கட்டிய
செக்கு மடாய்...
ஆண் வகுத்த...
அவனுக்கல்லாத
ஒழுக்க வளையத்தினுள்...!

மனிதகுலத்தின் ஆதித்தாய்
மத்திய ஆபிரிக்கப் பெண்ணையென
விஞ்ஞானம் ஊகங்கள்
தெளிவித்த பின்னரும்...

ஆண் கடவுளின்



நெற்றிக் கண்ணிலிருந்தும்
உந்திக் கமலத்திலிருந்தும்
பெண் ஜனித்ததாய்க்
கூறப்படும் கதைகளை
நம்பும் உலகம்!

"பெண்"
துணைப்பிறவியல்ல!
மூலசக்தியானவள்
பெண்ணின் கருப்பையிலேயே
"செல்"எனும்"உயிர்த்திசு"
கரு உற்பத்திக்கு
மூலகாரணமாவதறிந்தும்
கருப்பைச் செயற்பாட்டை
மறுக்கும் கற்பிதங்களுடன்...!

ஆதிகாலக் குழுக்கள்
"நிஷஷா", "திவா" போன்ற
தாய்த் தலைவிகளால்
அறியப்பட்ட போதிலும்
பல பெண்களைச்
சேர்ந்து இனம் பெருக்கி
"நாயகப்பதவி" பெறும்
குரங்குகளைப் பார்த்து
புத்தியால் செலுத்தப்படும்
ஆண் -
உள்ளூர்வால் செயற்படும்
பெண்களை
பலதாரமணம் புரிந்து
தலைமையைத் தனதாக்கி
"தாயாண்மைச்" சமூகத்தினை
"மேலாண்மைச்" சமூகமாக்கிப்
பெண்களை வெற்றி கொண்டாள்!

எத்தரத்தில் இருக்கிறதோ
அத் தரத்தில்
இயங்கும் புத்தி
வெளி உலக அழுக்குகளினால்
பாதிக்கப்படா உள்ளூர்வவை
கூழ்ச்சியினால் வெற்றி கொண்டது!

2. கடைநிலை

ஆண் சோடித்த
மாயக்கருத்துக்களில்
தன்னிலிருந்து
தான் பிரிக்கப்பட்ட...
அண்டிப்பிழைக்க வைக்கப்பட்ட
பெண்

"கைம்பெண், வாழாவெட்டி,
மலடி, தேவதாசி
ஆணின் ஆன்மீக உய்வைத்
தடுக்கும் மாயப்பிசாசு"
என அவன்
சோடித்த பட்டங்கள் கூடி
சேணம் சமக்கும் நதியாய்...
நிரபராதியான பெண்
நிரக்கதியாய்...
கடைநிலைப் பிறவியானாள்!

நாகரிகப் பின்னோட்டங்கள்
சாதாரண பூப்பையும்
வேடிக்கையாக்கி
"பூப்பு"
அது விஞ்ஞானம்
வேறார்மோன்களின் மாற்றம்
புனிதமூலம்! தீட்டுமல்ல!
என்பதுணர்ந்தும்...
ஓய்வெடுத்தலைச்
சிறையாக்கி...

"மாதவிடாய்த் தீண்டாமை"
பெண்ணைக் குஷ்டரோகியாய்...
பலவீனமானவளாய்...
தீண்டத் தகாதவளாய்...

சாதாரண வாழ்க்கைச்சக்கரம்
பூப்புவித நீராட்டாய்...
ஊர்கூட்டி விழாவெடுத்து
பெண் குழந்தையை
காட்சிப் பொருளாக்கி...
பூப்பு
ஆணுக்குமுண்டு!

செல்வமனோகரி

ஆண்குழந்தைக்கும்
விடலைப்பருவத்தில்
மீசை முளைக்கும்
குரல் மாறும்
இதுவும்
வேறார்மோன்களின் மாற்றம்தான்!
எனினும்...
அவனுக்கு விழாவெடுப்பதில்லை!

3. அம்மா

அம்மாவின் பெண்ணியம்
மாறுபட்டது!

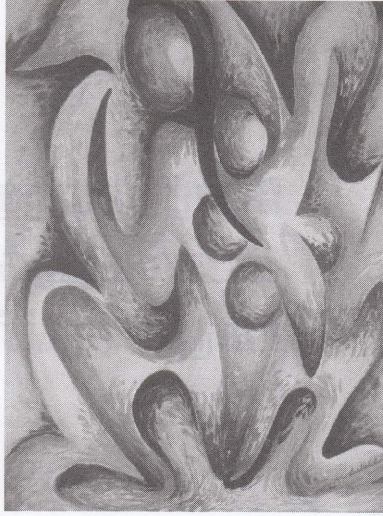
ஆகை உயர்வென்று கருதி
நடை, உடை, பாவனைகளினால்
ஆண்களின் "போலி"களாக
நடமாடும் பெண்களிலிருந்து
அவள் மாறுபட்டவள்!

ஆணின் அகங்காரத்திலும்
ஆதிகார தோரணையிலும்
கட்டுப்பெட்டித்தனங்களினாலும்
மலினமாய்ப்போன உறவுகளுடன்...
"பால்ய விவாகம்"
"உடன்கட்டை" யாவும்
கடந்து வந்த
"அந்தர்ஜன"ப்பெண்

ஆண்கள் செய்த
அச்சுக்குள்
திமிறித்திமிறிப்
பொருந்திப் போன
தன்கைத் தொலைத்தே
போன பெண் அம்மா!

காலம் கிழிக்கும் திகதிகள்
மனைவியாய்...அம்மாவாய்...
அவளைக் குடும்பக் கூட்டுக்குள்
குடிவைத்து
சமுதாய வரம்பிற்குள்
சட்டமிட்டு விட்டன!

பொருந்த முடியாமலும்...
விட்டுப் போகாமலும்...
உள்ளத்தின் கூனல்களை
நிமிர்த்தும் வழியற்றும்
இல்லா(ள்)நதியாய்...
எதுவும் "இல்லா"
"இல்லத்து அரசி"யாய்...



அங்கீகரிக்கப்படா உழைப்பும்...
வெளிப்படுத்த முடியா
உணர்வுகளுடனும்...
சம்பளமில்லாக் கூலியாய்...!

அரசாங்க வருமானமில்லா
விதவைக்கும்
"பிச்சைச்சம்பளமுண்டு"
அலுவலகக் கடமைகளுடன்
அதிகாலை முதல்
உழைக்கும் பெண்...
"அம்மாவின்"

இல்லக்கடமைகளுக்கு
மாதச்சம்பளம்... ஓய்வூதியம்
எதுவுமில்லை!

நோயுற்றாலும்...
அலுவலக கடமையிலிருந்துகூட
விடுமுறை கிடைக்கலாம்
ஆனால்
இல்லத்துக் கடமைகளிலிருந்து
விடுமுறை கிடைப்பதேயில்லை!

யாரும் கட்டளையிடாமலே
ஓய்வு நேரமென்பது பெண்ணுக்கு
வீட்டுவேலை நேரமாய்...
எழுதப்படாத சட்டமாய்...
உயர்பதவி வகிக்கும்
பெண்கள் கூட
இவற்றிலிருந்து தப்பிப்பதில்லை!

கூட்டுக்குடும்பங்கள்
சிதைந்துபோன இந்நாட்களில்
பிரசவகாலத்திலும்...

சரியான உணவுமின்றி
முறையான கவனிப்புமின்றி
வாழ்க்கை முழுவதுமே
வலிகளுடன் போராடியபடி...!

நேரத்தை விழுங்கும்
கடமைகளுடன்
தன் திறமைகளை வளர்க்கவோ
வெளிப்படுத்தவோ
இடைவெளியின்றி (space)
தவிக்கும் பெண்
அம்மா!

4. இருப்பின் தெளிவு

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையே
இருக்கும்
ஒரு நிரவப்பாடம்
பள்ளம்...!

எனினும்...
எந்த பள்ளமும
எம்மை வீழ்த்துவதில்லை!
எந்த எல்லைகளும்
எம்மைத் தீர்மானிப்பதில்லை!
நாமே எல்லைகளைத்
தீர்மானிக்கின்றோம்!

ஆண்
முன்மாதிரியென்று கொள்ளாமல்
"தான் முன்மாதிரி"யாக
இருப்பதுதான்
"பெண் சுதந்திரம்"

"திருமணம்", "நட்பு"
என்ற பெயர்களில்
"தோழமை வளையங்கள்"
இறுக்கும் போதெல்லாம்
இருப்பின் சிதைவுகளை...
உயிர்தொடும் வலிகளை...
அடையாளம் தொலைத்தல்களை...
ஆகை மீறியும்...
ஆணுடன் இணைந்தும்...
முழுவதாய்ச் சீர்செய்யப்
பெண்ணுக்கு
இன்னமும் கொஞ்சக்
காலம் வேண்டும்!

குறிப்பு: அந்தர்ஜனப்பெண் - பர்தாவுக்குள் இருப்பவள்



போர் முடிந்த பின்னரும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் ஓயவில்லை

நான்கு தசாப்த போர் முடிவுக்கு வந்த போதும் வடக்கு கிழக்கில் வன்முறைகள் குறைந்த பாடில்லை. அதிலும் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன் கொடுமைகள் இன்னுமொரு படி உத்வேகம் கொண்டுள்ளதாக தெரிகின்றது. போர்க் காலத்தில் இடம் பெற்ற பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும், பெண்கள் மீதான துஷ்பிரயோகங்களும் பெரும்பாலும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாலேயே நிகழ்த்தப்பட்டது பல நாடுகளில் பாலியல் வன்புணர்வுகளும் போரில் ஓர் ஆயுதத்தைப் போல பிரயோகிக்கப்பட்டது. குற்றவாளிகள் இனம் காணப்படாமையும் அவ்வாறு இனங்காணப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்படாமையும் கடந்த கால வரலாறாக இருந்தது. மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் செய்வதறியாது தவித்த தமிழ் மக்கள் இது தான் விதி என்றெண்ணி நெடுமூச்செறிவதை தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. அதையும் மீறி குரல் கொடுத்தவர்கள் மண்ணோடு மண்ணாக புதைக்கப்பட்டதும், பத்திரிகை தணிக்கையையும் மீறி சிலவற்றை வெளிப்படுத்திய பத்திரிகையாளர்களும், ஊடகவிலாயலாளர்களும், சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கொல்லப்பட்டமையும் மக்களை மௌனிக்க வைத்தது.

இன்று போர் ஓய்ந்து விட்டது. ஒரு தரப்பு ஆயதங்களும், ஆயுதாதாரிகளும் முடக்கப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டாலும் அரசுபடைகள் இன்னமும் போர்ப்பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றார்கள். ஆயுப்பிர

யோகம் மட்டுமே கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனினும் இன்றும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், குறிப்பாக பாலியல் வன்செயல்கள் தொடர்கின்றன. போரின் முடிவுக்குப்பின்னரான இந்த சில வருடங்களில் வடகிழக்கில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும், வன்னியிலும் இளம் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் அதிகரித்துள்ளன. இதில் குற்றவாளிகளாக ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மட்டுமல்லாது மண்ணின் மைந்தர்களும் இடம் பெற்றிருப்பது தான் துயரம் தருகின்றது. இவ்வாறு குற்றச்செயலில் ஈடுபடுபவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்புவதற்கு ஏற்ற துரதிஸ்டவசமான சூழல் இங்கு நிலவுகின்றது. குற்றவாளிகளாக இனங்காணப்பட்டவர்கள் கூட தப்புவதற்கான உதவி ஒத்தாசையாயும், சட்டத்தின் ஓட்டைகளாலும், முறைப்பாடு, செய்வதிலான பின்னடிப்பினாம் நிகழ்கின்றது. போர்முடிந்து எட்டு வருடங்களாகின்ற போதிலும் வடக்கில் இராணுவ மயம் தளர்த்தப்படவில்லை. பொலிசார் புதிதாக சட்டத்தின் காவலராக வந்த பின்னரும் கொலை, கொள்ளை, வன்முறைக் கலாசாரம், பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்கொடுமை முதலானவற்றை கட்டுப்படுத்துவதில் தோல்வி கண்டுள்ளார்கள். இது மக்கள் மத்தியில் பல்வேறு சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வடக்கில் இடம்பெறுகின்ற சமூக விரோதச் செயல்களை படையினராலும், பொலிசாராலும் கட்டுப்படுத்தி மக்களைப் பாதுக்காக்க முடியவில்லை என்கின்ற போது அவர்களது சந்தேகங்கள் நியாயமாகவே தோன்றுகின்றது.

இன்று வடபகுதியில் நடைபெறுகின்ற காட்டு மிராண்டித் தனமான வன்முறைகளின் கேவலத்தை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியவில்லை. இவ்வாறான வன்கொடுமைகளை ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ் மக்களின் சமூகத்தில் இருப்பவர்களே செய்வது அதிர்ச்சியையும் வேதனையையும் அளிக்கின்றது. அதிகரித்த போதைப்பொருட்களின் பாவனையும், நீலப்படங்களும், தொடர்பு சாதனங்களின் துஷ்பிரயோகமும் மட்டும் தான் காரணமா? இதற்கு வேறு பின்னணிகளும் உண்டா? என்பன பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. ஒட்டுமொத்த வன்முறைக்

கலாசாரத்தில் ஓர் அம்சமாகவே தலைவிரித்தாடும் பெண்கள் மீதான வன்முறைக் கலாசாரத்தில் இவற்றிற்கு மேலாக ஓர் அடிப்படை அம்சமாக ஆணாதிக்கமும் இருப்பதை மறுக்க முடியாது. போர்க்காலத்தில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆணாதிக்கம், போர் முடிந்த பின்னர் வீறு கொண்டெழுந்துள்ள நிலையில் மோசமான விளைவாக இதை நோக்க முடியும். இன்றைய பாலியல் வன்முறைகளுக்கு பெண்களின் போக்கில் ஏற்பட்டுள்ள சில வேண்டத்தகாத மாற்றங்களும் காரணமென்ற சிலரது கூற்று ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியதே. ஆண்களின் தப்பை நியாயப் படுத்துகின்றதாக அமைந்திருக்கும் இக்கூற்றும் ஆணாதிக்க வெளிப்பாடேயாகும். மானிடத்தின் உச்ச வக்கிரத்தின் வெளிப்பாடான பாலியல் வன்புணர்வை உச்ச வக்கிரத்தின் வெளிப்பாடான பாலியல் வன்புணர்வை எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்தல் மனித நேய விழுமியங்களைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்குவதாகவே அமையும்.

இதிகாச காலத்திலிருந்து பாலியல் பலாத்காரமும், வன்புணர்ச்சியும் காலாகாலமாக தொடர்ந்து வந்த பாரம்பரியமாக இருந்ததை மறுப்பதற் கில்லை. எனினும் பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்கு பின்னர் இவ்வாறாக சம்மதம் இல்லாத பாலியல் வல்லுறவுகள் படிப்படியாகக் குறைந்து வந்த நிலையில், இறங்கு முகமாக இருந்த இவ்வன்செயல்கள், ஏறுமுகமாக அதிகரித்துச்செல்வது பெண்களுக்கு சவாலாக உள்ளது. அதிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான விதவைகளும், பெற்றோரைப் பறிகொடுத்த யுவதிகளும் வாழ்கின்ற இந்தப்பூமியில், அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய சமூகத்திலிருந்தே ஆர்முடுகலுடன் வன்முறைகள் தலைவிரித்தாட தொடங்கியிருப்பது கவலையளிக்கின்றது. வேலியே பயிரை மேய்கின்ற இந்த செயற்பாடுகள் பாரம்பரிய நற்பெயர் பெற்றிருந்த இந்தச் சமூகத்தின் பண்புகளையே கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

இன்று பெண் எவ்வளவோ படித்து முன்னேறி விட்ட நிலையிலும் அவளது ஆற்றல், ஆளுமை, திறன் மனப்பாங்கு எதையும் பற்றி சிந்திக்காத மனிதநேயமற்ற காழ்க்கைகள் அழகான உடலை மட்டுமே பெண்ணாக பார்ப்பதன் அறுவடையே இதுவாகும். அவளும் ஒரு மனிதப்பிறவி என்ற சிந்தையிலிருந்து விடுபட்டு, வெறும் பாலியல் பதுமைகளாக பெண்களை நோக்குவதற்கு நீலப்படங்களும், போதைப்பொருட்களும், ஆண் ஆதிக்கமும் இணைந்தே வித்திடுகின்றன. பெண்ணின் உடல் வடுப்படத்தக்க ஒரு பண்டமாகவே இந்த ஆணாதிக்க சமூகத்தில் அமைந்துள்ளமையும் உச்ச பாகுபாடாகும். ஆணின் உடல் வடுபடுவதாக யாரும் கருதுவதில்லை ஏன் இந்த பாரபட்சம் என்பதும் ஆழ்ந்து நோக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

போரின் கொடுமையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு திக்குத்தெரியாத காட்டில் விடப்பட்டிருக்கும்

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் பாலியல் வகையிலான பிரச்சினைகள் முக்கியமானதாக உள்ளது. இதன் தாக்கம் ஏற்படுத்தும் ஆழ்ந்த கொடூரமும் வன்முறையும் மாத்திரமின்றி, சூழ்நிலைக் கைதிகளாக இருக்கும் பெண்களின் திரிசங்கு நிலையும் பாலியல் நிகழ்வுகளுக்கு வித்திடுகின்றன. வறுமை, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை, பாதுகாப்பற்ற அநாதரவாக நிலை என்பவற்றைத் தமக்கு சாதகமாக்கிக்கொண்டு பெண்களின் உடலில் குளிர்காய நினைக்கும் இன்னொரு வகையான காழ்க்கைகள் வன்புணர்வாளர்களை ஒத்த ஆபத்தானவர்கள்.

உள்ளுக்குள் இருந்தும், வெளியிலிருந்தும் தோன்றுகின்ற வன்கொடுமைகளும், மென்போக்கில் பிற அர்த்தங்களால் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பெண்ணுடல் மீதான வக்கிரம் எமது பெண்கள் மீது படர்ந்திருக்கும் சாபக்கேடாகும். பெண்களுக்கு எதிராக வன்முறைகள் ஓட்டுமொத்த சமூகத்தையே பாதிக்கும் என்பதனை இன்றைய ஆணாதிக்க சமூகம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதிலும் குடும்பத் தலைவனை இழந்து பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் பொருளாதார வலுவின்றி வாழும் இன்றைய பெண்கள் அனுபவிக்கும் கஸ்டங்களை பலர் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஆணாதிக்கத்தின் கண்ணோட்டமும், மனோபாவமும் தவிச்ச முயல் அடிப்பது போன்றே உள்ளது. கூடவே பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு பெண்கள் மீதே குற்றம் சொல்வதும், பெண்களையே இகழ்வதும், ஆண்களை நியாயப்படுத்துவதுமான அந்த பெண்ணை தப்பாக பார்வையில் சில ஆணாதிக்கவாதிகள் நோக்குவது வேதனை அளிக்கின்றது. இதில் ஆணாதிக்கத்தில் ஊறிய பெண்களும் அடங்குவார்கள்.

போர்க்காலத்தைப் போலவே போருக்குப் பின்னரான காலத்திலும் தமிழ்ப்பெண்களுக்கும் யுவதிகளுக்கும் எதிராக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வன்முறைகளின் பாரதாரத் தன்மை கண்டுகொள்ளப்படாமலிருக்கின்றது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட வன்முறைகள் புரிந்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதிலுள்ள காலதாமதமும், சிலர் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கொள்வதும் சட்டத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கையை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் வாழ்க்கையில் பாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை எவரும் பொருட்படுத்துவதாக இல்லை. தமக்கு நேர்ந்தால் தான் இவர்களுக்குப் புரியும்.

ஏற்கனவே போரின் கொடுமைகளால் உறவுகளையும், உடமைகளையும், வீடுகளையும் இழந்து உளச் சிதைவுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்ற பாலியல் அழுத்தங்களும் சேர்ந்து இன்றைய பெண்களை மனநோயாளர்களாக்கி வருகின்றது. இன்றைய பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைக்கு ஆண்களின் காம இச்சை மாத்திரமல்ல பெண்கள் மீது காட்டப்படுகின்ற பாகுபாடும், பாரபட்சமும் அவை உருவாக்குகின்ற பெண்கள் பற்றிய பிற்போக்கான சிந்தனைகளும் காரணமாக இருக்கின்றன.

அஜந்தகுமாரின் கலைவயப்பட்ட வாழ்க்கைப் பிரதிபலிப்புக் கவிதைகள்

ஆங்கில நாட்டின் புகழ்பெற்ற இலக்கிய வாதி “மாத்யூ ஆர்னால்ட்” இலக்கியம் என்பதை “வாழ்க்கை விமரிசனம்”(Literature is the Criticism of Life) என்கிறார். அது போல “இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்துவது” (Expression of Life) என்றும் “இலக்கியம் வாழ்க்கையை விளக்குவது” (Interpretation of Life) என்றும் பல கருத்துகள் இலக்கியம் குறித்து உள்ளன. வாழ்க்கையை அப்படியே சித்திரிப்பது இலக்கியம் அல்ல. வாழ்க்கையினுடைய அனுபவங்களையும் அர்த்தங்களையும் சொல்வதுதான் இலக்கியம். எனவே வாழ்க்கையை வெறுமனே வர்ணிக்காமல் அதன் பல்வேறு கோணங்களையும் உள்மடிப்புகளையும் காரணகாரியங்களோடு உணர்ந்து விளக்க வேண்டும். அந்தவகையில் இலக்கியம் வாழ்க்கையைப் பதிவுசெய்கின்றது என்ற ஒரு கருத்தும் மிகச்சிறந்த உள்ளங்களின் மிகச்சிறந்த பதிவேடுதான் உயர்ந்த இலக்கியம் என்ற மற்றொரு கருத்தும் உள்ளன. பதிவு என்றால் வரலாற்றுப் பதிவு போன்றது என்றாகிவிடும். உண்மைகளை தகவல்களை அப்படியே பதிவு செய்வது இலக்கியத்தில் சாத்தியமில்லை. என்று இது மறுதலிக்கப்படுகிறது.

இலக்கியத்தில் படைப்பாளியின் மனநிலைக்கும் உத்திமுறைக்கும் ஏற்ப வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி பதிவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இலக்கியம் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது என்பது ஒரு வாதம். ஆனால் பிரதிபலிப்பது என்றால் அப்படியே நேர்முகமாகப் பிரதிபலிப்பது அல்ல. இலக்கியம், வாழ்க்கை என்ற இரண்டிற்கும் நடுவே படைப்பாளி இருக்கிறான். படைப்புப் பற்றிய கோட்பாடு இருக்கிறது. வாழ்க்கையிலிருந்து வரும் ஒளிக்கற்றை படைப்பாளி - படைப்புக் கோட்பாடு எனும் ஆடி வழியாக வந்து இலக்கியம் பொருளாகிறது.

நேரடியாக புறவய உண்மை எனும் வாழ்க்கை, படைப்பாளி - படைப்புக் கோட்பாடு எனும் அகவய நிலைபெற்று கலைவய உண்மையாக இலக்கியத்தில் மாறுகின்றது.. அவ்வாறுதான் வாழ்க்கை இலக்கியத்தில் பதிவாகின்றது. பிரதிபலிக்கின்றது என்று கொள்ள வேண்டும்.

என்னுரையில் “கவிதைதான் இலக்கிய உலகுக்குள் என்னை இழுத்து வந்தது. என் அனுபவங்களுடன் நான் இன்றும் கவிதைகளுக்குள் தான் நுழைந்து கொள்கின்றேன். என்னை நானே எழுதுவது போலவும் கவிதை என்னை எழுதுவது போலவும் யாரோ எனக்குள் இருந்து எழுதிவிட்டு செல்வது போலவுமே



நான் அவளுக்கொரு
கடலைப் பரிசளித்தேன்
(கவிதைத்தொகுதி)
ஆசிரியர்: த. அஜந்தகுமார்
வெளியீடு : ஜீவந்தி
விலை : 200?/-

எழுத்தனுபவம் நீள்கிறது. கவிதை என் கோபங்களுக்கு வடிகாலாக இருக்கின்றது. பாரங்களை இறக்கிவைக்கும் சுமைதாங்கியாக இருக்கிறது. சமூகத்தில் ஒருவனாக எனது எண்ணங்களை பதிவு செய்வதற்கு ஊற்றாகவும் இருக்கின்றது” என அஜந்தகுமார் தனது எழுத்தாழியம் பற்றிப் பதிவு செய்கின்றார். இப்பதிவு வாழ்க்கையினுடைய புறவய உண்மைகள் எவ்வாறு படைப்பாளி படைப்புக் கோட்பாடு என்கின்ற அகவய நிலையை அடைந்து இலக்கியத்தில் அல்லது அவர் கவிதையில் கலைவய உண்மையைப் பெறுகிறதென்பதற்கு சான்று பகிர்வதாகவேயுள்ளது.

அஜந்தகுமாருக்கு மட்டுமல்லாது ஏனைய படைப்பாளிகளுக்குமாகச் சேர்த்து இந்நூலிலே “அஜந்தகுமார் காற்றிடம் கொடுத்த கவிதைகள்” என்ற மகுடத்திலே சேரன் எழுதியிருக்கின்ற புதிய கவிஞர்களுக்கிருக்கின்ற இரண்டு வாய்ப்புகளை குறிப்பிட வேண்டும்.

1. மரபு, நமது கவிதைகளின் பல்லாயிரக்கணக்கான திரட்சி செழுமை என்பவற்றை விட்டு விட்டு முற்றாகவே வேறு வழிகளுக்கும் வேறு வேறு வெளிகளுக்கும் மொழிதலுக்கும் செல்லுதல்.

2. நமது அழகியல், அரசியல், கவிதையியல் மரபில் ஊறித் திளைத்துப் புதிய முறைகளுக்குப் பாய்தல்.

இந்த வழிகள் குறித்த ஆய்வைத் தவிர்த்து தமிழ்த்துவம் அல்லது தமிழறிவு என்பதை அஜந்தகுமாருடைய கவிதைகளுக்கூடாகத் தான் தரிசிப்பதாக சேரன் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை இலகுவில் எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அத்தோடு இவரின் தனித்துவமே தமிழ்த்துவம் தான் எனலாம்.

கவிதைகள் புதிய பரிமாணமும் பரிணாமமும் பெறுவது கவிஞர்களின் வளர்ச்சிப் போக்கையும் மாற்றத்தையும் விலகலையும் அவற்றையொட்டி வருகின்ற எதிர்பாய்ச்சல்களையும் காட்டுவது. இதனால் நுட்பமாகவும் நுண்ணுணர்வுடனும் இயங்க வேண்டும் எனச் சேரன் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறான நிலைகளில் அஜந்தகுமாரின் முயற்சிகளும் எத்தனிப்புக்களும் சோரம் போகாத தன்மையுடையனவாக வீச்சுப்

பெறுகின்றன.

“கடல் பரிசளிப்புக்கு மட்டுமன்று அதன் ஆழத்தை யும், அழகையும் அநியாயங்களையும் நாம் உய்த்து உணர்வதற்கும் தான்” எனச் சேரன் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அஜந்தகுமாரின் கடல் குறித்தெழும் மனவெளி தமிழ்த் துவத்தினோடும் கலைவயத்தினோடும் வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கும் கவிதைகளால் நிறைகின்றது.

அஜந்தகுமாரின் “நான் அவளுக்கு ஒரு கடலை பரிசளித்தேன்” என்கின்ற கவிதைத் தொகுதி ஜீவந்தி வெளியீடாக வந்திருக்கின்றது. தன் அப்பப்பா வேலுப் பிள்ளை சின்னத்துரைக்கு நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கும் அஜந்தகுமார் xii 60 பக்கங்களில் நான் அவளுக்கு ஒரு கடலை பரிசளித்தேன். என்ற கவிதை முதல் என் ஆடைகளுக்குள் இருந்த மணல்கள் என்ற கவிதை ஈறாக 44 கவிதைகளை இந்நூலிலே இணைப்புச் செய்துள்ளார். புதிய தரிசனம் என்ற இதழின் ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் ஒரு சோம்பேறியின் கடல் (கவிதை), தனித்து தெரியும் திசை, (ஆய்வு) அப்பாவின் சித்திரங்கள் (கவிதை) படைப்பின் கதவுகள் (இலக்கிய கட்டுரைகள்) மற்றும் க.பொ.த.உயர்தர மாணவர்களுக்கான தமிழ்ப்பாடநூல்கள் எனப் பலவற்றை வெளியிட்டதோடு செ.கதிர்காமநாதன் படைப்புக்கள், துளிக்காற்று ஆகிய நூல்களின் இணைத்தொகுப்பாசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். தமிழ் முதுத்ததுவமாணி(M.phil)பட்டதாரியான இவரின் கவிதைகளின் பாடுபொருட்களும் பொருண்மைகளும் பல்வேறு உணர்நிலைகளைத் தருவதோடு கவிதை குறித்த முழுச்செழுமையையும் தமிழ்த்துவம் கலந்த கலை வயத்தன்மையை தரிசிக்கவும் முடிகின்றது.

“நான் ஒரு பொழுதில்

என்னைக் கரைத்து

கடலை அவளுக்குப் பரிசளித்தேன்

.....

அலைகளினால் அடித்தென்னைக் கலைத்தாள்

கடலின் ஆழத்தில் என்னை முக்குளிக்க வைத்துத்

திணறடித்தாள்

.....

என் கண்களில்

இரண்டு மீன்கள் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

(பக் -01,02)

மகிழ்வும் துயரும் கலந்த வாழ்வை, பொருண்மையாய்த் தரும் கடலின் விசாலத்தை இக்கவிதைக்கூடாக உணர முடிகின்றது. ஏல்வே குறிப்பிட்டது போல கடல் குறித்த வரையறையற்ற தேடல் வெளிப்படுத்தும் உண்மைகள் குறித்த கவிதையின் காத்திரத்தனத்தைச் சுட்டிநிற்கின்றன.

“கதவுக்கண்ணாடியில்

தம்மைக் கொத்திக்கொள்கின்றன

குருவிகள்

குருவிகளைக் கலைத்த பிறகும்

கண்ணாடிக் காயங்கள் அழுகின்றன

என் முகத்திலும் காயங்கள்

தம்மைக் கொத்திக்கொள்கின்ற

குருவிகளைக்

கலைத்தபடி இருக்கும்

ஏன் சொற்களைக் கொத்திக்கொண்டே

அடுத்த நாளும் வருகின்றன”

(பக்-03)

புறவய வாழ்வின் உண்மைகளை கவிதை இலக்கியத்தில் கலைவயப்படுத்தும் சாத்தியப்பாட்டை இக்கவிதைக்கூடாக வெளிப்படுத்தும் கவிஞர் இயல்புக்கும் அதிசயத்துக்குமான இணைப்பு வெளியையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

“.....

விசாரிக்கப்படாமலே

வலிகள் இருக்கட்டும்

வைரத்துடன்

நாளை அவர்கள் வருவார்கள்

வைரம் அவர்களின் அழகைப் பேசும்

வெற்றியின் கதையை

அவர்கள் அப்போது பேசட்டும்”

(பக்-08)

ஈரம் நினைவுபடுத்தும் உணர்வுகள் என்ற கவிதையிலே குறித்தவாறு பேசும் இவரின் அக உணர்வு, வலிகமந்தவர்கள் மீது கொள்ளும் இரக்கமாய் வெளிப்படுகின்றது. வீரம் படைத்தோர் மீதான நம்பிக்கையைச் சுட்டுகிறது. வெற்றியின் கதையறியும் ஆவலை உரைக்கின்றது.

“.....

இன்னும் எழுத முடியாமல்

மீதமிருக்கும் கவிதைகளுடன்

எனது அறைக்கதவை

யாரும் திறக்காதபடி மூடிவிட்டு

எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்

எனது நகரத்தை”

(பக்-56-57)

“என்னைக் கடந்து செல்லும் நகரம்” என்ற கவிதையிலே எழுத முடியாமலிருக்கும் கவிதைகளை, தனது நகரத்தின் மீது எழுத முயலும் கவிஞராய் மட்டுமன்றி அதன் போதெழும் தடைகளையும் தவிர்ப்பவராய் தன்னை இனம்காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறாக பல்வேறுபட்ட கவிதைகள், பல்வேறு பட்ட பாடுபொருட்களையும் பொருண்மைகளையும் கொண்டியக்கம் பெறுவதோடு உருவம், உத்தி முறை சார்ந்தும் பழந்தமிழ் மற்றும் தொன்மை வெளிப்பாட்டு அடிப்படையிலும் அஜந்தகுமாரின் மொழிக்கை யாளுகையும் தமிழ்த்துவமும் மற்றும் கலைவய வெளிப்பாடும் தனித்துத் தெரிவதாய் உணர முடிகிறது. அகம் சார்ந்த அதிக கவிதைகள் நிறைந்துள்ள இந்நூலிலே வாழ்க்கைப் பிரதிபலிப்புத் தத்துவம் கலை வயப்பட்டிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.

அஜந்தகுமார் கவிஞராக சிறுகதையாளராக கட்டுரையாளராக விமர்சகராக தமிழ் ஆசிரியராக நல்ல பேச்சாளராக எனப் பல்வேறு தளங்களில் பயணிப்பதோடு இலக்கியத்திலே வாசகன், படைப்பாளி, விமர்சகன் என்ற முக்கூட்டுறவின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் இயக்கமுறுபவர். இச்செயற்பாட்டினூடாக நன்கு அறியப்படுகின்ற இவரின் “நான் ஒரு கடலை பரிசளித்தேன்” என்ற கவிதைத்தொகுதி தன்சார்ந்த அனுபவவெளியை வாழ்க்கையோடிணைத்து கலை வயப்பட்ட கவிதைகளாய்ப் பிரதிபலிப்புச் செய்கின்றன.

வஞ்சனை

சிற்றாறுகளாக
பிரிகின்ற நீரில்
நீந்துகின்றேன்
என்னை மேய்கின்றன
மீன் குஞ்சுகள்

புதராக இருப்பினும்
பட்டாம்பூச்சிகளின் வாசனை

பட்சிகள் படரும்
கிளைகளாகின்றேன்
நீர்ப் பரப்பில் தும்பியாகிறேன்

வானத்தை விஞ்சிப் பறக்கிறேன்
பூபாளத்தை நெருடிக் கொண்டு
அர்ச்சனை செய்கிறேன்

இத்தனைக்கும் அப்பால்
நிரபராதியாகா நிலையில்
நிர்வாணமாக்கப்படுகிறேன்
வழியற்று தலை கவிழ்ந்து
மௌனித்துப் போதலுக்குள்
வஞ்சனைக் காற்று
கடந்து செல்கிறது

தேன் சிந்தும் பாதி இரவு

பாதி இரவொன்றின்
இடுக்கைப் பற்றியிருக்கின்றது
காற்று

தூவணங்கள் அலையும்
மூச்சுக் காற்றிற்கு
இரவின் தர்மங்கள் புரிவதில்லை

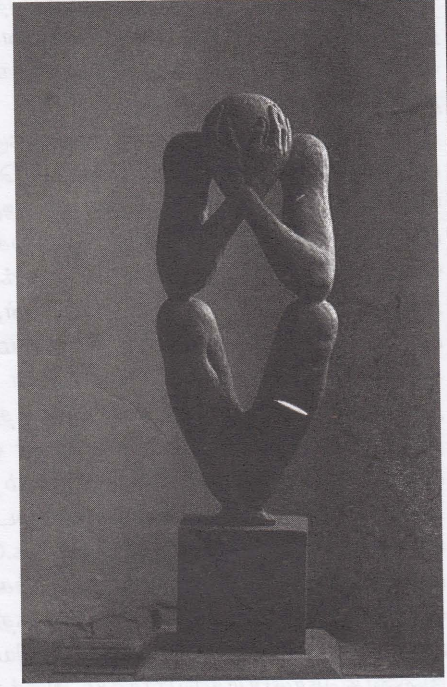
திமிர் செறிந்த உடல்களுக்கு
நிலவத்துண்டங்கள் பரிசளிக்கின்றன

குளிர்மை அப்பிய
பொழுதுக்குள்
சாகசங்களை நிகழ்த்துகின்றது
இருட்டு வானம்

பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட
நிலவத்துண்டுகளுக்கு
அயலில் நட்சத்திரக் காதல்

கூடு தணியாத
இறக்கைகளை அவிழ்க்கிறது
குஞ்சுகள்

சுளைகளை வெளியே காட்டி
நிற்கின்ற பழங்களுக்கு
தேனின் ருசியை
மேச்ச இயலாது



எஸ். வஸீம் சீக்ரம்

ஆசிரியர்
த. கலாமணி

விலை :200/-

வெளியீடு : ஜீவநதி

நூல்
எம்மவர்கள்
மறக்க முடியாத ஆளுமைகள்

ஆசிரியர்
த. கலாமணி

விலை :280/-

வெளியீடு : ஜீவநதி

நூல்
தெளிதல்

ஆசிரியர்
கண.மகேஸ்வரன்

விலை :250/-

வெளியீடு : ஜீவநதி

நூல்
தீர்வு தேடும்
நியாயங்கள்

ஆசிரியர்
த. கலாமணி

விலை :250/-

வெளியீடு : ஜீவநதி

நூல்
ஆசிரியர் கல்வியும்
மாணவர் திறன்களும்

ஆசிரியர்
த. அஜந்தகுமார்

விலை :200/-

வெளியீடு : ஜீவநதி

நூல்
நான் அவளுக்கொரு
கடலைப் பரிசளித்தேன்

ஆசிரியர்
கானா பிரபா

விலை :250/-

வெளியீடு :
மடத்துவாசல்

நூல்
அது எங்கட காலம்

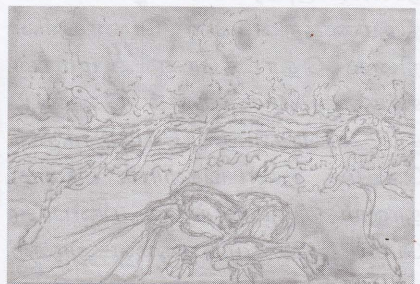


பெண்ணடிமை விலங்குகளை வில(ள)க்கும் “வன்முறையற்ற வாழ்வுக்கான ஓவியர்களின் காண்பியக்கலைக் காட்சி”

“பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளற்ற வாழ்வைக் கொண்டாடுவோம்” என்ற தொனிப் பொருளில் வன்முறையற்ற வாழ்வுக்கான ஓவியர்களின் காண்பியக்கலைக் காட்சி கடந்ததை மாதம் 12, 13, 14 ஆம் திகதிகளில் திருமதி. வாசுகி ஜெயசங்கர்(கமலா வாசுகி) அவர்களின் ஏற்பாட்டில் முள்ளியவளை வித்தியானந்தா கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. இக்கண்காட்சியில் கமலா வாசுகி, சு.நிர்மலவாசன், ப.நிரஞ்சன், சி.யசோதாரணி, கௌதமி, மொ.சி.பா.நஜ்மியா, மு.தா.பா.ருக் சானா, கோ.மதீஸ்குமார் ஆகியோரின் ஓவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இந்தக் கண்காட்சியில் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தை ஒரு பார்வையாளனாகவே உங்களுடன் பகிர் முனைகின்றேன். இது ஒரு மதிப்பீட்டு முயற்சியல்ல மாறாக என் மனக்கதைத் தட்டிய ஓவியங்களின் பகிர்வு உங்கள் மனதையும் தட்டவேண்டும் என்பதற்கான முயற்சியே.

உலகில் மூன்றில் ஒரு பெண்கள் என்ற விகிதத்தில் தமது வாழ்நாட்களில் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர் என்ற செய்தியோடு இது அமைந்திருந்தது. நாளாந்தம் பத்திரிகையிலும் தொலைக்காட்சிச்

செய்திகளிலும் நாம் செவியுற்று, பார்த்த பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைச் சம்பவங்களின் சாட்சிகளாக இந்த காண்பியக்கலைக் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஓவியர்களிடம் வரைதலுக்கான திறன்கள் மட்டுமன்றி கருத்தாழம் மிக்க சிந்தனையும் தாம் எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளின் கருத்துன்றிய கற்பனை வளமும், பொருத்தமான குறியீடுகளும், பார்வையாளர்களைப் பல கோணங்களில் சிந்திக்கவைக்கும் தூண்டுதல்தன்மையும் அவற்றை விளக்கிய விதமும் எமது பார்வைகளை பரவ விடாமல் ஓவியத்தில் ஒன்றிக்கவைத்தன. வெறும் வார்த்தைகளாக இருந்த வன்முறை தொடர்பான செய்திகள் ஓவியங்களாக உணர்வு பூர்வமான உள்ளக் கிடக்கைகளின் வெளிப்பாடாகச் சமூகத்தை தட்டி விழிக்கச் செய்கின்ற மிகச் சிறந்த விழிப்புணர்வு முறையாகவே இதனைத் தரிசிக்க முடிந்தது. பார்வையாளர்களையும் பங்காளர்களாக இணைத்துக்



கமலா வாசுகி

கொள்ள அவர்களின் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் ஓவியமாகவோ, எழுத்துக்களாகவோ, ஒட்டுச்சித்திரங்களாகவோ வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

கமலா வாசுகி (மட்டக்களப்பு) அவர்களின் ஓவியங்களாக கிருசாந்தி கொலையை நினைவூட்டும் ஓவியம் எம்மை செம்மணி நோக்கி நகர வைத்தது. (கிருசாந்தி நான் பயின்ற அதே தனியார் கல்வி நிலையத்தில் அதே உயிரியல் பிரிவில் பயின்றவர் அவரின் கொலைக்கு நீதிகேட்டு பள்ளிச் சீருடையில் வீதியில் இறங்கிய அந்தக் கனதியான நினைவுகளையும் மீட்டிச்சென்றது). அந்த ஓவியத்தில் கிருசாந்தி கொலை தொடர்பான செய்திகளைத் தாங்கி வந்த பத்திரிகைகளிலிருந்து வெட்டப்பட்ட துண்டுகளினால் தலைவிரிகோலமாக விழுந்து கிடக்கும் பெண்ணின் உருவமும் அதன் மேற்புறம் போரின் வடுக்களும் நினைவுகளும் வியாபித்திருப்பதையும் சிரத்தையோடு சிந்திக்கும் வகையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவரின் ஏனைய படைப்புக்களாக அலுவலகப்பணியோடு வீட்டுப்பணியினையும் சேர்ந்தே சுமக்கும் சுமைதாங்கிகளாக பெண்கள் வாழ்வதையும், இதனால் ஏற்படும்

அழுத்தங்களை ஒரு குடும்பப் பெண்ணின் அனுபவப் பகிர்வாக பகிரப்பட்டுள்ளது. இவ் ஓவியம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள பெண்களின் மதிப்பை அதிகரிப்பதாகவும், பொறுப்புக்கள் மீது ஆண, பெண் இருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய சமத்துவத்தையும் உணரவைத்தது.

இவரின் இன்னும் சில ஓவியங்களில் பெண்களைச் சுற்றி விசப் பாம்புகளாய்ப் பிணைந்திருக்கும் ஆபத்துக்களாலும், கலாசார வரம்பெல்லைகளாலும், சமூகத்தில் வேரூன்றிப்போன சம்பிரதாயங்களாலும் பெண்கள் குறுகிப்போய் முடங்கிவிடும் நிலை விலகவேண்டும். அவர்களைச் சுற்றி மூண்டிருக்கும் கார் முகில்கள் கலையவேண்டும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருந்தன. “இவன் என் மகனில்லை” என்ற தலைப்பிடப்பட்ட ஓவியங்களில் மனிதம் துறந்து விலங்குகளாக வாழ எண்ணும் ஆணாதிக்கத்தினரை ஒவ்வொரு தாயும் “இவன் என் மகனில்லை” என்று புறக்கணிக்கும்வரை பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாதென்பதை எடுத்துரைத்துள்ளார். இளைஞர்களின் உருவங்களின் நிழலுருவை வேட்டையாடும் சிங்கமாகவும், பாம்பாகவும், முதலையாகவும் முட்களுள்ள கள்ளிச் செடியாகவும் காண்பித்து ஒவ்வொரு இளைஞர்களின் மனக்கதவையும் தட்டவைத்துள்ளது. அண்மைக்கால வன்முறைச் சம்பவங்களை எதிர்க்கும் கூர்வாள்களாக இவ்ஓவியங்கள் திகழ்ந்தன.

ப.நிரஞ்சன் (முல்லைத்தீவு) அவர்களின் ஓவியங்கள் இறுதிக்கட்டப்போரில் வன்முறைப்போக்கில் கொன்றொழிக்கப்பட்ட



இசைப்பிரியா உட்பட பலபெண்களின் மறக்கமுடியாத மரணங்களைக் கற்பு, சிவப்புப் பேனாக்களால் அருவ ஓவியமாக போரவலத்தின் பேரவலமாகச் சித்தரித்துள்ளார். அநாகரிகமாக கொல்லப்பட்ட சம்பவங்களை நாகரிகமாக நாசுக்காக விழிநனைய வரைந்துள்ளார். குருதியோடிய நந்திக்கடலருகில் நசுக்கப்பட்ட நம் சகோதரிகளின் படங்களை பல மீடியாக்கள் பல கோணத்தில் காண்பித்தவற்றை நினைக்கும்பொழுது இந்த ஓவியங்கள் கண்ணியமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தமை வரவேற்பிற்குரியது. அடிமனதில் ஆற்றவியலாக் காயங்களாகிப்போன கொலைக் களத்தை ஆவணமாக்கிய அரிய படைப்பாகப் பார்க்க முடிந்தது. அவரது மறு ஓவியங்கள் வீட்டு வன்முறையில் சிக்குண்ட குடும்பப் பெண்ணின் உண்மைச் சம்பவத்தின் வன்மத்தைக் காண்பிக்கும் வர்ண ஓவியமாய் அமைந்தது. அன்பும் ஆதரவும் பாதுகாப்பும் கொடுக்க வேண்டிய துணையே அடிமையாய் அராஜகமாய் நடத்தும் இன்றைய நாட்டு நடப்பினை நடுநிலையாய் நின்று காண்பித்துள்ளார்.

மு.த.பா. ருக்கானா (குருநாகல்) அவர்களின் ஓவியங்கள் திருமணத்தின் பின் பெண்களின் நிலை தொடர்பான ஆழமான சிந்தனைகளைகளைக் கொண்டதும், விவாகப்பதிவுப் பத்திரத்தின் வெட்டுத் துண்டங்களால், வர்ணத்தாலும் திருமணத்தின் பின்பான பெண் அடக்குமுறைகளை அழகுற

வரையப்பட்டுள்ளன. திருமண வாழ்வென்பது ஒரு கார்ப்பந்தயமாகவும் அதில் சிலர்மட்டுமே வெற்றிக் கோட்டை அடைவர் என்ற யதார்த்தத்தையும், கொக்கக்கோலா போத்தல் ஒரு பெண்ணின் வடிவமைப்பாய் கவர்ச்சிகரமாக தயாரித்து சந்தைப்படுத்தியதோடு கொக்ககோலா குடித்து முடிந்ததும் போத்தலை மூலையில் வீசி எறிவது போல் பெண்களும் தூக்கி வீசப்படுகின்றனர் என்ற விளக்கம் அவரின் சிந்தனைச் சிகரமாக ஆச்சரியப்படுத்தியதோடு ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும் வைத்தது. விற்பனை விளம்பரங்கள்குள் கூட பெண்மையை தாம் இசைந்தபடி பயன்படுத்தும் வியாபாரக் கலாச்சாரத்தையும் காண்பியத்தினூடாக கலாசார சவால்களும் பால்நிலை வேற்றுமையும் இன்னமும் வேறுக்கப்படாமல் இருப்பதை இந்த ஓவியங்கள் உணரவைக்கின்றன.

சி. யசோதாரணி (முல்லைத்தீவு) அவர்களின் ஓவியங்கள் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை ஒரு வட்ட எல்லைக்குள் முட்கம்பிகளாகவும், சட்டைஊசிகளாகவும் வர்ணித்துள்ளமை எமது மனங்களையும் காயப்படுத்தத் தவறவில்லை. இவற்றில் முட்கம்பிகளாக இராணுவத்தின் கொடுமைகளையும் சட்டை ஊசிகளாக குடும்பத்திலுள்ளவர்களின், அயலவர்களின் வன்முறைகளையும் காண்பித்திருந்தார். முட்கம்பியில் சிக்குண்ட உடைகள் ஆழ்மனதை அண்மைக்காலச் சம்பவங்களால் சலவை செய்கின்றன. இது பொருத்தமான சிந்தனை ஓவியமாக அமையப் பெற்றிருந்தது. இவரின் ஓவியங்கள் வீட்டிலும், சமூகத்திலும் பெண்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஆபத்துக்களை புடம் போட்டுக்காட்டியிருந்தன.



ப.நிரஞ்சன்



சி. யசோதாரணி



கௌதமி (வவுனியா) அவர்களின் ஓவியங்கள் அழகிய வர்ண ஓவியங்களாக தலையிலும் மனதிலும் சுமைகளோடு தமது நாளாந்த வாழ்வைக் கடத்தும் கிராமியப் பெண்களை உயிரோட்டமாக வரைந்திருந்தார். விறகு சுமக்கும் பெண்ணின் விரக்தியும், நுரையலைக் கடற்கரையில் சுமை தாங்கி சுடுமணலில் கால்கடுக்க நடக்கும் பெண்களின் களைப்பையும், நீலக் கடற்கரையில் நீண்ட நேரம் கைப்பையோடு காத்திருக்கும் முதுமைப் பெண்ணின் ஏக்கமும் ஓவியங்களை உணர்வூட்டியுள்ளன. வார்த்தைகளால் உணர்த்த முடியாத நாளாந்த சுமை நிறைந்த வாழ்வின் துயரை வெறும் வார்த்தைகளால் அல்லாமல் தூரிகையின் தூறல்களால் துலக்கியுள்ளார்.

மொ.சி.பா. நஜ்மியா (இரத்தினபுரி) அவர்கள் முற்றிலும் மாறுபட்ட விதத்தில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையில் குறிப்பாகச் சிறுமிகளுக்கெதிரான பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களை கண்டிக்கும் வகையில் வழக்கமாக தாம் செய்யும் தவறுகளுக்கு பெண்களின் விரசமான ஆடைகளே காரணம் என்ற ஆண்களின் முறைப்பாட்டை முறியடிக்கும் வகையில் பள்ளிச் சீருடைகளில் வன்கொடுமையால் கொல்லப்பட்ட பெண்களின் பெயர்களை மும் மொழியிலும் எழுதி உடைகளில் இரத்தக்கறைகளையும் கிளிசல்

களையும் உருவாக்கியிருந்தார். பார்ப்பவர்களை பள்ளிச் சீருடையில் பரிதவிக் கக் கொலைசெய்யப்பட்டவர்களுக்காகக் கண்ணீரோடு நீதிகேட்கவும் தூண்டுகின்றது.

எஸ். நிர்மலவாசன் (மட்டக்களப்பு) அவர்களின் ஓவியங்கள் சமகாலப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை அவர்களின் முகபாவங்களினூடாக உணர்வுகளாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அதில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை முட்கம்பிகளாகவும், முட்களாகவும், ஆணிகளாகவும் பென்சிலால் வரைந்து பார்வையாளர்களை அவர்கள் மனதில் தோன்றும் எண்ணவலைகளை அதில் எழுதுவதற்கும் விரும்பத்தகாத முட்கம்பிகள், முட்கள், ஆணிகளை அழித்து அந்த பெண் ஓவியங்களுக்கு விடுதலை கொடுப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. அதில் பல பெண்கள் ஆர்வமாக தமது கருத்துக்களை பதிவு செய்தமை அவர்களை ஆற்றுப்படுத்த உதவியிருக்கும் என்றே நம்பமுடிந்தது. இந்த முயற்சி ஒரு கவன ஈர்ப்பாக அமைந்திருந்தது.

கோ. மதீஸ் குமார் (அக்கரைப்பற்று) அவர்களின் ஓவியங்களில் பெண்களையும் அவர்தம் திறமைகளையும் தாம் இருளில் இருந்துகொண்டு ஒளிரும் குப்பி விளக்குகளாகவும், ஆணாதிக் கத்தை மிளிரும் மின்விளக்குகளாகவும் அடையாளப்படுத்தி பரந்து ஒளிரும் ஆதிக்க மின்குமிழான ஆண்களால் குப்பி விளக்குகளாகத் தம்மை அரப்பணித்து எரியும் பெண்களையும் அவர்களின் திறமைகள் மழுங்கடிக்கப்படுவதையும் காண்பித்திருந்தார். மற்றைய ஓவியத்தில் முந்தானை முடிச்சின்பின்பு அவர்களைச் சூளும் பிரச்சினைகளை கைக்குட்டைகளாலும் விரல் அச்சுக்களாலும் அடையாளப்படுத்தி அவர்களின் எல்லைகளைத் தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக ஆண்கள் மாறியிருப்பதையும் தெளிவாகவும் இலகுவாகவும் படைப்புக்களாக்கியிருந்தார்.

பெண்களின் வாழ்விற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைந்த, அமையக் கூடிய வன்முறை, ஆதிக்க நிலை

களை மக்கள் மத்தியில் தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களை விழிப்படையச் செய்து வன்முறையற்ற வாழ்வைக் கொண்டாட எடுத்த இந்த முயற்சி பார்வையிட்டவர்களின் மனங்களில் ஒரு மாற்றத்தின் ஒளியை ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒரு தீக்குச்சி என்பதில் ஐயமில்லை. சொற்கள், வார்த்தைகளைவிட ஓவியங்கள் எப்பொழுதும் எம்மனங்களில் உருவங்களாக நீங்காத இடம் பிடிக்கும் என்பது உண்மை. விழிப்புணர்வுக்கான சிறந்தகருவி ஒலிபெருக்கி அல்ல தூரிகைகளே என்பதை ஓவியர்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். அதில் ஆண் ஓவியர்களும் பங்கு பற்றி இது பெண்களின் பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்படாமல் சமூகத்தில் வேருன்றிப் பரவும் சமூகப்பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அதில் ஆண்களின் பங்கு என்ன என்பதையும் முன் மாதிரியாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. “ஆண்களின் பலம் பலாத்காரத்தில் அல்ல பெண்களின் பாதுகாப்பிலேயே அளவிடப்பட வேண்டும்” என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்தியது. மனித மாண்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டு வாழ எண்ணும் ஒவ்வொருவரும் தன் நிலை உணர்ந்து வன்முறைக் கலாசாரத்தை கைவிடும்வரை இவ்வாறான நல்ல முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுவதுகாலத்தின்கட்டளையாகிறது.



பேசும் இதயங்கள்

1) ஜீவநதி ஆசிரியர் அவர்களுக்கு

வணக்கம். ஈழத்துப்பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ் பற்றி நிறையவே எழுதலாம். முதலாவதாக உங்கள் முயற்சி குறித்து அறிந்தபோதே உருவிலும் உள்ளடக்கத்திலும் கனதியான நூலொன்று வரும் என எதிர்பார்த்தேனென்றாலும் இத்தகைய இதழ் ஒன்றை கற்பனை செய்திருக்கவில்லை. பார்த்தவுடன் பிரமித்துவிட்டேன். எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய விவரங்கள் அவர்களது ஆக்கங்கள் இவ்விடயத்துடன் தொடர்பான கட்டுரைகள் என அனைத்தையும் கதம்ப மாலையாகத் தொடுத்தெடுத்த இந்தப் பெருமுயற்சிக்காக பாராட்டுவதற்கு முன்னறி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இவ்வளவு பேரைப் பற்றியும் தேடியறிந்த திறமையையும் அவர்களையும் அவர்களை அறிந்தவர்களையும் தொடர்பு கொண்டு ஆக்கங்களைப் பெற்று சஞ்சிகையாக்கிய ஆற்றலையும் பலர் பாராட்டியிருப்பார்கள். இதழின் அமைப்பு உள்ளடக்கம் ஆகியன பற்றியும் கருத்துகள் வந்து சேர்ந்திருக்கும். உங்கள் விசாலமான முயற்சியின் பரப்பளவை முழுமைப்படுத்த இயலாது இடறிய இடர்ப்பாடுகள் கையிகந்தவையாய் அமைந்ததை அறிந்தவள் என்பதால் குறைகள் கூறவும் முற்படவில்லை.

இவையனைத்தையும் நானும் மீள எழுதி கடிதத்தை நீட்டுவதை விடுத்து இவற்றிற்கு மேலதிகமாக என் மனதில் தோன்றியவற்றை மட்டும் இங்கு எழுதுகின்றேன். இன்றைய வாசகர்கள் இப்போது எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்களை அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் முன்பு எழுதிக்கொண்டிருந்த பலரை அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பது பற்றி நான் சிந்திப்பதுண்டு. அவர்களைப்பற்றிய தகவல்களைத் தாங்கிவந்து இந்த ஜீவநதி பல்வகை உரைச்சீகளை என்னுள் எழுச்செய்தது. மகிழ்வை மட்டும் தராது சிலரின் மறைவுச் செய்தியையுமல்லவா பகிர்ந்துகொண்டது. எனது ஆசிரியையான குறமகள் தொலைபேசியில் உரையாடும் வேளைகளில் தான் ஒக்ஸிஜின் சிலிண்டருடன் நடமாடுவதாகக் கூறியிருந்தாலும் என் மனதில் பதிந்திருந்த அவரது உருவத்தை குறமகள் என்றோர் ஆளுமையில் தரிசித்த அவரது நிழலுருவம் கரைந்தோட வைத்துவிட்டது.

இங்கு இடம்பெற்ற போர் இடப்பெயர்வு என்பன எம் நண்பர்களும் உறவுகளும் என்ன ஆனார்கள் என்பதை அறிய முடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தின. அதனை விட ஒரு பெண் புனைபெயரில்லாது எழுதிவருகையில் திருமணத்தின் பின்னர் பெயரையும் முகவரியையும் மாற்றிவிடும்போது இடைவெளியொன்றின் பின் அவரைக் கண்டு கொள்வது சிலவேளைகளில் கடினமாகி விடுகிறது.

பரந்துபட்டவாசிப்பு இல்லாத காரணத்தால் அறியப்படா திருந்த பலரை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. அறிந்தும் முகமறியா திருந்தோரை நிழலுருவில் காண வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஒவ்வொருவரும் வெளிக்கொணர்ந்த நூல்களின் முகப்புகளுடன் அவர் பற்றிய குறிப்பும் வெளியிடப்பட்டிருப்பது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது..

குறுகிய கடிதம் எழுத ஆரம்பித்து அதை மறந்து

எழுதத் தொடங்குவதைத் தவிர்த்து இத்துடன் நிறைவு செய்கிறேன்.

- சி.யோகேஸ்வரி(கோப்பாய்)

2) "ஜீவநதி" 100 வது இதழ் கைக்கெட்டியதும் பிரமித்துப் போனேன். இதுவரை நான் கண்ட சஞ்சிகைகளில் தமிழ் மொழியில் இவ்வாறான கனதியான - தரமுடையதாக யாரும் சஞ்சிகைகள் வெளியிட்டதில்லை. ஆயத்தம் செய்யவே எத்துணை முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். "துணிந்த வனுக்குச் சுதந்திரம் முழங்கால்" என்பதை நிரூபித்து விட்டீர்கள். அபார முயற்சியை எவ்வாறு பாராட்டுவது? எனத்தெரியாது விழிக்கின்றேன்.

ஜீவநதி பெருக்கெடுத்து யாழ்ப்பாணத்தை மட்டுமல்ல, முழு ஈழவள நாட்டையும் வளப்படுத்தும், தமிழ் நாட்டிற்கும் வளம் சேர்க்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்கள், பாரபட்சமற்ற முறையில் செயல்படுகிறீர்கள். சில தகவல்கள் கிடைக்காமையால் விடுபட்டுப் போனதாக மனம் வருந்துகிறீர்கள். உங்கள் நேர்மை மேலும் சிறப்புறவும், வளர்ச்சிக்கும் ஜீவநதிக்காகவும், தங்களுக்காகவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்

3) மதிப்பிற்குரிய ஜீவநதி ஆசிரியருக்கு!

ஜீவநதி நூறாவது இதழ் பெற்றுக்கொண்டோம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகை தனது நூறாவது இதழை இவ்வளவு சிறப்பாக ஈழத்துப்பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் முன்னோடிகளாக விளங்கும் மூவரில் இருவர் ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர்கள். இலங்கையர் கோன், சி.வைத்தியலிங்கம் ஆகியவர்களே அவர்களாவார். ஈழத்துச்சிறுகதை முன்னோடிகள் பிறந்து வளர்ந்து சிறுகதைகள் புனைந்த ஏழாலையிலிருந்து நான்கு பெண் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழில் இடம்பெற்றுள்ளார்கள் நன்றி.

பிரபலமான பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளும் அவர்களது ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றிருப்பதுடன் இலை மறை காயாக இருக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களையும் அறிமுகம் செய்து உலகறியச்செய்த ஜீவநதி நூறாவது இதழை வரவேற்று வாழ்த்துகின்றோம். மிகுந்த சிரமப்பட்டு சிறப்பாக இவ்விதழை உருவாக்கிய ஆசிரியருக்கும் எமது பாராட்டும் நன்றிகளும் உரித்தாகுக.

- M. சீந்திராணி (ஏழாலை)

4) ஜீவநதியின் காத்திரமான ஈழத்து பெண் படைப்பாளிகளின் விபரங்களையும், ஆக்கங்களையும் தாங்கி வந்துள்ளது கண்டு உளம் பூரிப்படைந்தேன். தங்களின் அசுரத்தனமான விடாமுயற்சி, உழைப்பு, தேடல் மேலும் ஜீவநதி ஆசிரியர் குழுவின் உழைப்பு ஆக்கங்களை வழங்கியோரின் பங்களிப்பு என பலதரப்பட்டவர்களின் கூட்டு செயற்பாடு மலர் மலர உதவியுள்ளது. எனினும் சில விபரங்கள் வரவேண்டிய இடங்களிலிருந்து வராதிருந்ததால் விடுபட்டிருக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். மொத்தத்தில் வெற்றியே.

- மொழி வரதன்

1) ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழாக மிகப் பிரமாண்ட மாக வெளிவந்திருக்கும் ஜீவநதியின் 100 ஆவது இதழை எழுத்தாளர் Vetrichelvi Velu அவர்கள் எனக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். மிக்க நன்றிகள் அக்கா... மிகப் பெறுமதியான புத்தகம்.. இதன் பின்னாலுள்ள ஜீவநதி ஆசிரியர் Bharanee tharan Kalamany குழுவினரின் உழைப்பு பாராட்டத் தக்கது. முக்கியமான பெண் ஆளுமை பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை எழுதித்தருமாறு எனக்கும் ஒரு இடத்தை பரணி ஒதுக்கி யிருந்தார். அதற்கு நன்றி.

ஆனால் நான் சொன்னது போல அந்தக் கட்டுரையை எழுதிக்கொடுக்கவில்லை... மனம் வருந்துகிறேன். என்னால் அந்த ஆளுமை பற்றிய கட்டுரை இந்நூலில் இடம்பெறாமலே போய்விட்டது ஈடுசெய்யமுடியாதது தான். 2016 இன் வேலைப் பளுவும் யாழ், கண்டி, கிளிநொச்சி, அம்பாறை, கொழும்பு, மட்டக்களப்பு என இறுதி நான்கு மாதங்களில் உருவான தொடர் பயணங்களும் பயிற்சி பட்டறைகளும் அழுத்தங்களும் அந்தக் கட்டுரையை எழுத விடாமலே செய்துவிட்டன...

எழுதித்தருவதாய் கூறிவிட்டு எழுதாமல் விட்ட என்னை அந்த ஆளுமை தான் மன்னிக்க வேண்டும்.

ஜீவநதியின் 100 ஆவது நூல் ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவர்களுக்கு மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும்.

- மன்னார் அமுதன்
February 20 at 8:59am

2) அடேயப்பா!!!

ஆச்சரியப்பட வைத்தது ஜீவநதி ஈழத்து பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழ். சுமார் 572 பக்கங்கள்.

அதைத் தாங்கக்கூடிய தடிப்பான அட்டை.

126 பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் இந்த சிறப்பிதழில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த பெண் எழுத்தாளர்கள் படைப்புகளில் 46 கவிதைகள், 33 சிறுகதைகள், 16 சிறு குறிப்புகள், 29 கட்டுரைகள், வெற்றிசெல்வியின் குறுநாவல்

ஆகியன அடங்கியுள்ளன. இவற்றை தவிர 90 பெண் ஆளுமைகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் அடங்கியுள்ளன. அழகிய அட்டைப்படம், தரமான தாள், அழகிய கண்களுக்கு இதமான வடிவமைப்பு. விலை ரூபா 700/- மட்டுமே.

இன்று Bharaneetharan Kalamany அவர்களை திரு திருமதி நவம் ஆகியோரின் நான்கு நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சந்தித்தபோதே இதழைப் பெறமுடிந்தது.

இதழைப் பார்த்த ஆச்சரியத்திலிருந்து இன்னமும் நான் மீளவில்லை. இனித்தான் படிக்க வேண்டும்.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் கட்டாயம் படித்து பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய இதழ் இது.

- Dr.Muttiah Kathiravetpillai Muruganandan
February 19 at 10:03pm

3) யாழ்ப்பாணம் அல்வாயிலிருந்து - மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஜீவநதி சிறுநிதழின் நூறாவது இதழ், "ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பிதழாக" - 572 பக்கங்களில் வெளி வந்துள்ளது. நேற்று முற்பகல், வதிரி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில், வெளியீட்டு நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெற்றது; சுமார் நூறு பேர்வரை சமூகமளித்திருந்தனர்; மூத்த எழுத்தாளர் தெனியான், நிகழ்வுக்குத் தலைமை வகித்தார். பெண் எழுத்தாளர் கௌரவிப்பு, மதிகலர்ஸ் அச்சக உரிமையாளர் கௌரவிப்பு, வெளியீட்டுரை, கருத்துரைகள் ஆகியன இடம்பெற்றன. இறுதியில், ஜீவநதி ஆசிரியர் க. பரணீதரன் ஏற்புரை வழங்கினார். இச்சிறப்பிதழில் -

46 கவிதைகள் 33 சிறுகதைகள்
1 குறுநாவல் 29 கட்டுரைகள்
90 பெண் ஆளுமைகள் பற்றிய கட்டுரைகள்
16 சிறு குறிப்புகள்

ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன

பத்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் ஜீவநதியின் உருவாக்கத்தில் - பரணீதரன் என்ற தனி மனிதனின் கடின உழைப்பு, கவனங்கொள்ளத்தக்கது. 50 வீதத்துக்கு மேலான ஆக்கங்களை அவரே தட்டச்சிடுகிறார், அச்சுப்படி திருத்துகிறார், வடிவமைக்கிறார், விநியோகிக்கிறார் மற்றும் தொடர்புகளை மேற்கொள்கிறார். தனிநபர் அல்லது சிறு குழுவினர் ஓர் இதழை வெளிக் கொண்டு வருவதிலுள்ள பல்வேறு சிரமங்களை, நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்; இயன்றவரை அம்முயற்சிக்கு உதவ வேண்டும். அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அல்லது, வெளிநாடு களிலுள்ள தனிநபர் மற்றும் குழுவினரின் நிதிப் பங்களிப்பில் வரும் வெளியீடுகள், இச்சிரமங்களை எதிர்கொள்வதில்லை; ஆயினும், அவ்வப்போது அவை சார்ந்தவர்கள் காட்டும் "பந்தா", எரிச்சலூட்டுவது!; "அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிக்கும்" மனநிலையிலான மதிப்பீடுகளும் அவ்வாறானவையே!

- Athanas Jesurasa
January 30 at 11:21am

4) ஜீவநதி 100

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பல நூறு சஞ்சிகைகள் இதழ் விரித்துப் போயிருக்கின்றன. இன்று விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சஞ்சிகைகளில் ஒன்றாகவும், காத்திரமான படைப்புகளால் தன் தனித்துவத்தைப் பேணும் வகையிலும் ஜீவநதி சஞ்சிகை வெளிவருவது போற்றிப் பாராட்ட வேண்டியது.

ஈழத்தில் இருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் என் வீடு தேடி வரும் அச்ச இதழாக, என் கையில் கிட்டும் போது அதை நெருக்கமாக நுகரும் ஒரு உணர்வு.

வணிக சமரசங்கள், பொழுது போக்கு நிர்ப்பல்கள் இன்றி அது தரும் காத்திரமான இலக்கியப் பேட்டிகள், விமர்சனங்கள், சிறுகதைகள் என்று ஈழத்து இலக்கிய உலகின் விசாலமான பார்வையின் திண்ணையாகவே இருக்கிறது.

சினிமா வைத் தன் எழுத்தில் தொடலானும் அது உலக

சினிமாவை உள்ளூர் வாசகனுக்கு அறிமுகம் செய்யும் பணியாகவே இருக்கிறது. யாழ்ப்பாணம் தாண்டி, மலையக, முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களையும் அரவணைத்து வைத்திருக்கிறது. வாசகர் கடிதத்தில் புலமை சார் அறிஞர்கள், கல்விமாண்கள் வரை எழுதுகிறார்கள். மூத்த ஆளுமை தெனியானோடு தொடங்கி எண்ணற்ற இளம் எழுத்தாளர் பலரின் எழுத்தைப் பதித்துக் களம் அமைப்பதை ஒவ்வொரு இதழிலும் பார்க்க முடிகிறது.

போர்க்கால இலக்கியத்தில் இருந்து, ஈழத்தின் பல்வேறு சமூகச் சிக்கல்களை உள்ளடக்கி ஒவ்வொரு இதழும் தன்னை நிறுவுகிறது. ஜீவநதி சஞ்சிகை, இலக்கியச் சந்திப்பு, மூத்த படைப்பாளிகள் கௌரவம் மற்றும் நூல் வெளியீடுகளிலும் தன் பணியை அகல விரித்திருக்கின்றது.

ஈழத்தின் கலை இலக்கியப் படைப்பாளி திரு கலாமணி அவர்களின் புலமைச் சொத்து அவரின் மகன் பரணீதரனுக்கும் பாய்ச்சப்பட்டிருப்பதை இந்த ஜீவநதி வழியாகவே பார்க்க முடிகிறது. ஜீவநதி பீடத்தில் மூத்த ஆளுமைகளை இருத்தி வைத்து, அவர்களின், நெறிப்படுத்தலோடு ஜீவநதி இதழாசிரியர் இளவல் பரணீதரன் கலாமணி இன்று நூறு இதழ் வரை ஒரு ஓர்மத்தோடு இயக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழாக நூறாவது ஜீவநதி இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் இடம் பிடித்திருக்கும் ஆக்கங்கள், எழுத்தாளர்களை நோக்கும் போது மலைத்துப் போகாமலுக்கு மாதக்கணக்கில் ஒரு பெரிய பட்டாளத்தோடு சேர்ந்து செய்து முடிக்க முனையும் பணியை இவர் செய்து முடித்திருப்பது ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் செழுமையான பங்களிப்பை நல்கும் ஜீவநதி இதழை நம் எல்லோரும் வாங்கிப் படித்தல் அவசியம். "ஜீவநதி" சஞ்சிகை 100வது இதழைத் தொடும் இவ்வேளை இந்த இதழை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன், சகோதரன் பரணீதரன் கலாமணி மற்றும் இந்த சஞ்சிகையின் ஆலோசக பீடத்தில் இருப்போர், எழுத்தாளர் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் நன்றியும் வாழ்த்துகளும்.

- Kana Praba
January 28 at 11:31am

5) ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் 2017ம் ஆண்டையும் தை மாதத்தையும் பெருமைப்படுத்தும் இரண்டாவது நிகழ்வு இந்த வாரம் ஞாயிறு (29-01-2017) காலை 9.15க்கு யா/தேவரையாளி பாடசாலை மண்டபத்தில் அரங்கேறுகின்றது.

சென்ற வாரம் "ஞானம்" இதழ் தனது 200வது இதழை "நேர்காணல்" தொகுப்பாக வெளியிட்டு பெருமையடைந்தது.

இந்த வாரம் "ஜீவநதி" தனது 100வது இதழை "ஈழத்துப் பெண்கள் எழுத்தாளர்கள்" சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு பெருமைப் படுத்த இருக்கின்றார்கள். யாழ். பல்கலைக்கழக பேராசிரியரும் எழுத்தாளரும் பண்பட்ட கூத்துக்கலைஞருமான திரு. கலாமணியின் மகன் என்ற பக்க பலம் ஒரு புறம்... ஈழத்தில் மிகச் சிறந்த பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக நான் மதிக்கும் விஸ்ணு வரத்தினியை மனையாளக்கொண்ட பலம் மறுபுறம்...

இலக்கிய நண்பரான துஷ்யந்தனை துணை ஆசிரியராகக் கொண்ட பலம் இன்னோர் பக்கம்...

மேலாக அவராக மனோதத் துவப் பிரிவில் பட்டப்படிப்பை முடித்த திறமை என அனைத்தின் ஒட்டுமொத்த

ஆளுமைதான் ஜீவநதியை 100வது இதழ்வரை அவரை கொண்டு வந்து இன்று நிமிர்ந்தி வைத்திருக்கின்றது. புலம்பெயர்ந்தவர்கள் உட்பட 216 ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும்... அவர் களைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும் தாங்கி 576 பக்கங்களில் இந்த 100வது இதழ் வெளிவருவது மிகப் பெரிய சாதனை.

மிக அமைதியான போக்கும்... சமூக அவலங்களைக் கண்டு பொங்கும் இயல்பும் கொண்ட பரணீதரனினுள் எப்போதும் ஒரு தீச்சுவாலை இருந்து கொண்டு இருக்கும்.

அது மற்றவர்களை பொசுக்கிவிடுவதாய் என்றும் நான் பார்ப்பதில்லை. மற்றவர்கள் தங்களைத் தாங்கள் புடம்போட்டுக் கொள்ள உதவும் FIREராகவே நான் பார்க்கின்றனான். எதையும் சாதிக்க வேண்டும் என்ற FIRE. அந்த இயல்பு... கடின உழைப்பு... அர்ப்பணிப்பு என்பதே இந்த இளம் வயதில் அவரை ஜீவநதியின் 100வது இதழை கொண்டுவரப் பண்ணியுள்ளது.

"சொல்லுங்கோ சார்" என அவர் அழைக்க... "சார் எல்லாம் வேண்டாம்... "அண்ணா என்றே அழையுங்கள்" என்று சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பமான உறவு இன்றுவரை தொடர்கிறது. உரிமையுடன் நான் எதுவும் கலந்துரையாடக் கூடிய மரியாதையை அவர் எனக்கு தந்து வைத்து இருக்கின்றார்.

இலக்கிய சம்மந்தமான என்ன உதவிகள் கேட்டாலும் அன்றே செய்துதரும் அன்பான பரணீதரனுக்கும் ஜீவநதி குழுவினருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துகள். முடிந்தளவு எனது முகநூல் நண்பர்கள் இந்த விழாவில் கலந்து பரணீதரனுக்கும் ஜீவநதி குடும்பத்தினருக்கும் தங்கள் ஆதரவையும் வாழ்த்தையும் அளிக் குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

- Jeeva Kumaran
January 26 at 10:37am

6) ஓர் இதழை நடத்துவது என்பது தவம்தான். அதில் உள்ள மகிழ்ச்சியும் சில தருணங்களும் மனதெங்கும் நிறைந்து கருக்கட்டி பொழியும் அந்த மழைச்சாரலில் சேர்ந்தும் தனித்தும் நனைவது சுகம்தான். இதழ் நின்ற பின்னும் அந்த நினைவும் ஈரமும் காயாத கணங்கள்தான். இடியையும் அடியையும் மழையில் நனைந்ததற்கான சில வருத்தங்களையும் சம்பாதித்தும் ஆகத்தான் வேண்டும். இடிநடுவே மழை போல் வலிநடுவே சுகந்தரும் பயணம். எத்தனை அறிமுகம்? எத்தனை அனுபவம்? எத்தனை அன்பு? எத்தனை வம்பு? தனியராய் நடத்தும்போது தெரியாத பொறுப்புகள், சுமைகள், அழுத்தங்கள், நெருக்கடிகள் குடும்பத்தராய் ஆகிய பின்னும் இதழாளனாய் தொடரும் போது தனித்துத் தெரியும். மழை கண்ணீராகவும் மாறும். 2007 ஆவணி முதல் ஊற்றாகி பெயரில் மட்டுமல்ல பேற்றிலும் நூறு இதழைத் தொட்டு ஜீவநதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஒருவனின் வியர்வையும் இரத்தமும் கலந்தே உயிர்நதி ஆகியுள்ளது. ஜீவநதியின் இந்த நூறாவது இதழைத் தொடும் எவரும் ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

இந்த இதழ் வெளியீடு இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்த போது "நதிவிலக்கில்" இருந்த சிலர் மாபெரும் புரட்சிகளைப் புதிய சொற்களால் கட்டுடைத்து நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பரணீ! நீ ஜீவநதி!!

- Ajanthakumar Tharumarasa
January 30 at 3:47pm

அரசு, அரசு சார்பற்ற
வர்த்தக நிலையங்கள்,
இல்லங்களுக்கான கண்காணிப்பு
கமராக்களை பொருத்துதல்
சேவையினை உவருடங்களுக்கு
மேல் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள்...

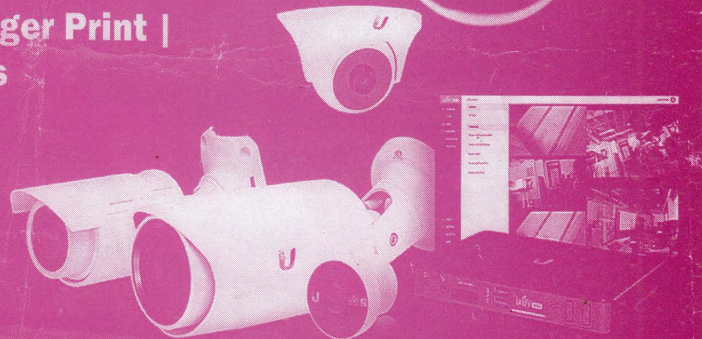
அகி உயர்
கண்காணிப்பு கமராக்களை
பொருத்திக் கொடுக்கின்ற ஒரே ஒரு நிறுவனம்

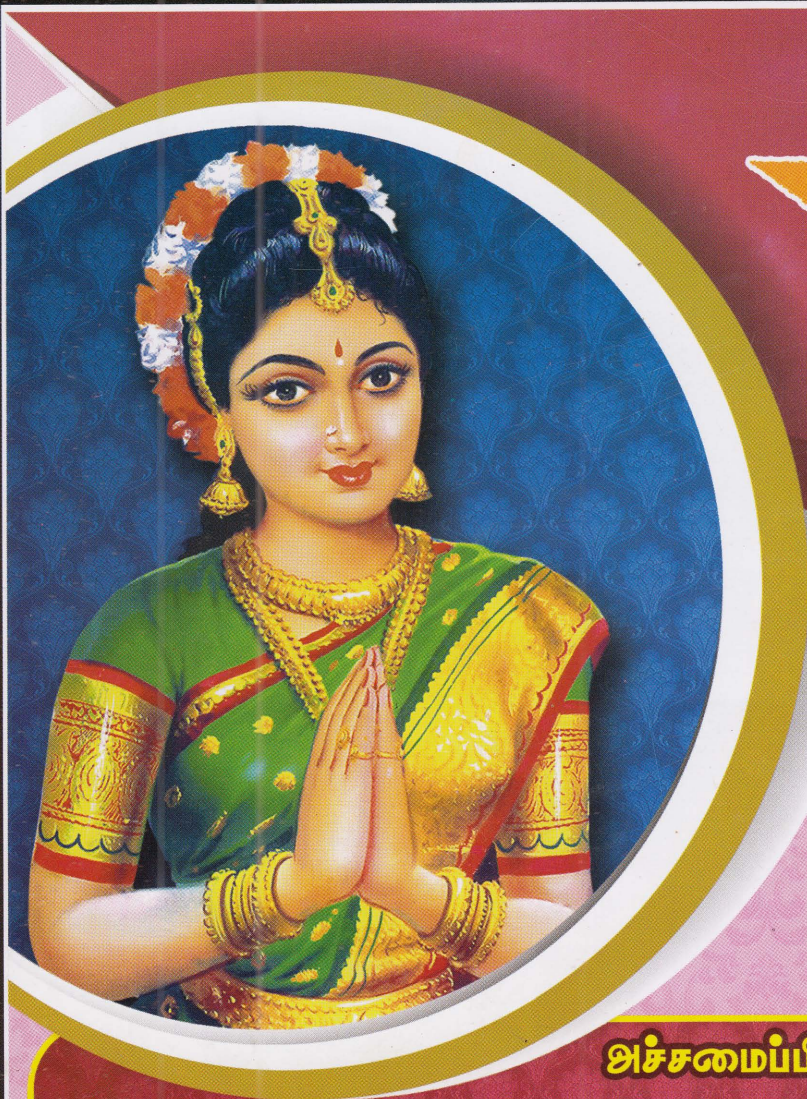
Technology at the Speed of Life
Arun
Software Developers

CCTV Cameras | Bar Code | Finger Print |
Inter Com | Mobile Accessories

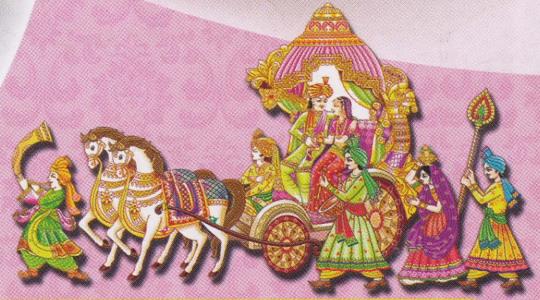
Tel : 021 221 5828
0777 123 313

No. 273, Hospital Road, Jaffna.





**OFFSET
SCREEN
DIGITAL**



அச்சமைப்பின் புதிய புரீமாணத்துடன்

மதி கலர்ஸ்

பர்ண்டர்ஸ்

திருமண அழைப்பிதழ்
காட்சியறை

📍 இல.10, முருகேசர் ஒழுங்கை, நல்லூர்

☎ 021 2229285, 077 7222259

✉ mathicolours@gmail.com

📌 mathicolours

📞 0702222259



இச் சஞ்சிகை அவ்வாறு கலையகம் வெளியீடு, உரிமையாளர் கலாநிதி கு. கலாநிதி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தின் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.